

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2006

Núm. 85

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 21 de març del 2006

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 2230/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Sebastiana Rado i Ferrando, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a aportació de la comunitat autònoma de les Illes Balears a la Direcció General d'Immigració. 4358
 - 2) RGE núm. 2232/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a procés de regularització dels immigrants. 4359
 - 3) RGE núm. 2231/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Patrícia Abascal i Jiménez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a actuacions envers els immigrants. 4361
 - 4) RGE núm. 2223/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures de seguretat als jutjats. (**Decaiguda**). 4362
 - 5) RGE núm. 2226/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Molina i Fresneda, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ajudes de la Conselleria de Presidència i Esports als clubs d'alt nivell. 4362
 - 6) RGE núm. 2221/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Munar i Cardell, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Programa balear de sang del cordó umbilical. 4363
-
-

- 7) **RGE núm. 2225/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Binimelis i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a previsions respecte del turisme alemany després de la ITB de Berlín. 4363
- 8) **RGE núm. 2209/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a augment del tot inclòs. 4364
- 9) **RGE núm. 2233/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Rosa Maria Alberdi i Castell, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a inversions en educació pública. 4365
- 10) **RGE núm. 2222/06**, de l'Hble. Diputada Sra. Assumpta Vinent i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ampliació del centre de salut de Canal Salat a Ciutadella. 4366
- 11) **RGE núm. 2224/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Ricard Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació de la dona en el mercat laboral de les Illes Balears. 4367
- 12) **RGE núm. 2227/06**, de l'Hble. Diputat Sr. Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a fre a la reforma de l'Estatut d'Autonomia. 4368
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 7605/05**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria d'agricultura. 4369
- III. MOCIÓ RGE núm. 2011/06**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a posada en marxa de la ràdio i televisió autònoma IB3, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 6763/05. 4376
- IV. Debat del dictamen de la Comissió de Cultura, Educació i Esports del Projecte de llei RGE núm. 5160/05**, d'educació i formació permanent de persones adultes de les Illes Balears. 4383
- V. Debat del dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals del Projecte de llei RGE núm. 6089/05**, de gestió d'emergències de les Illes Balears. 4395
- VI. Adopció d'acord sobre la proposta de la Mesa d'aplicar el procediment de tramitació directa i per lectura única al Projecte de llei RGE núm. 10031/05**, de creació del Col·legi Oficial de Terapeutes Ocupacionals de les Illes Balears. 4410
- VII. Debat i votació**, si n'és el cas, del **Projecte de llei RGE núm. 10031/05**, de creació del Col·legi Oficial de Terapeutes Ocupacionals de les Illes Balears. 4410

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia senyores i senyors diputats. Si els sembla bé, començarem la sessió plenària d'avui. El primer punt de l'ordre del dia consisteix en el debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 2230/06, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Sebastiana Rado i Ferrando, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a aportació de la comunitat autònoma de les Illes Balears a la Direcció General d'Immigració.

Primera pregunta RGE núm. 2230/06, relativa a aportació de la comunitat autònoma a la Direcció General d'Immigració que formula la diputada Sra. Aina Rado i Ferrando del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, el Govern de l'Estat ha fet una aportació de 3.440.000 euros, dedicats a integració

social dels immigrants. La comunitat autònoma hi dedica aproximadament de 500.000 euros, no arriba exactament.

No creu la consellera que aquesta quantitat, a part de mesquina, és ridícula per tal de fer front a una competència exclusiva de la seva conselleria, com és la integració social dels immigrants?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera d'Immigració i Cooperació.

LA SRA. CONSELLERA D'IMMIGRACIÓ I COOPERACIÓ (Encarnación Juana Pastor i Sánchez):

Sr. Presidente, señoras y señoras diputadas. La cifra que usted maneja no se ajusta a la realidad. Usted cita todo lo que aporta el Estado y una mínima parte de lo que aporta esta comunidad autónoma para la inmigración.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, me pareix que vostè no deu haver mirat molt bé el seu pressupost, concretament el pressupost de la Direcció General d'Immigració, convendria que s'ho mirés una mica. Sra. Consellera, vostè es queixava la setmana passada de què si es feia un repartiment entre els immigrants que viuen en aquesta comunitat, dels recursos aportats per Madrid, sols els tocarien 56 euros per cap.

Deia també que les comunitats autònomes varen demanar altres criteris de repartiment. Sra. Consellera, vostès, aquesta comunitat autònoma a la reunió del Consell superior de polítiques d'immigració no varen obrir la boca, no varen dir res. I ara vénen aquí a fer demagògia i victimisme, com fan sempre.

Vostès varen fer com a la pel·lícula, "toma el dinero y corre", ben contents se'n varen anar i no m'estranya. Front els 119.000 euros que havia aportat l'any 2004 el Partit Popular per a integració d'immigrants en aquesta comunitat, amb els 3,5 milions del Govern socialista vostès varen veure el cel obert, ja que això els permetia no aportar pràcticament res al pressupost de la flamant Conselleria d'Immigració i dur-se'n els recursos a l'estranger. Concretament, 1,5 milions a les cases Balears a l'exterior, però d'aquest tema tendrem temps i ocasió en un altre moment de parlar-ne.

Parlava vostè també de criteris de distribució. Seria interessant saber quins criteris ha seguit vostè per distribuir els fons dels ministeris entre els ajuntaments, ja que segons les seves pròpies informacions, el segon municipi amb un percentatge més elevat, un 12,58 de població immigrada no ha rebut ni un euro Sra. Consellera, ni un euro...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula la Sra. Consellera d'Immigració.

LA SRA. CONSELLERA D'IMMIGRACIÓ I COOPERACIÓ (Encarnación Juana Pastor i Sánchez):

Sr. Presidente. Mire usted, ha hecho bien de recordar lo que yo hacía en Madrid el otro día, ¿mientras ustedes saben lo qué hacían aquí? Ustedes sí que hacían demagogia aquí, mientras yo estaba en Madrid peleando por los intereses de Baleares.

Le voy a citar dos partidas que demuestran el esfuerzo presupuestario que realiza esta comunidad y que está dirigido a los inmigrantes. La primera y la más importante que podemos hacer por ellos cuando llegan, es darles el tema de la educación. La población inmigrante escolarizada en las Islas de Baleares es de 17.121 alumnos. Por tanto, 17.121 alumnos de una media de 3.000 euros per cápita, supone más de 51 millones de euros. La segunda partida importante que dedicamos a la inmigración es la sanidad. En total la población extranjera no comunitaria es de 113.543 personas, lo que supone en renta per cápita a una media de 1.000 euros, 113 millones.

Por tanto, la comunidad autónoma de las Islas Baleares dedica un total de recursos propios, sólo en educación y en sanidad, de más de 165 millones. El Estado aporta 3,5 millones y la comunidad 165. Esto es una acción transversal de Gobierno y esta conselleria ha hecho una comisión interdepartamental, no sé si usted lo sabe. El Estado aporta eso que le he dicho, pero además el Estado no aporta ninguna cantidad adicional que recoja los incrementos de la población. Además el Estado es el beneficiario de los ingresos de los inmigrantes vía cotización de la Seguridad Social, ingresos de los que los que la comunidad autónoma de las Islas Baleares no recoge absolutamente nada.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.2) Pregunta RGE núm. 2232/06, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a procés de regularització dels immigrants.

EL SR. PRESIDENT:

Segona pregunta RGE núm. 2232/06, relativa a procés de regularització dels immigrants que formula el diputat Sr. Antoni Diéguez i Seguí del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gràcies, Sr. President. Primer de tot donar-li les gràcies a la Sra. Consellera per permetre que els immigrants vagin a escola i per cuidar-los a la sanitat pública. És un gran mèrit i si aquest és el seu mèrit més val que s'ho faci mirar.

Miri, vull preguntar-li si considera la Consellera d'Immigració i Cooperació que el procés de regularització d'immigrants sense papers que va dur a terme el Govern de l'Estat en el 2005 ha estat positiu o no?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Vicepresidenta del Govern.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. És un tema absolutament transversal que afecta la comunitat de les Illes Balears. Per tant, voldríem contestar aquesta pregunta emprant tres qualificatius: frustrant, decebedor i va crear moltes esperances sense fonament als immigrants, bàsicament perquè se va fer molt malament. Un procés d'immigració no se pot basar i tota una política d'immigració amb un procés extraordinari d'immigració, sense parlar amb els socis europeus, sense tenir consens en els ajuntaments, les comunitats autònomes i baixant el control a les fronteres.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gràcies, Sr. President. Acabem de tenir la prova de què sobra la consellera d'Immigració. Gràcies, Sra. Vicepresidenta, gràcies.

Miri, en el debat de pressuposts la Sra. Consellera es va atrevir a dir que a l'esquerra no li agradava la immigració i ha estat durant el Govern del PP a Madrid, del Sr. Aznar, quan més immigrants varen arribar al nostre país i vostè ho sap. I la primera mesura que va adoptar el Govern del PP, el Govern d'Aznar, va ser ficar-los dins un avió, narcotitzar-los i tornant-los de retorn a ca seva. Se'n recorda? I els que varen quedar aquí varen quedar sense papers, amb greus problemes per sobreviure i els empresaris amb molts problemes per contractar-los perquè eren necessaris i no tenien papers...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci per favor.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

...Ha estat un Govern socialista el que s'ha preocupat per regularitzar la seva situació. Vostès, els del PP, varen crear el problema i els socialistes l'hem solucionat.

Però encara més, digueu-li a la Sra. Consellera que el procés de regularització d'immigrants el va fer el Govern de l'Estat amb l'oposició del Partit Popular, a la dreta que vostè Sra. Consellera també representa, a la dreta no li han preocupat mai els drets dels immigrants. Si per la dreta fos encara hi hauria quasi 1 milió de persones sense papers.

Només els interessa una cosa dels immigrants, el seu vot. I l'objectiu de la conselleria no és altre que el de replegar vots. Res de nou Sra. Consellera, res de nou.

Miri, els anys 98 i 99 varen anar a Amèrica per enganyar a fills dels nostres immigrants i fer-los votar a Formentera i vostè això sí que ho sap bé Sra. Consellera. Una de les més vergonyoses operacions de la història autonòmica. Ara vostè Sra. Consellera d'Immigració, entre sopars, subvencions, demagògia i més sopars, no fa altra cosa que intentar captar voluntats i vots. No fa altra cosa, unes vegades aprofitant-se de la situació de feblesa i necessitats d'aquesta gent i altres vegades tudiant els diners públics sense necessitat.

Per això no fa falta ni conselleria, ni consellera.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Vicepresidenta.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diéguez, vostè que ha estat President d'aquesta cambra i a més il·lustre diputat, hauria d'haver preparat més aquesta intervenció. És demagog dir que simplement no fa falta una conselleria perquè simplement el molesta. Això vol dir que anam pel bon camí Sra. Consellera.

Hi havia a les Illes Balears 50.000 estrangers irregulars abans de què comencés el procés del Sr. Zapatero. Un cop se va fer aquest procés en tenim 100.000. El Sr. Zapatero en el Congrés dels Diputats va dir: "*acabaremos con toda la inmigración irregular*". En aquell moment s'estimaven 800.000 persones irregulars i ara 1 milió. Ha estat un gran procés de regularització.

Concretament a les Illes Balears, després d'aquest procés de regularització que vostè tant defensa, 1 de cada 2 immigrants que viuen a les Illes Balears és irregular. Va tenir les crítiques de França, d'Alemanya, d'Holanda i de tots els seus socis europeus. Es va haver de convocar per urgència una reunió de ministres de l'Interior, allà on el ministre francès d'Interior va dir que aquesta reforma era "absolutament inquietant". Se va anunciar molt de temps, sense saber com i de quina manera s'havia de fer. Se va fer i se va provocar l'efecte "caldera", com ho demostren les xifres.

Se va suprimir la Delegació del Govern d'estrangeria. Se varen descuidar les precaucions a les fronteres, de tal manera que fins i tot ara tenim pasteres terrestres. Se va ometre consultar els socis europeus, això va provocar les queixes del Sr. Otto Schily, ministre d'Interior alemany i els ministres d'Interior de França i Holanda. No se va consultar ni als ajuntaments ni a les comunitats autònomes, que érem els que havíem de rebre els immigrants i per suposat, donar-los l'educació, la salut i allò que faci falta.

Se va provocar la màxima desconsideració cap als immigrants que feien cua...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Vicepresidenta...

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

...vostè a tot això li diu que ha estat positiu. Tot el contrari Sr. Diputat.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Vicepresidenta, gràcies.

I.3) Pregunta RGE núm. 2231/06, de l'Hble. Diputada Sra. Patricia Abascal i Jiménez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a actuacions envers els immigrants.

Passam a la tercera pregunta RGE núm. 2231/06, relativa a actuacions envers els immigrants que formula la diputada Sra. Patricia Abascal i Jiménez del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Sra. Consellera, en esta comunidad hay un número importante de personas que decidimos venir a vivir aquí por diferentes motivos. Han pasado muchos años y nos sentimos plenamente integrados, es más, nos sentimos de Ibiza, de Menorca, de Formentera y de Mallorca. Tenemos los mismos problemas y las mismas inquietudes, exigimos soluciones y resultados, los mismos que las personas nacidas en estas islas.

Teniendo en cuenta que somos ciudadanos de pleno derecho de este país, Sra. Consellera, le preguntamos: ¿considera la Conselleria de Inmigración que hemos llegado a estas Islas Baleares hace más de 20 años somos objetivo de actuaciones de su conselleria como inmigrantes?

Gracias.

EL SR. PRESIDENTE:

Té la paraula la Sra. Consellera d'Immigració.

LA SRA. CONSELLERA D'IMMIGRACIÓ I COOPERACIÓ (Encarnación Juana Pastor i Sánchez):

Gracias, Sr. Presidente. Antes querría recordarle al Sr. Díez que mientras usted tiene esa opinión...

(Remor de veus)

...de esta conselleria...

EL SR. PRESIDENTE:

Sra. Consellera, per favor...

LA SRA. CONSELLERA D'IMMIGRACIÓ I COOPERACIÓ (Encarnación Juana Pastor i Sánchez):

...el otro día la secretaria de Estado...

EL SR. PRESIDENTE:

Sra. Consellera per favor...

LA SRA. CONSELLERA D'IMMIGRACIÓ I COOPERACIÓ (Encarnación Juana Pastor i Sánchez):

...nos felicitaba...

EL SR. PRESIDENTE:

Per favor, contesti a la Sra. Diputada...

LA SRA. CONSELLERA D'IMMIGRACIÓ I COOPERACIÓ (Encarnación Juana Pastor i Sánchez):

...por esta conselleria. Pónganse ustedes de acuerdo.

(Alguns aplaudiments)

Como todos los ciudadanos y ciudadanas de las Islas Baleares lleven 5 minutos en esta comunidad o lleven 100 años, sí que son objeto de igualdad de oportunidades de la actuación integral y transversal del Gobierno. Por lo tanto, de esta conselleria y de todas las administraciones públicas y entre ellas también la administración general del Estado.

EL SR. PRESIDENTE:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Gracias, Sr. Presidente. Sra. Consellera, para el poco tiempo que lleva usted en este plenario ha descubierto las técnicas para poder contestar preguntas de diputados cuando no le correspondían y eso sinceramente no le corresponde, ni debería hacerlo. Así de claro, como mínimo mantener un orden de debate que es el que corresponde y no aprovecharse de que usted tiene otra pregunta a continuación.

En cuanto a lo que yo le he preguntado Sra. Consellera, usted lo que tiene que asumir es algo. Su conselleria no ha sido creada, ni mucho menos, para resolver los múltiples y complicados problemas que tiene la inmigración en estas islas. No ha sido creada para esto, ha sido creada única y exclusivamente para la captación de votos y ¿para qué? Para llevar actos, festejos y la construcción de piscinas climatizadas, única y exclusivamente para esto. Para repartir el poco dinero que esta comunidad tiene, por cierto le recuerdo que tocan a 6 euros por persona, por inmigrante. El presupuesto que tiene destinado el Govern balear a los temas de inmigración son 6 euros por inmigrante al año Sra. Consellera. Con este dinero usted es imposible que haga nada, porque no es objetivo hacer nada respecto a resolver los problemas de la inmigración y que como bien se sabe no solamente es salud, educación, también son temas laborales, también son temas de integración a todos los niveles y usted no se preocupa.

Usted es única y exclusivamente la agente electoral de su partido, única y exclusivamente. Usted ha sido nombrada para captar votos y nada más. El resto, lo que usted dice, me reúno, me reúno con la gente y me reúno con la gente. En el tiempo que lleva no se ha hecho nada y los problemas son muy importantes. La inmigración se merece un respeto por parte de todos para que se sean tratados y resueltos y no engañar a la ciudadanía.

Gracias.

EL SR. PRESIDENTE:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'IMMIGRACIÓ I COOPERACIÓ (Encarnación Juana Pastor i Sánchez):

Gracias, Sr. Presidente. Es verdad que usted a mi no me conoce, eso está bien claro. Mire usted, ¿qué pretende con su pregunta? ¿Sembrar la duda? ¿Conseguir que las personas que vinieron hace mucho tiempo aquí, 20 años o más, sientan hacia los que llegan ahora xenofobia o racismo?...

(Remor de veus)

Me parece muy mal el camino para los intereses de esta comunidad, ya que estas personas han sido y son ejemplo de integración y lo que quiero decirle es que estoy dispuesta, debido a la experiencia de todas ellas, de pedirles ayuda para hacer frente al fenómeno de la inmigración, que tiene como única respuesta posible la integración. Creo que es una tarea de todos, incluida la suya. No porque ellos sean inmigrantes, que no lo son, sino porque saben lo que es llegar a una comunidad que tiene diferentes costumbres, diferente idioma y que sin embargo es un ejemplo de solidaridad y de oportunidades.

Mire usted, espero que con el tiempo demuestre lo que he venido a hacer a esta conselleria porque toda mi vida he trabajado un poco por lo mismo y lo voy a seguir haciendo. No le quepa la menor duda.

(Aplaudiments)

I.4) Pregunta RGE núm. 2223/06, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures de seguretat als jutjats.

EL SR. PRESIDENT:

La quarta pregunta decau.

I.5) Pregunta RGE núm. 2226/06, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Molina i Fresneda, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ajudes de la Conselleria de Presidència i Esports als clubs d'alt nivell.

Passam a la cinquena pregunta RGE núm. 2226/06, relativa a ajudes de la Conselleria de Presidència i Esports als clubs d'alt nivell que formula el diputat Sr. Francesc Molina i Fresneda del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MOLINA I FRESNEDA:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, ¿qué ayudas destina la Conselleria de Presidència i Esports a los clubs de alto nivel para promocionar el deporte y a los deportistas de nuestras islas?

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Presidència i Esports.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ESPORTS
(Maria Rosa Puig i Oliver):

Gràcies, President. Sr. Diputat, són moltes les ajudes, però concretament fa aproximadament un mes vàrem poder firmar els convenis que té la Fundació Illesport, que és l'organisme adequat i que dóna subvencions als clubs d'alt nivell de les nostres illes per poder fer competicions.

Concretament varen ser 33 clubs, però el més important és el pressupost que se va destinar durant l'any passat i que va ser d'1,5 milions d'euros. I per enguany, els convenis que s'han firmat, són al voltant de 2,6 milions d'euros. Això vol dir que aproximadament en dos anys pràcticament s'ha duplicat l'import que reben aquests clubs d'alt nivell de les nostres illes. A més, també hem aconseguit augmentar el número de clubs. Fins l'any 2004 eren 28 els clubs de les nostres illes i per a l'any seran 33.

Bàsicament els criteris de valoració són els mateixos, però sí que s'han tengut en compte per augmentar els imports econòmics en allò que serien els temes de *play-offs* i també l'ascens de categories per poder rebre més imports econòmics. Jo crec que això és una demostració del suport que dóna aquest Govern a tot l'esport de les nostres illes, però sobretot a aquests clubs d'alt nivell.

Sobretot també hem de tenir en compte que no només són aquestes les ajudes que hem pogut tramitar a través de la Fundació Illesport, sinó sobretot un programa que va entrar nou l'any 2004, el transport gratuït entre illes. Això vol dir que els equips quan han de competir, Menorca-Eivissa, o a l'inrevés, o han de venir aquí a Mallorca, volen gratuïtament o tenen el seu desplaçament gratuït. Això sobretot ajuda i alleugereix els clubs més petits perquè vol dir que poden destinar els seus imports econòmics a millorar les seves pròpies instal·lacions, el seu propis equipaments i en definitiva, a allò que seria el funcionament del propi club. Això reverteix sempre en un millor esport i esportistes a les nostres illes.

Continuarem per aquest camí i si és possible, seguirem incrementant les ajudes que destinam als nostres clubs.

Moltes gràcies.

I.6) Pregunta RGE núm. 2221/06, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Munar i Cardell, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Programa balear de sang del cordó umbilical.

EL SR. PRESIDENT:

Sisena pregunta RGE núm. 2221/06, relativa a Programa balear de sang de cordó umbilical que formula el diputat Sr. Miquel Munar i Cardell del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MUNAR I CARDELL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Quines actuacions Sra. Consellera de Salut està duent a terme la seva conselleria dins el marc del Programa balear de sang de cordó umbilical?

Li aconsell que no sigui molt brillant perquè l'oposició li dirà que està cercant els vots dels futurs donants d'aquesta comunitat.

Gràcies.

(*Rialles*)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut i Consum.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Diputat, procuraré no ser brillant, simplement faré un diagnòstic d'allò que està passant a la nostra comunitat autònoma. Li he de dir que una de les primeres inquietuds que me vaig trobar que tenien les persones a la nostra comunitat és que quan tenien un nadó no podien donar la sang del cordó umbilical. Llavors ens vàrem posar a fer feina i vàrem estudiar les possibilitats, o bé de crear un banc de sang a les Illes Balears. O bé fer una cosa nova que no s'havia fet a la resta de l'Estat i que era emprar un banc de sang que ja estigués constituït per tal d'aprofitar millor els recursos. I això és el que vàrem fer.

El mes de maig del 2004 vàrem firmar un conveni de col·laboració amb el Banc de Sang de Barcelona, per tal de poder enviar les unitats que podíem extreure dels hospitals de les Illes Balears. El primer hospital que se va adherir a aquest conveni, atès que feia falta una acreditació i una formació de personal específica, va ser l'Hospital de Son Llàtzer. Li he de dir que els resultats són molt satisfactòries, no només per part dels pares i mares que poden donar aquesta sang de cordó umbilical, sinó també per part dels professionals. Li he de dir que l'any 2004 se varen donar 42 unitats i l'any 2005 ja varen ser 72 unitats. A dia d'avui ja està en marxa aquest servei a l'Hospital de Manacor, va començar el gener d'enguany. I Son Dureta ja s'està acreditant també per posar-ho en marxa.

La nostra idea és que tots els hospitals públics i també privats de la nostra comunitat es puguin adherir a aquest conveni, que puguin enviar aquesta sang de cordó umbilical al Banc de Barcelona per a les utilitats que vostè ja coneix. Sap que hi ha en aquests moments una polèmica entre els bancs de sang de cordó d'ús familiar, o els públics. Des d'aquí hem apostat des del primer dia i abans de què sortís aquesta polèmica pel banc de sang de cordó públics. Per això hem fet aquest conveni amb el Banc de Sang de Barcelona. Òbviament no estam en contra dels privats, o d'ús familiar, sempre i quan se doni una informació real exacte de les expectatives que pot generar aquesta donació.

Li he de dir que sense ser brillant, crec que podem dir que som un exemple per a altres comunitats autònomes, així ho ha reconegut l'Organització Nacional de Trasplantaments, perquè aquest sistema que no s'havia posat en marxa a cap lloc ja s'està començant a estudiar a altres bandes de la resta d'Espanya. En qualsevol cas jo crec que és important donar una

possibilitat més als nadons, o millor dit als pares d'aquesta comunitat autònoma...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

I.7) Pregunta RGE núm. 2225/06, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Binimelis i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a previsions respecte del turisme alemany després de la ITB de Berlín.

Setena pregunta RGE núm. 2225/06, relativa a previsions respecte el turisme alemany, després de la ITB de Berlín que formula la diputada Sra. Maria Binimelis i Amengual. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. BINIMELIS I AMENGUAL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Quines són les previsions de la Conselleria de Turisme respecte del turisme alemany, després de la Fira Turística ITB de Berlín?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Les previsions han de ser necessàriament positives perquè s'ha parlat d'uns increments de les reserves en relació als anys anteriors, en alguns casos situats entre el 40 i el 50% d'increment. Jo crec que això si ho comparem amb altres destins turístics molt semblants al nostre són unes dades que conviden, com li deia abans, a l'optimisme.

Estam parlant de què a altres destinacions de l'Estat espanyol, com Canàries, Catalunya, València, Andalusia tenen en aquests moments comportaments de reserves molt similars als de l'any passat, alguns amb un lleugers increments i fins i tot alguns d'aquests destins turístics registren reserves per davall d'allò que eren les reserves de l'any passat. La qual cosa demostra que en aquests moments les Illes Balears, a més ho dic també amb satisfacció, totes i cada una de les illes, no només Mallorca, també Menorca, Eivissa i Formentera, estan ocupant el paper que realment li correspon dins el mercat emissor alemany.

En aquests moments sabem que serà molt difícil mantenir aquest nivell i aquest ritme de reserves, però és previsible segons les fonts que ens van indicant els distints majoristes de viatges que puguem acabar aquest any 2006 amb uns increments per damunt del 10%. I si això realment se produís hauríem aconseguit un dels principals objectius d'aquesta legislatura que se va marcar el Govern de les Illes Balears i que era la recuperació del mercat alemany, de la nostra posició de lideratge en el mercat alemany i la recuperació d'aquest més de mig milió de ciutadans alemanys que havien deixat de venir a les Illes Balears l'any 2003.

Per tant, jo crec que les impressions i les previsions no poden ser més que optimistes. Moltes gràcies.

I.8) Pregunta RGE núm. 2209/06, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a augment del tot inclòs.

EL SR. PRESIDENT:

Vuitena pregunta RGE núm. 2209/06, relativa a augment del tot inclòs que formula el diputat Sr. Miquel Ramon i Juan del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, ja ho acaba de dir el Sr. Conseller a la resposta de la pregunta anterior. Considera els resultats de la Fira Turística de Berlín com a extraordinaris, perquè allà sembla que es constata que hi ha un augment de les reserves cap a les nostres illes per a aquesta pròxima temporada. Tot i que aquest augment segurament, també ho ha dit ara el Sr. Conseller, al final no serà tan important com es va dir en el seu moment. Però sí va servir per a actituds triomfalistes del President de la comunitat, ara mateix també repetides pel Sr. Flaquer, en el sentit de què tornam a ser els líders turístics i fins i tot també es va dir que tornaríem a tenir problemes d'*overbooking*.

Bé el representant d'un conegut majorista de viatges, en aquest cas TUI, va atribuir aquest augment fora d'allò que és normal al problema dels atemptats d'Egipte, els disturbis provocats arran de la publicació de les vinyetes de Mahoma, o la grip aviar a Turquia. Per a nosaltres el que és més preocupant és que aquest augment es fa també conjuntament amb un augment molt important del tot inclòs. És a dir, que en una situació excepcional de crisi a tota la Mediterrània oriental, com és aquest cas, no som capaços d'atreure un turisme que deixi riquesa al conjunt de l'oferta turística de les nostres illes.

Per tant, volíem saber si creu el Govern que aquests possibles resultats que s'insinuen justifiquen un triomfalisme com el que s'està manifestant fins ara?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Diputat, atribuir les bones dades del mercat alemany a la grip aviar, a les vinyetes de Mahoma, o a l'increment del tot inclòs és, me permeti que li ho digui, un desconeixement manifest de la realitat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Bé, segurament jo no tenc el grau de coneixement que té el Sr. Conseller, però en tot cas aquest desconeixement meu, com a mínim, està compartit pels grans majoristes de viatges, li puc mostrar el retall de premsa allà on diuen aquestes coses, a part de molt d'analistes polítics.

També voldria dir que segons la informació que s'ha publicat de la Fira de Berlín, un conegut majorista de viatges molt important diu que el 54% dels llits que gestionen a Mallorca i el 60% d'Eivissa són de tot inclòs. Realment creim que és una situació que no és bona perquè el tot inclòs deixa fora sectors importants de l'oferta complementària.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Jo li explicaré per què és un desconeixement manifest de la realitat. Miri, la recuperació del mercat alemany no és d'enguany, ve d'enrera, ve dels darrers dos anys i els darrers dos anys no hi havia hagut ni grip aviar, ni vinyetes de Mahoma. Primer punt.

Segon punt, vostè parla de l'increment espectacular del tot inclòs i li he de dir que les xifres del tot inclòs ja són inferiors a les de l'any passat i a les del 2003. I enguany els majoristes de viatges han parlat bastant menys del tot inclòs que en fires anteriors. A més, la dada més important Sr. Ramon és que el tot inclòs, la grip aviar i les vinyetes de'n Mahoma haurien d'afectar o beneficiar a tots els destins turístics, a tots, no només a les Illes Balears. I ja m'explicarà vostè per què avui tenim increments de reserves entre un 40 i un 50% a les Balears, i Canàries, per exemple, estan per davall de les de l'any passat. O ja m'explicarà vostè per què Andalusia, per què Catalunya, per què València estan amb uns comportaments molt similars als de l'any passat.

I això és perquè aquí hi deu haver alguna cosa més, hi deu haver hagut alguna cosa interna aquí dins que ha canviat, i jo li diré què ha canviat i què estan apreciats els ciutadans alemanys i els principals majoristes de viatges: una millora important de les infraestructures, a pesar seu i a pesar que li disgusti, a vostè, que es millorin les infraestructures; una millora important del producte, que s'està adequant a unes exigències de qualitat que el ciutadà alemany desitja; i, Sr. Ramon, li agradi o no li agradi allò més important: un canvi substancial en les polítiques de promoció, basades ara únicament i exclusiva en el sentit comú, en el sentit comú i en la responsabilitat de no dir que no volem més alemanys, de no

dir que no volem més turistes, de no posar impostos que afortunadament fins i tot qui els va posar ja hi ha renunciat.

Moltes gràcies.

(Petit aldarull i alguns aplaudiments)

I.9) Pregunta RGE núm. 2233/06, de l'Hble. Diputada Sra. Rosa Maria Alberdi i Castell, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a inversions en educació pública.

EL SR. PRESIDENT:

Novena pregunta, RGE núm. 2233/06, relativa a inversions en educació pública, que formula la diputada Sra. Rosa Maria Alberdi i Castell, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Moltes gràcies, Sr. President. Li torno a pregunta per uns 160 milions de pessetes que té prevists destinar als centres privats concertats. Li torno a preguntar per uns diners que no té i que si els tingués els hauria de destinar a l'escola pública, que té unes grandíssimes mancances; perquè vostè ho sap, no?, que tenim uns problemes gravíssims d'infraestructures a l'escola pública i que aquesta és la seva principal responsabilitat. Per això li pregunto, perquè ho sap tothom, si està disposat, per fer front a les necessitats dels centres educatius públics, si està disposat el conseller d'Educació a renunciar al finançament d'obres als centres educatius privats concertats.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies. Discrep amb el plantejament que fa la Sra. Diputada. No crec que tinguem gravíssims problemes d'infraestructures; tenim necessitats, tenim necessitat de reformar centres i de fer-ne de nous, i tenim necessitat d'atendre els manteniments, i dedicam moltíssims recursos, moltíssims, a aquesta qüestió, amb la qual cosa pensam, i lògicament és opinable, pensam que no és incompatible amb el fet de dedicar una petita part dels recursos econòmics a millorar, a atendre una part de la xarxa sostinguda amb fons públics com és la xarxa concertada.

Estam parlant només de centres que tenen demanda no atesa. Aquí hi ha una certa voluntat a vegades d'embullar les coses: demanda no atesa, no nous centres que s'han de construir, o que determinats ordes religiosos volen construir. No estam parlant de tot això, estam parlant de centres que vénen funcionant com a centres concertats que tenen llista d'espera no atesa. En aquests estam intentant muntar a través d'un decret que ha estat aprovat pel Consell Escolar de les Illes Balears uns ajuts parcials per poder créixer i per poder oferir més recursos a aquests alumnes, a aquests pares que no poden tenir la resposta que pretenen.

Aquest és l'únic objectiu del decret al qual vostè es refereix. Plantejar-ho com ho planteja vostè em pareix demagògic.

(Petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Sr. Conseller, vostè està justificant aquesta inversió amb tres idees -avui ens n'ha dites dues però l'ha dita en altres ocasions- que són totes mentida, i jo ja n'estic cansada, d'aquestes mentides, i quan no diu mentides diu una veritat a mitges que és mentir doblement. I li vull explicar cada una d'aquestes mentides.

En primer lloc vostè parla de centres sostinguts amb fons públics, i a vegades els assimila i diu: "són tan públics com els propis de la conselleria". Això és mentida. L'escola concertada no ho és mai, pública; l'escola concertada és una iniciativa privada, que té uns propietaris privats, que la construeixen per acomplir uns objectius que poden ser molt lloables però que són privats, com privats són els beneficis que obtenen de les inversions que hi fem amb fons públics.

La segona mentida, que estem cansats de repetir, que vostè l'acaba de repetir ara mateix, és fer-nos creure que amb aquestes inversions augmentem el dret a la lliure elecció de centre de les nostres famílies. Per què no amplia les places en els centres públics que també tenen demanda que no es pot atendre? No ho fa perquè vostè està sempre més disposat a donar diners a allò que ens és aliè que donar diners a allò que ens és propi.

I la tercera mentida, Sr. Conseller... Però vull fer incidència en la segona. Quan ens diu que això serveix per augmentar el dret de la lliure elecció ens està enganant en el sentit que allò que realment assegura el dret de la lliure elecció és que no n'hi hagi, de centres no desitjats, que els centres públics i els centres concertats siguin d'igual qualitat i que els nostres pares puguin triar entre tots els centres de les Balears. Això és el que assegura el dret de la lliure elecció.

I la tercera mentida és que moltes vegades vostè diu que la concertada ens surt més barata que la privada. Tampoc no és cert, això; la concertada ens surt tan cara com la privada perquè la inversió que fa..., la concertada ens surt tan cara com la pública perquè la inversió que hi fem entre tots...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

(Remor de veus i petit aldarull)

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Naturalment estam acostumats a venir aquí a suportar acusacions de dir mentides com la que ha fet vostè. Jo la convid a vostè, a fer una interpel·lació sobre aquesta qüestió, la convid a fer una interpel·lació i que mantengui aquestes acusacions damunt aquesta tribuna en un debat llarg, i per descomptat li faré veure que cap de les tres coses que vostè ha dit no és mentida, que nosaltres no tenim el costum de dir mentides, i sincerament li he de dir que...

(Remor de veus)

...aquestes tres qüestions que planteja, des de la nostra perspectiva... Sí, el diputat que se'n riu també em diu *el azote de la escuela pública*, però no és capaç de fer una interpel·lació sobre aquesta qüestió en el Parlament. És fàcil...

(Més remor de veus i aplaudiments)

...fer rodes de premsa. Jo els rept a tots vostès a fer una interpel·lació sobre aquesta interpel·lació; els rept i els esper aquí amb molt de gust.

Però deixi'm..., deixi'm que digui..., deixi'm que digui una cosa. Nosaltres...

(Continua la remor de veus)

Escolti, Sr. President... Deixi'm que digui una cosa: nosaltres no acostumam a dir mentides. Nosaltres defensam allò que creim i creim que es pot fer d'acord amb la legalitat, i per descomptat invertim en escola pública, invertim en escola pública molt més del que vostès invertiren mai quan governaven. Això li ho vull recordar perquè aquesta és una qüestió important. Clar, som els enemics de l'escola pública, però resulta que la nostra inversió...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

...en obra pública és molt més gran que la de vostès. Què m'ha d'anar a contar...?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

(Aldarull a la sala i aplaudiments)

I.10) Pregunta RGE núm. 2222/06, de l'Hble. Diputada Sra. Assumpta Vinent i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ampliació del centre de salut de Canal Salat a Ciutadella.

Desena pregunta, RGE núm. 2222/06, relativa a ampliació del centre de salut de Canal Salat a Ciutadella, que formula la diputada Sra. Assumpta Vinent i Barceló, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. VINENT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sra. Consellera de Salut, la setmana passada vam veure en premsa que vostè havia anat de visita d'obres al Canal Salat de Ciutadella, aquesta desitjada ampliació que per fi veurà llum m'imagín que d'aquí a poc temps i que va començar el 98 amb el Partit Popular i supòs que acabarà ara, que també el Partit Popular l'haurà duit endavant.

Jo el que vull saber, Sra. Consellera, el que vol saber el grup és en quins terminis preveu la conselleria que es posarà en servei aquesta ja tan anhelada ampliació. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut i Consum.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Moltes gràcies, Sr. President. Efectivament, Sra. Diputada, aquestes obres que vostè coneix molt bé, que fa molt de temps que estan pendents, molt de temps, potser no m'equivocaré -ara mateix no record quan va ser la primera vegada que se'n va parlar-, si dic 10 anys no em qued segurament..., no me'n vaig massa enfora, però en qualsevol cas ha passat una sèrie de vicissituds, no ha estat possible mai posar-les en marxa i finalment les hem posat en marxa. Des d'aquest govern tenim molt clar que hem de millorar no només la sanitat; aprofitant també la discussió que hi ha hagut anteriorment, també l'educació, i efectivament es fan inversions importants en infraestructura pública: educació, sanitat i moltes altres qüestions que vostès ja coneixen.

En qualsevol cas i anant a la pregunta, quant al centre d'especialitats de Canal Salat s'ha posat ja en marxa, fa pràcticament un mes que estan en marxa les obres, i les perspectives són que s'executin en dues fases, dues fases perquè a la primera fase es fa una ala exterior, que és la que s'està executant-se en aquests moments i que nosaltres calculam que a final d'any estarà pràcticament enllestida si no hi ha cap imprevist; i després hi ha una petita reforma interior, dins el centre, on estan actualment les urgències, on s'ha de posar un hospital de dia oncològic, i que allargaran una mica més les obres, però en qualsevol cas esperam que en el primer trimestre del 2007 estiguin finalitzades les obres.

En aquest sentit jo he de dir que deman una mica de disculpes i paciència als usuaris que han de patir aquestes obres mentre s'estan executant, però estic convençuda que durant aquests mesos que es farà moltíssima feina, una feina intensa, tendran una millora més que considerable en el centre d'especialitats de Ciutadella. He de donar les gràcies també a l'Ajuntament de Ciutadella perquè ens ha facilitat fer possible que hi hagués un aparcament amb la cessió d'uns solars perquè fos possible aquest aparcament i, en qualsevol cas, he de dir que les nostres perspectives s'han de complir i que en el primer trimestre de l'any 2007 estaran executades aquestes obres que, juntament amb les altres que es fan a nivell d'atenció primària

i a l'Hospital Mateu Orfila de Menorca, renovaran la xarxa assistencial sanitària a l'illa de Menorca i jo crec que es notarà amb la qualitat no només de cara als usuaris sinó també de cara als professionals. Gràcies.

I.11) Pregunta RGE núm. 2224/06, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Ricard Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació de la dona en el mercat laboral de les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 11, RGE núm. 2224/06, relativa a situació de la dona en el mercat laboral de les Illes Balears, que formula el diputat Sr. Jaume Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Conseller de Treball i Formació, sabem de les polítiques que du a terme la seva conselleria en el tema de la inserció de la dona en el mercat laboral i voldríem saber de quines dades disposa en aquest sentit.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Treball i Formació.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Cristòfol Huguet i Sintes):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. Tadeo, disposam d'un extens estudi sobre la situació laboral de la dona en el mercat laboral, en el mercat de treball de les Illes Balears.

Jo li remarcaria les següents: les dones encapçalen a les Illes Balears la creació de llocs de feina; de fet, de 52.179 llocs de feina que s'han creat els darrers cinc anys, el 63% han estat ocupats per dones. L'increment de les dones treballadores estrangeres a les Illes Balears durant l'any 2005 suposa que en aquest moment hi hagi 25.663 persones, que representa el 14,3% del total de dones ocupades a les Illes, mentre que el pes a Espanya és del 7,9. Les Illes Balears són, a més, la comunitat amb la taxa d'activitat femenina més alta del conjunt de l'Estat i la segona taxa més alta d'ocupació; la taxa d'activitat femenina és d'un 53,2%, gairebé 7 punts per damunt de la mitjana estatal, que és del 46,4; i la d'ocupació, que l'estatal és de 40,8, a les Illes Balears és d'un 47,9. La taxa d'atur, la nostra taxa d'atur femení a Balears està al voltant del 10%, un 2,2 per sota de la mitjana estatal; i les dones estrangeres s'ha de dir que tenen una taxa d'atur del 15,8% a les Illes Balears. Tal vegada allò que hem de ressaltar és la dificultat que tenen les dones al voltant dels 45 anys d'edat, com a col·lectiu que cerca de nou entrar a la feina, per trobar-ne; té un 0,2%, un lleuger augment durant el 2005, aquest col·lectiu en relació a l'atur.

I quant a les ocupacions i contractacions, per una banda he de dir que la contractació indefinida té una taxa o un

percentatge d'un 11,6% durant el 2005, les dones, mentre que el conjunt homes i dones té un 10,8. Per tant hi ha més contractació indefinida percentualment de dones que d'homes.

I quant a les activitats, mantenim una gran...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Cristòfol Huguet i Sintes):

Moltes gràcies.

I.12) Pregunta RGE núm. 2227/06, de l'Hble. Diputat Sr. Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a fre a la reforma de l'Estatut d'Autonomia.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la pregunta número 12, RGE núm. 2227/06, relativa a fre en la reforma de l'Estatut d'Autonomia, que formula el diputat Sr. Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Bé, atès que el president està de viatge, supòs que la vicepresidenta tindrà criteri per respondre si, després de la darrera reunió de la ponència parlamentària la setmana passada, el Govern considera que s'hauria de complir el calendari previst i acordat a la mateixa ponència i que, per tant, el nou estatut s'ha d'aprovar definitivament a les Illes Balears el darrer plenari del mes de juny.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Vicepresidenta del Govern.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut)

El Govern considera que és absolutament prioritari i, per tant, anim els diputats i les diputades a arribar el més aviat millor a un consens. Així ho ha fet manifest a les 37 reunions que hem tengut amb el comitè de savis, a les més de 400 reunions que la vicepresidenta ha mantengut amb la societat civil i amb les propostes que hem anat presentant dia a dia i que avalen la feina que hem fet no només des del Govern, sinó també en ponència parlamentària.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Bé, entenc, vull entendre -optimista que som- que pensen intentar complir el calendari. Ara, discrep de l'actitud que han tengut vostès, com a govern i com a partit, respecte de la reforma de l'Estatut, perquè hem passat de bandades, de comentaris constants en negatiu sobre la reforma, com per exemple la proposta del president de fer una moratòria en l'aprovació dels estatuts que s'ha materialitzat en un any d'inoperància absoluta de la ponència parlamentària; la subordinació a l'Estatut català i al calendari de l'Estatut català; comentaris en el sentit que ningú del poble, llevat dels polítics, no té interès a reformar l'Estatut d'Autonomia, que això vol dir que vostès no tenen interès però llavors volen ser els més autonomistes.

Mirin, per favor, els demanam que deixin de fer esgrima amb un tema tan important com la reforma de l'Estatut i que facin més feina. Ja estam cansats d'acudir a la ponència amb propostes concretes, amb la feina ben feta, amb un articulats concrets, i que vostès es dediquin a polemitzar públicament, a posar bastons a les rodes. Ens hi jugam molt: ens hi jugam més autonomia, ens hi jugam resoldre els problemes de finançament... Però imaginin-se vostès si el PSM no hagués tengut aquesta actitud dins la ponència amb un articulats concret que ha servit perquè avui tenguem la reforma pràcticament acabada excepte tres o quatre temes importants que hem de consensuar els partits.

Per favor, un poc de responsabilitat. Deixin de fer politiqueria barata, deixin de recollir firmes infames i, per favor, compleixin el calendari, posin-se a fer feina, no mirin tant els vots i mirin els interessos del país...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula la Sra. Vicepresidenta.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut)

Gràcies, Sr. President. Passem revista a allò que ha passat al llarg d'aquest any. El Govern, 37 reunions -demà farà la reunió número 38 per concloure aquest procés- i més de 400 visites a la societat.

La ponència ha fet 32 reunions. Qui va paraitzar la ponència, senyores i senyors diputats? El Partit Socialista Obrer Espanyol de les Illes Balears, que es va aixecar durant tres mesos de la ponència mentre el seu partit, el meu i els altres partits continuaven fent feina. A més de tot això... sí, sí, tres mesos; a la ponència el PSOE es va aixecar dia 26 d'octubre i no es va tornar a asseure fins dia 2 de febrer, tres mesos, i els que s'aixequen demanen accelerar un procés del qual han fugit durant tres mesos.

A més de tot això els diré que bàsicament allò important és que ens posem d'acord d'una vegada en el tema del

finançament, clau d'aquest estatut d'autonomia, veure si volem parlar de pluriinsularitat, d'inversions basades en la insularitat xifrades en un 3% sobre el pressupost general de l'Estat i garantides governi qui governi, tant si governen uns com si governen els altres, tenir una clàusula que ens garanteixi que aquests més de 3.000 milions d'euros que ens toquen per justícia i per deute històric venguin tant si governa el PP, com si governa el PSOE, com si governen altres partits. Parlam, per tant, de pluriinsularitat, parlam de població real incloent la immigrant no empadronada, parlam de finançament just i necessari, ens posam d'acord en aquest tema, parlam d'agència tributària pròpia, parlam de policia autonòmica; hem de saber què passa amb ports i aeroports; parlam d'espai radioelèctric, parlam d'immigració, parlam de la nova organització institucional amb llistes separades, parlam d'una organització judicial d'acord amb la Llei Orgànica del Poder Judicial.

En tot això ens hem de posar d'acord, i jo rept els diputats i les diputades que com més aviat es posin d'acord i que aquells que es varen aixecar durant tres mesos de ponència no demanin ara allò que ells no varen complir.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

II. Interpel·lació RGE núm. 7605/05, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria d'agricultura.

EL SR. PRESIDENT:

A continuació passam al segon punt de l'ordre del dia, que consisteix en el debat de la interpel·lació RGE núm. 7605/05, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria d'agricultura. En nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Tur.

EL SR. TUR I TORRES:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats, vèiem aquesta setmana passada que la Conselleria d'Agricultura es mostrava incapaç de presentar -donant compliment a un acord pres per aquest parlament, per altra banda- un pla estratègic per al sector lleter. Clar, d'entrada no ens ha d'estranyar si veim que l'objectiu quasi exclusiu d'aquesta conselleria per a aquesta legislatura ha estat o és gestionar i tramitar les subvencions, i a tal fi ha creat el FOGAIBA, una macroempresa pública, fins a quasi desmantellar la conselleria, fins al punt de desmoralitzar de tal manera el personal de la conselleria, que no té recursos i se sent impotent per fer la feina que ha de fer i, per tant, no ens ha de sorprendre el resultat, que un mandat d'aquest parlament perquè es presenti un pla estratègic de política per a un sector per part de la consellera sigui incapaç de presentar-lo. Per què?, perquè com veim tots els recursos han anat a FOGAIBA, tot en detriment d'altres serveis que també són necessaris.

Per tant, només política de repartir subvencions quan hi ha menys recursos, Sra. Consellera. Vostè sap que tant els acords de l'Organització Mundial del Comerç com la mateixa ampliació de la Unió Europea faran que per al pròxim

quinquenni arribin menys recursos a l'Estat espanyol i a la comunitat autònoma de les Illes Balears; per tant hi haurà menys recursos per repartir i vostès es fixen com a principal i quasi únic objectiu muntar tota una macroinfraestructura per gestionar aquests recursos. O és que simplement es pretén crear una repartidora clientelar per controlar la gestió de les ajudes?, encara seria més preocupant. Com deia un portaveu del Grup Parlamentari Popular, que ara veig que és absent de la sala, quan es dirigia a l'Hble. Consellera de Sanitat, que li deia: "per favor, no sigui brillant perquè l'acusaran de voler recaptar vots", no, jo crec que en aquest cas brillant, evidentment, no, però la intenció exclusiva de només recaptar vots potser queda bastant demostrada. Ens ho haurà d'explicar molt bé per fer-nos creure el contrari.

Perquè, evidentment, mesures de foment amb la utilització de subvencions, per suposat, que sí és una política que té implantada la Unió Europea i que en el cas de l'agricultura és necessari i es justifica destinar recursos públics per orientar polítiques necessàries per al sector, però per orientar polítiques necessàries, polítiques de foment, no exclusivament una repartidora que evidentment no és la política necessària per a la nostra agricultura.

Vostès per muntar aquesta repartidora han passat -fixi-s'hi bé, Sra. Consellera, perquè si no ha fet els números jo sí que els he tret- han passat 52 llocs de feina, 45 cobert i 7 vacants, de la conselleria a FOGAIBA, 7 vacants que després han contractat directament des del FOGAIBA. 22 llocs de feina més que de SEMILLA han passat també a FOGAIBA, perquè tots recordam quan ens explicaven els pressuposts de la comunitat autònoma per al 2004 i el 2005 la necessitat de carregar de personal SEMILLA perquè havia de ser la que havia de gestionar amb més agilitat les ajudes, la tramitació de les ajudes. Sempre només la tramitació de les ajudes, és l'únic objectiu que sembla que tenen vostès en aquesta legislatura. Per tant tot aquest personal que es va carregar aquests anys passats SEMILLA, ara 22 directament a FOGAIBA. Més 42 nous llocs de treball contractats directament per FOGAIBA, en total 116 llocs de treball que faran feina en aquesta macroinfraestructura per gestionar exclusivament les subvencions. Això, Sra. Consellera, des del Grup Parlamentari Socialista, entenem que és un escàndol, a més de col·locar el Sr. González Ortea, que també forma part del paquet.

Tot això per què?, per més feina. (...) pujarà aquí i ens explicarà que en aquest nou quinquenni que va començar d'ajudes europees hi haurà més feina. D'entrada hi haurà menys recursos, amb la qual cosa no veim que hi hagi més feina; per tant més feina, no, i per tant per gestionar en el millor dels casos el mateix que es gestionava abans -era millorable sense cap dubte però tota la vida s'havia gestionat- el 50% més de personal per a la mateixa feina. Increment de despesa de personal al voltant i per damunt d'1 milió d'euros, al voltant dels 200 milions de pessetes; més en despesa de personal per a què?, per gestionar com a mínim menys recursos. Creim que no és el que tocava en aquesta legislatura, que hi ha sens dubte altre prioritats.

Però, és més, vostès tenen a FOGAIBA caps de servei contractats que tenen a les ordres cap de secció que són funcionaris. Això no és lògic, evidentment, no es dona

habitualment a l'Administració, però és que com a mínim és sospitós; sobretot és sospitós si un d'ells, un d'aquests caps de servei, és justament un cap d'ajudes, i és en concret, aquest contractat a dit per FOGAIBA, essent un cap d'ajudes contractat a dit per FOGAIBA, és l'exgerent de l'IBABSA, que com tots les senyores i els senyors diputats saben és un càrrec de lliure designació, o sigui, de confiança política. I pregunt: també té carnet del PP, a més de ser de confiança? Com a mínim és sospitós, Sra. Consellera.

Però això no és tot. Vostè, aprofitant la resolució conjunta entre la Conselleria d'Agricultura i Pesca i la Conselleria d'Interior, on fan tots aquests traspessos de personal, aprofita que el Pisuerga passa per Valladolid i modifica la relació de llocs de treball al marge de tot procediment, i modifica de passada 7 caps de servei de la conselleria, no de FOGAIBA, que passen a lliure designació, quan eren abans per concurs i quan tothom sap que això se sol fer per concurs; excepcionalment per concurs de lliure designació, però sempre per concurs, no directament de lliure designació. Un altre escàndol, Sra. Consellera, perquè això no ho he anat a repassar, però d'aquests 7 caps de servei que passen de concurs a lliure designació probablement siguin tots o la gran majoria que li queden a la conselleria. O sigui, no es conformen a muntar una repartidora per controlar la gestió de les ajudes sinó que, de passada, la majoria, per no dir tots, dels caps de servei que li queden a la conselleria els modifica la relació de llocs de treball al marge de tot procediment i els posen de lliure designació. Quina necessitat imperiosa o quina justificació té per dir que han fet aquesta modificació? A què respon?, a quines necessitats polítiques respon? Si ens ho explica potser ho podem entendre. No ho crec.

Tot això és greu, Sra. Consellera, perquè comporta com a mínim discrecionalitat en la gestió, manca de professionalització de l'Administració, manca de carrera administrativa professional. A totes llums és evident que lliure designació més contracte laboral implica discrecionalitat, manca d'independència, que està reservada als funcionaris i, per tant, sotmetre's a la voluntat del poder polític o del polític de torn. Això implica evidentment perdre drets que són propis, com deia, dels funcionaris. Clar, aquí s'explica per què treballadors de FOGAIBA recullen firmes en contra de l'Estatut, com vèiem un d'aquests plens passats, i els deuen posar, m'imagin, damunt la taula del polític sota el qual estan treballant. En resum, eliminen i creen places i les modifiquen sense cap sentit ni cap control. O si és que sí expliqui'ns-ho, Sra. Consellera.

Mentrestant, de tot aquest *maremagnum* que han creat, quan fa política per al sector? Li queda temps? Vam veure en el passat plenari que no, que quan és necessari aplicar polítiques no en són capaços o no tenen temps de fer-ho. No m'estranya, perquè només per muntar tot això, que abans havien intentat fer el mateix amb SEMILLA, ja és suficient.

Però a aquestes alçades ja podríem veure resultats, dius "tot això per a aquests resultats". Però és que el problema és que tot això, almanco fins ara, no ha servit per a res, o aquesta és la informació que ha pogut recollir aquest diputat i que esper que en tot cas la contradigui amb dades, no només pujant aquí i anunciant-ho. Per què?, perquè en el millor dels casos el que et

diuen és que tot continua igual; allò de les ajudes, perquè allò de la conselleria evidentment està bastant pitjor i, això, ho sentis a tots els àmbits als quals et dirigeixes. Els serveis que donava la conselleria no els dóna; no m'estranya, l'han desmantellada. Per tant en el millor dels casos una versió que es pot sentir és que les ajudes continuen igual, la tramitació de les ajudes, però que la conselleria va pitjor. Però n'hi ha d'altres que diuen que no, que s'han alentit en la seva tramitació, que s'allarga la seva tramitació i, per tant, no hi ha cap millora. Però és que hi ha qui diu, i en dóna proves, que va pitjor, que contenen, per exemple -i si vostè ho pot desmentir desmenteixi-ho- que les subvencions que es cobraven abans d'un cop ara s'han fraccionat en tres pagaments i, a més, s'han retardat: les ajudes als cereals del 2004 s'han cobrat el 2006. Això no crec que sigui millorar la gestió.

A més pot ser cert, Sra. Consellera, que s'hagin perdut recursos o fons comunitaris per no aportar el Govern la seva part, ja que es tracta d'ajudes cofinançades amb el Govern?, és cert això? Seria greu que després de tot el que s'ha fet s'haguessin perdut recursos que s'haguessin tornat per no haver-hi la part de cofinançament que havia d'aportar el Govern de les Illes Balears.

En resum i per acabar, Sra. Consellera, si no ens ho explica molt bé continuarem sense entendre-ho. No nosaltres, nosaltres i el sector, que no entén res, i per tant ens obligarà a seguir pensant que simplement han volgut convertir la conselleria en una repartidora clientelar i això seria greu.

Gràcies, Sr. President.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula la representant del Govern, l'Hble. Consellera d'Agricultura, Sra. Moner.

LA SRA. CONSELLERA D'AGRICULTURA I PESCA
(Margalida Moner i Tugores):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Jo faré una exposició del que nosaltres entenem que és la política agrària de la Conselleria d'Agricultura i Pesca per part d'aquest govern i vostès després pensaran i diran el que creguin convenient.

Les línies bàsiques de la política agrària de la Conselleria d'Agricultura i Pesca venen determinades per la Política Agrària Comuna de la comunitat europea, el desplegament que en fa en Govern central com a estat membre i les incidències que cada dia i dia a dia arriben a la conselleria que mostra una diagnosi bastant aproximada de la realitat del sector agrícola i ramader. El sector agrícola, agrari i ramader és un sector estratègic, i no dic a nivell quantitatiu del compte de resultats dels professionals; al marge d'allò el camp balear té un paper dinamitzador i complementari al principal sector econòmic de les Illes Balears que és el turístic. I en aquest sentit manifestem la corresponsabilitat de tots els sectors en el manteniment del nostre sector agrari.

El debat que avui ens ocupa podria durar tot el temps que volguéssim, ja que hi ha moltes variants a tractar; hi ha tantes menes de polítiques agràries com visions del sector, cadascú triarà les solucions que millor s'adaptin al seu model ideal d'agricultura i ramaderia. Per això, des de la conselleria s'han pres una sèrie de decisions que venen determinades per les següents qüestions.

Jo hi apuntaria la insularitat, que determina un dels costos de producció molt més elevats que a la resta de l'Estat i que es mengen els marges de rendibilitat provocant al sector, diguem tal vegada poc atractiu, per a aquelles generacions que haurien de nodrir de professionals el sector.

Una altra causa de les diverses crisis són les hagudes en aquests passats anys com la llengua blava, la grip aviària, les vaques boges i d'altres que demanen una resposta immediata per evitar pèrdues econòmiques i mantenir la nostra cabanya ramadera sana.

I una altra de les causes que mai no serà llista tancada és la pròpia modernització i reconversió tècnica i humana del sector per afrontar els nous reptes i exigències marcats pel consumidor.

Per centrar un poc l'objecte de la interpel·lació, manifestar que les línies d'ajuda són gestionades en la seva integritat per la conselleria, a través de l'entitat de dret públic Fons de Garantia Agrària de les Illes Balears, sí senyor, és el FOGAIBA. Les causes de la creació d'aquesta entitat han estat evidents: l'agilitació de tràmits burocràtics i dels terminis de resolució dels expedients d'ajuda a través de l'especialització d'una part del personal de la conselleria, objectius que s'estan aconseguint. Ja he comentat que les ajudes han d'anar dirigides a resoldre els problemes reals i les necessitats del sector, i per això considerem que el FOGAIBA era l'instrument adequat per aconseguir aquest objectiu.

Com vostès saben, el passat 11 de juny el Consell de Govern aprovà la creació del Fons de Garantia Agrària i Pesquera de les Illes Balears, el FOGAIBA, que és una empresa pública que té com a objectiu millorar la qualitat del servei que la conselleria vol donar als agricultors, ramaders i pescadors de la nostra comunitat. Es tracta, per un costat, donar més celeritat a les tramitacions d'ajudes, més transparència en la gestió, un tracte més personalitzat i directe i una major facilitat perquè els destinataris de les ajudes tinguin coneixement d'aquestes i puguin accedir a elles mateixes.

Així mateix, un dels altres objectius, tan important com els primers, és que pretén aconseguir una major informació per al Govern i per a la societat de la situació real del sector a cada moment, perquè es puguin prendre les decisions més encertades per al seu desenvolupament.

Per aconseguir aquests objectius comptam amb els següents factors, que són cinc: primer, un equip de professionals, una part de funcionaris i altra part laboral, especialment seleccionat pel seu coneixement en les matèries, que dediquin tot el temps i esforç a la gestió d'ajudes; tot el contrari del sistema anterior, en què les persones dedicades a aquest tema havien d'atendre altres necessitats, que de vegades pareixien més urgents dins la

conselleria. La selecció s'ha fet cercant entre ells funcionaris de la conselleria, aquells que tenen una major experiència en procediment i fent-los la proposta d'adscripció al FOGAIBA conservant la seva condició i categoria de funcionaris. La selecció de personal, maldament no els pareixi o els pareixi una altra cosa, la selecció de personal laboral s'ha fet molt rigorosa, mirant sobretot el coneixement del tema en concret i la seva disposició a desenvolupar la seva capacitat en el tema. De fet, la gran majoria de seleccionats són persones que, de manera més o manco eventual, ja havien fet, en aquesta o en altres comunitats autònomes, feines paregudes, perquè el resultat ha estat altament satisfactori de la posada en marxa de l'empresa.

Segon, una modernització dels sistemes de tramitació d'ajudes, mitjançant una informatització única i integral de tots els procediments, a diferència del sistema anterior en el qual hi havia ajudes amb un alt grau d'informatització i d'altres amb manco, i en els dos casos sistemes diferents de poder tramitar en la major part dels casos. Fet el concurs de selecció oportú, s'adjudicà el passat mes de desembre a una empresa de reconegut prestigi la implantació del sistema integral de tractament d'ajudes, i aquesta empresa durà a terme el programa en un termini d'execució de catorze mesos.

Què ens permetrà aquest sistema? a) Seguir en temps real qualsevol expedient d'ajudes i subvencions durant tot el seu procés de tramitació. b) Establir senyal d'avís per detectar retards en les tramitacions que superin els temps màxims establerts. c) Que l'usuari pugui realitzar qualsevol sol·licitud, sense que se li demani que presenti cada vegada la mateixa documentació i seguir l'estat de tramitació de les ajudes sol·licitades i conèixer en el moment que se li ingressin aquells càrrecs en el seu compte. També que els gestors puguin disposar en el moment dels informes i estadístiques que els permetin prendre decisions per millorar, si és necessari, els recursos materials i humans o agafar els procediments més adequats.

Tercer, l'autorització del FOGAIBA per disposar de l'organisme pagador de les ajudes europees, com tots saben, l'Estat espanyol té limitat per la Unió Europea el nombre d'organismes pagadors, que són els encarregats del pagament i comptabilització de les ajudes. Fins ara l'organisme pagador era la pròpia Conselleria d'Agricultura i Pesca, en coordinació amb la d'Economia i Hisenda, a partir del primer de gener del 2006 aquesta responsabilitat passà al FOGAIBA, la qual cosa fa que es puguin agilitar tant les publicacions de resolucions de concessió d'ajudes com el seu pagament, sense que això suposi cap pèrdua de rigor. De fet al FOGAIBA s'ha creat una àrea d'auditoria i control intern per garantir la correcta execució dels procediments i que es puguin superar amb èxit les que realitzi la Conselleria d'Hisenda al final de l'exercici com a organisme certificador. En aquest moment es du a terme la implantació informàtica del nou sistema comptable d'adaptació i revisió de tots els manuals de procediments. La modernització del registre d'explotacions també està encomanada al FOGAIBA.

Té altres finalitats fonamentals: aconseguir que totes les explotacions agràries estiguin registrades. El registre general s'alimentarà de manera automàtica de les dades de totes les explotacions que sol·licitin alguna ajuda, prèviament

depurades, les que siguin contradictoris, com poden ser parcel·les repetides o explotacions iguals amb titulars diferents; també s'alimentarà dels restants registres obligatoris com el de ramaderia, el de maquinària o el d'explotacions prioritàries.

Què hem d'aconseguir? Que el titular d'una explotació només hagi de donar una vegada les seves dades, tant a la sol·licitud d'ajudes com a les de registre en particular. Es pretén així evitar que el titular hagi d'acudir quan faci qualche canvi a la seva explotació, augmentant o reduint el número de parcel·les, de ramat o maquinària en el registre general, a més d'altres. Actualment es demana una i altra vegada documents com el carnet d'identitat, com l'escriptura de constitució de societats, i això és el que anam a eliminar. El registre general d'explotacions organitzat d'aquesta manera és una eina fonamental per conèixer la situació del sector a cada moment i constitueix el primer punt en la realització del macroestudi previst.

Cinquè, els oferim tota ajuda possible, tant informàtica, d'aprenentatge en els sistemes a emprar, com econòmica, per acostar i facilitar la petició i el seguiment de tots els sol·licitants, per això farem cooperació amb associacions i entitats interessades.

Estic convençuda, i els primers resultats ja me comencen a donar la raó, que molt aviat aquesta comunitat autònoma tindrà una eina àgil, econòmica i moderna per ajudar i millorar el sector agrari i pesquer. Una mostra molt clara ja la tenim amb els pagaments de tramitació d'ajudes, hem passat de 500 dies per resoldre un expedient a 60 dies. Per tant, això crec que és l'ajuda que necessita, una de les ajudes que necessiten els nostres pagesos, els nostres ramaders que, si bé vostè m'ha dit que només era tramitar ajudes, és un factor important, molt important, que les ajudes els arribin d'hora i quan toca, a més de moltíssims altres temes que els hem d'ajudar i els tenim aquí dins cada una de les direccions generals que han quedat i, com no pot ser d'altra manera, dins la nostra conselleria.

Per tant, Sr. Tur, tot això que veu tan malament i que ho feim tan malament i que té una visió del sector, m'agradaria que m'explicàs les vegades i a quins moments vostè s'ha reunit amb el sector, perquè l'únic que li puc dir és que a vostès, cada vegada que han tengut ocasió de govern, no els ha sabut gens de greu deixar tot el tema d'agricultura i pesca i ramaderia en mans del partit que forma govern amb vostès.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. Per fixar la posició i per un temps de cinc minuts, en primer lloc intervé el Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, Sr. Ramon té vostè la paraula.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Aquesta interpel·lació planteja, que ha fet el Grup Parlamentari Socialista, alguns problemes reals. Lamentablement, com és habitual dins aquesta conselleria, no s'ha contestat ni una sola de les qüestions plantejades pel grup interpel·lant.

Dins l'obsessió privatitzadora d'aquesta govern, que té un reflex clar en les polítiques de sanitat o en les polítiques d'educació, a la Conselleria d'Agricultura s'ha anat una mica més endavant i es privatitza la pròpia administració, en realitat el FOGAIBA té major pressupost, major importància que la pròpia Conselleria d'Agricultura. I com s'ha dit també, per part de l'interpel·lant, bona part del personal es desplaça de manera poc reglamentària des de la conselleria cap al FOGAIBA. Però el FOGAIBA té major pressupost, té major importància, però el Sr. González Ortea, qui és qui està al front d'aquest organisme i que per a nosaltres és qui dirigeix bona part de la política agrària, o com a mínim de la repartidora agrària, no compareix per donar explicacions.

Però tampoc no dóna explicacions la consellera, perquè ens té habituats a no respondre les coses concretes, a llegir-nos discursos a la primera intervenció, com s'ha fet ara, i molt ens agradaria que a la segona intervenció es donàs resposta als dubtes que li han plantejat, però habitualment també no s'aprofita la segona intervenció per donar resposta sinó per atacar la gestió del govern del pacte. Jo crec, Sr. Tur, que vostè ha fet una sèrie de preguntes interessants que jo l'animaria que mantingués, que demanàs aclariments en aquesta segona intervenció; perquè, ja dic, com és habitual, un discurs llegit, no escoltar el que diu l'oposició i en tot cas després dir: i vosaltres ho fèieu pitjor. Però aquí s'han plantejat qüestions prou importants de funcionament, no només privatitzat, sinó funcionament possiblement irregular del FOGAIBA, dels nomenaments a dit, de la modificació dels llocs de treball, tota una sèrie de qüestions que són uns dubtes que tenen vostès i que nosaltres compartim i que crec que comparteixen, estam segurs, treballadors també de la pròpia conselleria i sobre això no es dóna resposta. I realment seria bo que els membres del govern que surten a contestar interpel·lacions contestassin realment aquestes interpel·lacions i no fer discursos llegits o atacar l'herència rebuda, com ens temem.

Per tant, crec que d'aquests dubtes que ha dit vostè, Sr. Tur, no se n'ha aclarit ni un sol, seria bo utilitzar el segon torn, utilitzar-lo per part del Govern, per part de la consellera, per aclarir-nos alguns d'aquests dubtes que nosaltres també compartim, que sempre hem qüestionat que es privatitzàs la conselleria, que es deixàs en mans del FOGAIBA, que entenem que és una repartidora clientelar, efectivament, però és que a més la política de personal és d'una manera dubtosament legal i a més no serveix pel que sempre s'havia dit, per agilitar, sincerament no sabem quina funció, a part d'aquesta de repartidora, té el FOGAIBA.

Gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula el Sr. Pere Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Tur, compartim la inquietud que ha manifestat vostè sobre la marxa del sector primari de les Illes Balears, un sector que molts ens hem omplert la boca de considerar-lo estratègic, però que després no es veu reflectida aquesta estratègia amb polítiques concretes. Mirin, jo record perfectament quan la consellera va presentar els pressuposts del 2005, en els quals hi figurava una partida de 600.000 euros, parlam ni més ni manco de 100.000 milions de pessetes, per realitzar un estudi sobre la problemàtica del sector agrícola. Bé, a nosaltres allò ens va sorprendre perquè si un partit arriba al govern per primera vegada pot tenir la necessitat d'estudiar la realitat d'un sector, però un partit que havia governat 16 anys, que havia estat present en el Parlament 4 anys i que fins i tot té una organització agrària afí, quina necessitat tenia de gastar aquesta doblurada amb un estudi sobre els problemes d'un sector que està totalment diagnosticat? Sobretot que just feia un any i mig hi havia hagut un consell agrari, convocat per l'anterior govern, en el qual hi va haver una gran participació i on es posaren les bases del que havia de ser la política agrícola i ramadera de cara al futur.

Bé, fins ara no coneixem els resultats d'aquest estudi i pràcticament tota la política de la Conselleria d'Agricultura i Pesca s'ha reduït, amb paraules de la consellera, a simplificar i agilitar les ajudes al sector agrari, i per això ha creat un gran instrument, el FOGAIBA, una nova empresa pública que ha augmentat molt les despeses de personal i despeses corrents. Aleshores, avui hem de jutjar, ja amb un poc de perspectiva, quin ha estat el resultat d'aquest objectiu fonamental que era pagar aviat, pagar bé, d'una manera ràpida, agilitant les tramitacions. I el resultat és que, primer, no es veu cap iniciativa nova, i la política, com s'ha dit, s'ha reduït a pagar ajudes; a ser una espècie de gestoria, de gran gestoria, per tramitar subvencions.

Amb quin resultat? Bé, hem parlat amb organitzacions agràries, hem parlat amb pagesos que coneixem personalment i la veritat és que el pessimisme de cada vegada és més gran. Mirin, els posaré un exemple, perquè diuen que un exemple il·lustre més que mil paraules: aquesta setmana passada mateix, dijous o divendres, parlava amb un pagès de Campos i me diu: mira, vol que te digui quin és el funcionament? Idò, mira, he anat quatre vegades a la delegació de Campos per informar-me de com he d'obtenir unes ajudes per al producte que vull sembrar i després de quatre vegades d'anar-hi encara no m'han pogut informar de quines ajudes hi ha i de com les he de tramitar. Diu, mira Pere, ja he invertit més temps per intentar aclarir l'ajuda que tendré del que he invertit en el sembrar. I això és un testimoni molt concret.

Per tant, el resultat del FOGAIBA, que és la política estel·lar d'aquesta legislatura del Govern, és més funcionaris, més papers, més burocràcia, però amb uns resultats que els que ens confessa aquest pagès.

D'altra banda, hi ha associacions agràries que han sol·licitat ajuda a la conselleria i les ho han denegat perquè no són una associació d'àmbit nacional. És a dir, per això hem lluitat tant per tenir autonomia? Ara estam amb una reforma d'Estatut que tothom diu que vol molt ambiciosa per llavors denegar ajudes a les organitzacions que neixen d'aquí, per resoldre els problemes d'aquí, perquè no són organitzacions d'àmbit nacional, per això autonomia? De vegades el nostre grup en renegaríem d'aquesta autonomia i n'hem fet bandera tota la vida, quan es veu l'ús que se'n fa i la perversió. Perquè al final qui hi guanya de tot això? Els de sempre.

El problema del sector primari de les Illes Balears és que està en mans d'uns quants grups de pressió que es tornen enriquir amb la intermediació, aquest és el problema del fora vila nostre; grups de pressió, burocràcia que enreda la troca i fa que la gent que treballa la terra, viu de la terra i té esperances amb la terra hagi perdut aquestes esperances. El pitjor és el desencís, la frustració i la desesperança que avui hi ha dins el sector. I d'això n'és culpable la consellera i el govern actual.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Gaspar Oliver.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President, senyores, senyors diputats. Me creguin que he escoltat amb molta atenció les intervencions que hi ha hagut durant aquest debat i hi ha un tema que se n'ha parlat poc en aquest debat i és el que a mi, personalment, realment me preocupa; me preocupen idò els efectes econòmics de les noves previsions financeres que hi haurà per al període 2007-2013 que, com vostès saben, es va aprovar dia 16 i dia 17 de desembre a la Unió Europea, dins el nou marc financer, me preocupa perquè el saldo net per a l'Estat espanyol, per al conjunt de les comunitats autònomes, baixarà d'una forma molt considerable.

El període actual del 2000-2006, el saldo net per a l'Estat espanyol és de 47.450 milions d'euros, i per al període que ve, 2007-2013, passa a 4.984 milions d'euros. És a dir que es produirà idò una diferència de 42.466 milions d'euros, una reducció del 89,5%. En fons estructurals, període 2006, eren de 62.000 milions d'euros, i del període del 2007-2013 passa a 32.500, és a dir que es perden idò en fons estructurals i de cohesió 30.000 milions d'euros. I a Balears, concretament, es perden 272 milions d'euros. El període 2000-2006 rebíem o rebrem durant aquest període 487 milions i el 2007-2013 tan sols només rebrem 215 milions d'euros. Crec que això és preocupant i això realment és el que a mi me preocupa i me preocupa també que les ajudes directes als agricultors es preveu que baixin entre un 6 i un 7%. I preocupant és també, perquè en tenim ja experiència, que l'Estat espanyol podrà augmentar el 5% de modulació fins a un 20%, és a dir que l'Estat espanyol podrà reduir els pagaments als pagesos, els seus pagaments directes en un 20% i destinar-ho, com vostès saben, a altres polítiques de desenvolupament rural.

Dir també que la finançació d'aquest desenvolupament rural es reduirà per a aquest pròxim període en un 50%. I això, senyores i senyors diputats, és el que a mi realment me preocupa. I me preocupen també els drets en ajudes directes que han perdut ja enguany els agricultors i que aniran a la reserva nacional, a part del 3% que ja hi va. Perquè tenim experiència en aquesta comunitat com ens va quan els recursos van a la reserva nacional, experiències recents com és el cas de la quota lletera que, com vostès saben, va anar tota la de l'Estat espanyol a Galícia, quan realment aquí a Balears, amb la llet, el problema que tenim és precisament de quota, és precisament de quilos.

I és preocupant també que a l'any 2009 es faci la revisió; és a dir, la revisió del pressupost, com vostès saben, i l'experiència que hi ha amb la Unió Europea sempre és a la baixa. I la pregunta és: com resoldrem aquesta problemàtica? Quina solució trobarem a aquests retalls de les subvencions que venen des de Brussel·les?

Aquí no s'ha criticat avui la política agrària del govern, el que s'ha criticat és la gestió de les ajudes. Política agrària que, per una altra part, poca cosa hi pot fer la comunitat autònoma, poca cosa hi pot fer el Govern, perquè, com vostès saben, qui dicta la política agrària no és ni tan sols l'Estat espanyol, és l'Estat espanyol com a estat membre dins la Unió Europea que marca la política agrària. Per una altra part, política que du aquest govern endavant i que l'única política que li queda és la política de foment i la política de promoció dels productes autòctons i dels productes de qualitat, la transformació de productes, política, per cert, que la conselleria resol, jo crec que d'una manera prou satisfactòria; política també d'abaratir els costos, augmentar la productivitat, l'eficiència; en definitiva, la rendibilitat dels nostres productors. Polítiques, com és natural, de concentració d'oferta per poder si no marcar, almanco influir dins els preus.

Però, com deia, avui el que s'ha criticat aquí és la gestió de les ajudes i a mi el que realment me preocupa, senyores i senyors diputats, són les ajudes. Cal fer-nos la pregunta si el Govern de la nostra comunitat podrà destinar més recursos propis, precisament per pal·liar aquest fort detriment en les ajudes comunitàries. I jo me deman, els ciutadans d'aquestes illes són conscients? Estaran d'acord què part dels seus impostos vagin a subvencionar els agricultors? Crec que aquest, senyores i senyors diputats, serà el debat, i dic serà, perquè avui pareix que no volen que així sigui aquest debat, perquè el 2007 és passat demà.

I miri, s'ha criticat FOGAIBA com a gestoria, com a repartidora i és que la conselleria és, li diguin gestoria o no, la que ha de gestionar aquestes subvencions la seva tramitació i el seu pagament i hi ha una feina important de gestió. FOGAIBA és un instrument molt vàlid, precisament per poder agilitar aquesta tramitació perquè sigui més eficient la seva gestió, que hi hagi menys burocràcia, aprofitant com ha dit aquí la Sra. Consellera, totes les dades informàtiques dels productors per agilitar i llevar paperassa als agricultors.

Senyores i senyors diputats, tendrem temps tal vegada per poder parlar de política agrària, però jo els dic que esperarem

la moció del PSOE amb aquestes propostes noves i imaginatives i tan innovadores que esperam que ens proposin.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En torn de rèplica té la paraula el Sr. Tur.

EL SR. TUR I TORRES:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, vostè té un problema que ens ho trasllada al conjunt de la cambra i és que vostè quan no pot limitar-se a fer demagògia, culpar el Govern de Madrid, o al Govern anterior, ja no li queda res i aleshores la interpel aquí sobre coses concretes i dóna la culpa als de Madrid, al Govern anterior o ens quedam sense saber res. Jo crec que és bo per a l'interès del sector, per a un sector que no ens cansam de repetir que tot el conjunt d'aquesta cambra el consideram estratègic per a la nostra economia, per a la nostra societat, per al nostre medi ambient i paisatge. Per tant, també per al nostre primer factor econòmic que és el turisme i que valora el nostre paisatge.

Si això és així, tots ho repetim, és bo que aquí debatem els problemes i busquem solucions. Ens trobam amb un frontó que fa molt difícil de debatre. I per què dic això? Perquè jo he dit que vostès posen més personal i més recursos per gestionar manco fons econòmics, ho ha confirmat també el portaveu del Grup Popular. Exactament el 50% més de personal, més d'1 milió d'euros per fer menys feina perquè hi haurà menys fons per gestionar. Això ja és greu de per si, però és que això seria molt greu aquest malbaratament, si per altra banda s'han perdut fons europeus per no haver pogut posar el Govern de les Illes Balears la seva part de co-finançament. No és greu, ja és prou important, que per culpa de l'ampliació de la Unió Europea, per les mesures que ha pres l'Organització Mundial del Comerç s'hagin retallat els fons que vénen cap aquí, això és important, sense dubte. Però és molt més greu si els que vénen deixam que se'n tornin per no saber-los gestionar. I a més, posant-hi més recursos de personal i de mitjans, si aquests recursos s'haguessin destinat a co-finançar les ajudes d'aquests fons europeus, tal vegada se n'haguessin aprofitat els nostres pagesos i no s'haguessin perdut. Això hauria estat una gestió bastant més correcte.

Tampoc no me diu res sobre els caps de servei contractats que jo li he dit, si és cert o no i si tenen o no carnet del PP, que sembla que sí. Per tant, això és un procés escrupolós de selecció, com ha dit vostè Sra. Consellera? Jo crec que no, però qualsevol cas ho desmenteixi i tal vegada ens ho creim.

Tampoc no ha dit res dels 42 nous contractats a FOGAIBA, contractats directament. Quants d'aquests tenen carnet el PP? Jo n'hi diria uns quants Sra. Consellera. No sé si això també creu que és un procés de selecció escrupolós. O per què 7 caps de servei, això no té res a veure amb FOGAIBA, ni les ajudes, però sí ho fica dins el mateix decret que publica, juntament amb la Conselleria d'Interior, exactament de 22 d'agost de 2005, perquè aquests 7 caps de servei de la conselleria passen, per art de màgia, de concurs i que és el normal dins l'administració, a

lliure designació. Això també es fa en ares a un procés escrupolós de selecció? No ens quadra, per això li demanam que ens ho expliqui almanco ja que ho publiquen en el butlletí.

Vostè ha començant dient que la nostra agricultura té 3 problemes, en té més sens dubte, però els tres que ha dit són certs: el cost de la insularitat, les diverses crisis que ha patit, la necessària modernització. Jo n'hi afegiria molts més. Miri, com a mínim una cosa és veritat, les diverses crisis, tan veritat com que aquests darrers anys podríem dir Sra. Consellera, que el sector ha patit les 7 plagues bíbliques: les vaques boges, llengua blava, sequeres, gelades, FOGAIBA, el Govern del PP i vostè Sra. Consellera.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. En torn de contrarèplica té la paraula l'Hble. Consellera Sra. Moner.

LA SRA. CONSELLERA D'AGRICULTURA I PESCA (Margalida Moner i Tugores):

Gràcies, Sr. President. Vostè me demana de quina manera s'ha fet la selecció de personal i que jo ho expliqui. Li puc dir que mai he demanat a cap persona si té carnet del PP o no té carnet del PP. Supòs que això els preocupa molt perquè crec que vostès anaven primer per aquest camí i després seleccionaven. La selecció de lliure designació era un procediment que vostès empraven molt i l'empraven més que aquest Govern que governa.

Per altra part, si som part de les 7 plagues, vostès ho degueren fer molt malament perquè a les primeres de canvi les tornaren seure a la cadira que ja seien. Per tant, no devem ser tan dolents, ni ho devem fer tan malament perquè els propis electors ens han duit aquí on som, no ens hi ha duit vostè, ningú del seu partit.

Dir-los que no em ampliat ni una sola persona més, simplement el que hem fet ha estat que els que vostès tenien pagats per TRAGSA, els hem passat a SEMILLA i això vol dir que ens costen entre un 25 i un 30% menys de quan els empraven vostès. Aquestes mateixes persones estaven a SEMILLA pagats per TRAGSA, l'únic que s'ha fet ha estat passar-los a SEMILLA i pagar-los des de la pròpia conselleria perquè ens surten entre un 25 i un 30% més barats que no estaven. Per tant, els doblers els sabem gestionar bastant bé.

És veritat que hi ha molts més problemes que no són pagar les ajudes, però per als pagesos o per als ramaders un dels problemes importants que tenien, de vegades cobraven malament, tard i qualque pic no cobraven. Que s'hagin perdut ajudes perquè no hi ha hagut recursos per complementar una ajuda europea, jo li puc assegurar que això no és veritat, això no és veritat. Sí que podem tornar repetir que el PDR era d'Aragó i no era el nostre i com que no era el nostre, hi ha hagut ajudes que no s'hi ha acollit ningú, però això ho ha triat el propi pagès o ramader. Li puc assegurar que el pròxim PDR serà fet per nosaltres, per la nostra comunitat i pels nostres ramaders i pagesos.

I si troben que no ajudam a la nostra gent, a la que hauríem d'ajudar, podem parlar d'un seguit de temes com la promoció agroalimentària, crec que és una de les ajudes importants i principals perquè podem parlar molt i fer moltes actuacions, però si no sabem posar el producte en el mercat, de poc ens servirà que ajudem o deixem d'ajudar. I li puc dir que dels 11 milions d'euros que vostès destinar per promoció agroalimentària el 2002, no parlarem del 2003, li puc dir que hem passat a 2,2 milions d'euros enguany per a promoció alimentària. Hem multiplicat el pressupost per 193 respecte les línies de promoció. Hem passat de fer feina en 3 o 4 activitats, a desenvolupar un pla de feina que compta en 24 línies.

Marques de qualitat, vostès varen publicar que havien fet les següents marques de garantia: me de pollença, anyell de Menorca, anyell d'Eivissa, producció integrada. Jo li diré què feren, de les tres primeres no en sabem res i de la quarta, només dir-los que se va donar dia 24 d'octubre de l'any 1997 quan governava el Partit Popular i no vostès. En canvi, miri què hem fet durant aquest poc temps, hem fet la marca oli de Mallorca, vi de la terra de Formentera, vi de la terra d'Eivissa, mel de Mallorca i en aquest moment estam fent feina amb el formatge de Mallorca i el Flaó d'Eivissa.

Agricultura ecològica. L'any 2002 vostès varen destinar 48.000 euros i això varen ser ajudes directes per a 550 hectàrees. Ara, en aquest pressupost tenim 746.000 euros en ajudes directes i se conreen 7.000 hectàrees d'agricultura ecològica.

Les beques de formació professional per a desplaçats, el 2002 varen ser 14.000 euros, ara són 50.000. Beques d'investigació 75.000 euros, 150.000 euros. Formació, 18 cursos programats i 60.000 euros; 68 cursos programats i 160.000 euros. Laboratori de sanitat animal, una inversió de 35.000 euros, avui 326.000 euros. Vostès 449 mostres, ara 6.783.

I si vol que parlem del tema de regadius, en podem parlar. O també dels camins rurals que ara els preocupen molt i no hem estat sectaris, hem donat els camins a tots els ajuntaments, com no pot ser d'altra manera, siguin del color que siguin. Els més feiners i els que han presentat més projectes n'han tengut més i els que n'han presentat menys n'han tengut menys. Però hem donat el 100% dels camins demanats. Sap què feren vostès en camins? Ara també li ho diré...

(Remor de veus)

Vostès varen fer 82 quilòmetres de camins i beneficiaren 24 ajuntaments. Nosaltres feim...

(Se sent una veu que diu: "una autopista")

Una autopista? No senyor, camins rurals...

(Continua la remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, per favor.

LA SRA. CONSELLERA D'AGRICULTURA I PESCA
(Margalida Moner i Tugores):

Nosaltres estam fent 337 quilòmetres de camins rurals, beneficiant 81 ajuntaments. Amb un pressupost de 12.200.000 euros. Què varen gastar vostès? 3 milions d'euros. Què vol que li digui a vostè? Que no feim res, idè no senyors, feim la feina que pertoca i ajudam al sector i devora el sector estarem. I no venguin fum que és l'únic que varen saber vendre, fum, fum i més fum. I en voler podem treure el llibre que feren dels "logros" quan acabaren i el que no va ser fum ha estat mentida.

Gràcies, Sr. President

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera.

III. Moció RGE núm. 2011/06, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a posada en marxa de la ràdio i televisió autonòmica IB3, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 6763/05.

Seguidament passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon a la moció RGE núm. 2011/06 presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a posada en marxa de la ràdio i televisió autonòmica IB3, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 6763/05. Per defensar aquesta moció i per un temps de 10 minuts té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Diéguez i Seguí.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Esta moción le tocaba, como todo el mundo podía suponer, defenderla a la Sra. Pilar Costa, pero una súbita indisposición le ha impedido estar aquí hoy para poder dirigir esta moción. No obstante, la claridad de los argumentos y los hechos que hemos mantenido de forma constante en el tema de IB3, permite que cualquier otro diputado y el ejemplo más claro es este mismo que les habla, pueda defender esta moción sin ningún problema.

El primer punto de la moción consiste en instar al Gobierno de las Islas Baleares a adoptar las medidas necesarias para que los objetivos de la radio y televisión públicas de pluralidad, veracidad y objetividad sean una realidad en IB3 Radio y Televisión. Entendemos que un punto de estas características no puede tener oposición de ningún grupo, ¿puede que haya algún grupo que se oponga a que la pluralidad, la veracidad y la objetividad sea una realidad en IB3? Entendemos que no, esperamos impacientes por supuesto la intervención del Grupo Parlamentario Popular haber si están de acuerdo o no.

Este punto es especialmente importante cuando nos damos cuenta, como ya hemos repetido más de una vez, que en IB3 y especialmente los programas informativos, está presenta de forma constante la manipulación de las noticias. Recientemente

hemos tenido un par de ejemplos de gran importancia. Todos conocemos que una de las pocas televisiones que se han prestado a emitir un documental sobre los hechos del 11 de marzo, prácticamente ninguna otra televisión ha querido emitirlo y que hasta los propios técnicos que fueron forzados a intervenir están avergonzados de haber intervenido en el mismo, hasta el punto de que negaron que aparecieran sus nombres en los créditos de dicho documental. Pues bien, ese documental sobre el 11 de marzo fue emitido por IB3 recientemente.

El documental lo que hace es recoger las tesis del ala más dura del Partido Popular, del sector más a la derecha o más cavernario de ese Partido Popular. Pues bien, podían habernos dicho y lo entenderíamos, que dentro de IB3 tienen que estar presentes todas las versiones y que una versión, aunque sea de la extrema derecha, tiene que estar presente en IB3, esto lo aceptaríamos. Ahora lo que no podemos aceptar es que se nos diga por la Sra. Directora General de IB3, que un documental de estas características es un documental "aséptico", porque para lo que nos sirve es para identificar..., el significado que se da a la palabra "aséptico" por parte de la Sra. Directora General.

Pero es más todavía, hemos podido asistir también y más recientemente a la emisión de un programa en el cual se hacía una valoración de los dos años de Gobierno del Partido Socialista en Madrid. Bien, durante ese programa todo lo que sale durante el tiempo de emisión de ese pequeño reportaje, la labor de la oposición del Partido Popular en Madrid, las manifestaciones que convoca, lo que se hace, etcétera. No se pide opinión a ningún miembro del Partido Socialista, o del Grupo Parlamentario Socialista, ni en Madrid, ni por supuesto aquí. Y cuando alguien tiene que cerrar el programa de valoración de los 2 años de José Luís Rodríguez Zapatero en el poder, ¿quién es el que cierra y hace la única valoración política de esos dos años? El Sr. Zaplana hace la valoración, lo cual nos indica claramente que es un programa de carácter tendencioso, es el único que hace una valoración en ese programa, el Sr. Zaplana. ¿Alguien se imagina aquí que tras dos años de Gobierno del Sr. Matas pidieran que cerrara como valoración en IB3 un miembro de la oposición? Sería impensable, sería normal que se le pidiera la opinión al Sr. Matas, sería normal que se le pidiera la opinión a miembros de su Gobierno, a miembros de su grupo parlamentario y a miembros de otros grupos parlamentarios. Pero no, en IB3 sobretodo cuenta la opinión de un grupo político.

Nos encontramos también que en esa manipulación y en esa falta de pluralidad y objetividad, en los programas que están dirigidos por los llamados "cracks mediáticos" de IB3, el desfile de miembros del Partido Popular es constante. Ya llegamos a ver una vez en uno de estos programas el ridículo que era que una cuarta parte del Gobierno estuviera entregando unos premios infantiles, solamente por estar presentes y hacer acto de presencia en este medio de comunicación. Y el veto a la oposición, de forma directa o subliminal, se practica también en IB3. Hay algunos programas de debate político en los cuales se suele invitar a algún miembro de la oposición, pero lo que se hace es que a ese miembro de la oposición se le entierra entre otros 5 o 6 representantes de otros movimientos sociales o de lo que corresponda en cada momento. Mientras que el miembro

del Gobierno que interviene en ese programa, interviene durante la mitad del tiempo. Y el que aparece de la oposición a penas interviene de la otra mitad del tiempo en una quinta parte. A la hora de contar minutos de presencia en televisión, estoy seguro que contabilizarán igual la presencia de ese miembro de la oposición sepultado entre un montón de personas que el miembro del Gobierno.

Incluso hay algunos programas en los cuales se veta a los miembros de la oposición, sobretodo en los programas en que el miembro del Gobierno que tiene que hacer su aparición y su discurso triunfal es especialmente significado, como pudimos ver hace poco con un programa en el que compareció la Vicepresidenta del Gobierno, Sra. Rosa Estarás, en el cual de forma contraria a lo que era habitual en los programas que se hacían en la misma banda horaria y en el mismo formato, no fue ningún miembro de la oposición, ninguno. O sea, cuando fue Rosa Estarás no fue nadie de la oposición, algunos representantes de los medios de comunicación, entre los cuales alguno especialmente ligado a la Sra. Estarás, como es el Sr. Segura y que por supuesto no tuvo una conducta muy mordaz con la Sra. Vicepresidenta. Preguntamos a la Sra. Directora general de quién había sido la orden del veto, si de la conselleria, si había sido de la directora general, o si había sido del propio director del programa y nos dijo que había sido del director del programa. Bueno, le pasa al más bajo del escalafón, no al que menos cobra, pero sí al que está más bajo en el escalafón.

Si consiguiéramos que se aprobara y que se llevara a cabo lo que pretendemos con este primer punto de la moción, el intento de que haya más pluralidad, veracidad y objetividad, no tendríamos el problema que tenemos y es que IB3 más que estar al servicio de la sociedad, está al servicio de una ideología. Pudimos comprobar en la última comisión de control de IB3, como la Sra. Directora general llegó a decirnos, en un tema tan delicado como es la violencia doméstica, nos dijo que "ese es un tema que pertenece a la vida privada". Si esa es la línea informativa que sigue IB3 no podemos hacer otra cosa que rechazarla frontalmente, porque determinados temas no pertenecen a la vida privada, sino que es interés público y del público, que dichos temas se denuncien y tengan el tratamiento que corresponde.

Pues bien, esa falta de pluralidad, veracidad y objetividad ocasiona también perjuicios graves para los profesionales que trabajan en IB3, perjuicios graves que ya estamos viendo en algún tipo de conducta que creíamos ya olvidadas o que pertenecían a otras épocas, como es la persecución a los sindicalistas. Hace poco ya tuvimos ocasión de denunciarlo también en la última comisión de control de IB3, una determinada persona fue despedida, según parece, por su pertenencia a un determinado grupo sindical, lo cual ha ocasionado una serie de protestas y demás. También supone esta línea de manipulación un perjuicio para los profesionales porque les deteriora su prestigio y aunque haya trabajadores que estén especialmente bien pagados en IB3, la mayoría de ellos tienen sueldos realmente bajos, los que no tienen contenido político. Y pondré un ejemplo, voy a utilizar las cifras que dio la Sra. Estarás.

La Sra. Estarás en su última intervención dijo que la nómina de IB3 era 6.700.000 euros y que tenían 112 trabajadores. Bien, dividamos 6.700.000 euros entre 112 trabajadores ¿y qué resulta? Que cada uno de esos trabajadores de IB3 cobra 59.821 euros, eso son unos 10 millones de las antiguas pesetas. Ese es el promedio, estoy seguro que no todos cobran 10 millones, que hay muchos que cobran 20 y otros que cobran mucho menos. Pero el promedio actual, con el dinero que se está gastando actualmente IB3, según las cifras que dio la Sra. Estarás, el promedio para los 112 trabajadores es de aproximadamente unos 10 millones de pesetas, unas 829.000 de las antiguas pesetas al mes.

Si estos criterios de pluralidad, veracidad y objetividad se aplicaran, sin duda mejorarían la audiencia que en estos momentos, según dicen los especialistas porque se niegan a darnos datos de audiencia fiables, según nos dicen los especialistas está entorno al 2%. Se nos habla por parte de la Sra. Directora muchas veces de las encuestas, de los encuestadores. Los encuestadores parece que no hacen muy bien su trabajo y que cuando hacen su trabajo a veces se preocupan de otras cosas. ¿Saben ustedes qué preguntan los encuestadores de audiencia de IB3? Además de preguntar sobre qué programa ven, etcétera, hacen preguntas como la siguiente: “¿qué apoya usted más la opinión que tiene la Sra. Barceló sobre el dique de Ciudadela o la que tiene el Sr. Matas?”. Estas son preguntas de los encuestadores, yo no sé para quién trabajan muy bien los encuestadores, pero esas son preguntas que se están haciendo en este momento en Menorca.

La moción tiene otros puntos como pedir que se haga un consejo audiovisual, para que la televisión sea de todos y no una televisión de partido. Pretendemos también que se haga un proyecto de ley de radiotelevisión, ya no me queda mucho más tiempo en esta intervención y no me puedo extender mucho sobre ello. Pero entendemos que sería una buena ocasión para salvar IB3 del naufragio hacía el que va, que podamos tener aquí también el debate que no hemos podido tener durante todo este tiempo en este Parlamento, puesto que el modo como se puso en funcionamiento IB3, todo el mundo sabe que fue aprovechando una ley de presupuestos.

Por último pedíamos también en el cuarto punto de la moción, que se insta al Gobierno de las Islas Baleares a entregar a todos los grupos políticos los estudios sobre audiencia, minutaje y aparición de las distintas fuerzas políticas en IB3 Radiotelevisión. Bien, sabemos que el minutaje no se identifica el tratamiento político que se da a las personas que aparecen en este caso en la televisión pública de Baleares. Pondré un ejemplo, muchos conocerán, especialmente los que son de la zona de Valencia, el Sr. Rodríguez también lo conocerá, que el Sr. Felipe V, un antiguo rey de España, fue un gobernante que no era muy querido, especialmente en la ciudad de Játiva porque la arrasó. Entonces en Játiva está presente Felipe V en la alcaldía está presente un cuadro de Felipe V y está presente todo el tiempo, pero está colgado boca abajo. Quiero decir que una cosa es estar presente y el minutaje que tendrá Felipe V será extraordinario, pero está boca abajo. La oposición aparecerá en IB3, aparecerá una y otra vez, pero normalmente suele aparecer siempre boca abajo. Y si no encargan a que venga alguien del PP detrás para ponerlos boca abajo, es así.

En fin, no tengo más tiempo en esta intervención. Espero que el Grupo Parlamentario Popular acepte, por ponderados y por necesarios para que mejore el servicio de IB3, todos estos puntos y con ello IB3 pueda llegar a ser algún día una televisión de todos y no una televisión de régimen.

Nada más Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. *Pongámonos boca arriba y tiene la palabra* el Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds. Sra. Rosselló.

(Remor de veus i rialles)

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades, respecte a la moció que ha presentat el Partit Socialista hem de dir que el nostre grup donarà suport a aquesta moció, als quatre punts que es plantegen, perquè entenem que la millor fórmula per redreçar una ràdio i una televisió públiques que en aquest moment -ja ho vàrem dir el dia de la interpel·lació- ha anat cada vegada a pitjor.

Hem de dir que l'obsessió que té el govern del Partit Popular pel control mediàtic no ve d'ara; de fet jo vull recordar les paraules del Sr. Matas quan va fer el discurs d'investidura, que ja va dir que tenia dos eixos claus, dels quals n'ha complert els dos; un era fer obres i, per tant, més construcció d'infraestructures per així parèixer que hi ha un creixement econòmic important i, en segon lloc, donar bones notícies, el que deia el Sr. Aznar en el seu moment, “*España va bien*”, i per tant allò important era controlar els mitjans de comunicació i en aquest cas fer el control mediàtic de la ràdio i la televisió públiques. Aquest control mediàtic jo diria que fins i tot en aquest moment és una vergonya per als ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears perquè arriba a punts absolutament insòlits, tenint en compte que estam parlant de la ràdio i la televisió públiques i, per tant, amb doblers públics i que ha de ser basada en els criteris i en els principis democràtics d'una informació veraç, plural i objectiva.

Això és el que manca realment a aquestes ràdio i televisió públiques perquè precisament allò que s'intenta és que sigui una ràdio i una televisió manipulada, totalment a favor dels criteris i els plantejaments del Partit Popular, on només donen les bones notícies amb les propostes del Govern i la resta, com és l'oposició, a part de pintar poc i ja com ha dit el Sr. Diéguez estar amb el cap per avall, a part d'això tot el que diu l'oposició és negatiu. Per tant es tracta de donar una imatge i donar una informació i donar un..., d'alguna manera transmetre als ciutadans que tot allò que fa el Govern ho fa bé. Nosaltres entenem, per tant, que s'està faltant als principis bàsics, com deim, de la democràcia i, per tant, a allò que és un element fonamental, que és la informació.

Jo voldria dir, abans d'entrar en els quatre punts que esmenta la moció, que aquest no és un element en absolut secundari, és un element de primera magnitud que demostra la manera de fer i la manera d'entendre la política del Partit

Popular. La política entesa pel Partit Popular no es tracta de fer les coses bé o no, sinó només de parèixer-ho, i per tant en aquest sentit, com dic, de donar informació, de donar missatges que malgrat ho facin malament o senzillament no es faci, es tracta d'utilitzar per fer propaganda i únicament i exclusiva per dir que el Govern tot ho fa bé. Nosaltres creim que això, i ho torn repetir, és una falta absoluta als principis democràtics fonamentals, i per això creim que amb aquesta moció s'està parlant d'un principi bàsic que en aquest moment nosaltres qüestionam fortament, i és que, al Partit Popular, la democràcia només li agrada per dir que la fa, però en realitat i a l'hora de gestionar li interessa molt poc que es doni una informació fiable, plural i objectiva.

Per aquesta raó, i tenint en compte que l'eina estratègica per al Govern del que és IB3 en el seu ampli sentit és una eina claríssima per fer..., a més electoral i, com dic, per configurar una realitat que moltes vegades no té res a veure amb la realitat real, és a dir, ens mostra més bé una realitat virtual, entenem que encara hi ha possibilitat de redreçar aquesta situació i de fer que IB3 en l'àmbit tant de ràdio com de televisió sigui un servei públic i compleixi els objectius, com dic, bàsics d'un servei públic que estigui basat, com dic, en una informació fidedigna, clara, plural i objectiva. Per això estam d'acord amb el primer punt, que clarament planteja que s'adoptin mesures necessàries perquè els objectius siguin basats en la pluralitat, la veracitat i l'objectivitat com a elements, com dic, fonamentals no només de la ràdio i de la televisió públiques, sinó també de la democràcia institucional i la democràcia participativa, que ja fa molts d'anys que està instaurada en aquest país i en aquesta comunitat.

Vull dir només una anècdota; és perquè quan es diu que el Sr. Diéguez ha dit que a l'oposició qualche vegada la convidaven, jo només he de dir que al nostre grup parlamentari no ens han convidat mai; no és perquè demanem que ens convidin, senzillament és que mai no ens han demanat en absolut una participació a cap programa, amb la qual cosa la veu com a mínim de les minories no existeix, en aquest cas, en aquestes ràdio i televisió públiques.

En segon lloc també hem de dir que la manca de veracitat i d'objectivitat ens sembla que hi ha tants d'exemples que jo els vull repetir, crec que se n'han dit molts; el darrer ha estat el mateix programa que varen passar per IB3 sobre l'11 de març. Nosaltres creim que tot això realment hauria de fer reflexionar profundament a les senyores i als senyors del Partit Popular i sobretot al Govern, tenint en compte que jo mateixa he hagut d'assistir a comissions de control de Radiotelevisió Espanyola on només per un minut o per mig minut s'ha fet una sangria absolutament esgarrifosa, i després resulta que quan s'està parlant de la manca d'objectivitat i de pluralitat d'IB3 acoten el cap i miren cap a una altra banda com si això no anàs amb ells. A nosaltres ens sembla absolutament això un cinisme total i absolut i en aquest sentit, per tant, consideram que la manera, com deim, de redreçar aquesta situació és precisament aplicar aquest primer punt d'aquesta moció, on realment s'asseguri que la radiotelevisió pública és plural, és veraç i és objectiva.

En segon lloc també entenem, estam d'acord amb el que presenta la moció perquè creim que s'ha de presentar un projecte consensuat per a la creació perquè creim que s'ha de

presentar un projecte consensuat per a la creació d'un consell audiovisual de les Illes Balears, que sigui participatiu, que a més estigui obert a persones i a professionals que entenen en la matèria, però professionalment, no -evidentment- en la matèria de manipulació, com entén el Partit Popular que evidentment allò seu és manipular com dic els mitjans de comunicació i en aquest cas els mitjans públics, sinó que sigui un consell audiovisual que permeti una millora de la qualitat i per tant de tot allò que és desenvolupament d'aquesta radiotelevisió pública que és IB3.

En tercer lloc és evident també que estam d'acord amb el fet que es dugui en aquesta legislatura un projecte de llei de radiotelevisió de les Illes Balears consensuat amb tots els grups polítics. Vull recordar que el naixement de la ràdio i la televisió públiques no ha estat consensuat amb tots els grups parlamentaris, sinó que ha estat decisió unilateral del Partit Popular, i d'Unió Mallorquina, evidentment, que en alguns casos li ha donat suport, per dur endavant un projecte fet només a la seva mida. Per això creim que si realment es creuen la democràcia amb tot el que això significa, idèl·l important és el consens amb un tema que jo vull recordar moltes intervencions del Partit Popular en el Congrés, en el qual ha demanat d'una manera reiterada precisament la pluralitat i el consens en Radiotelevisió Espanyola. Per tant nosaltres consideram que si són coherents el mateix que demanen allà ho han de demanar aquí, i per això és evident que hi hauria d'haver un projecte que fos consensuat amb tots els grups polítics.

I, en quart lloc, és evident que donam suport al quart punt, en el qual es demanen els estudis d'audiència perquè curiosament, amb aquesta obsessió que té el Govern del Partit Popular que les Illes van bé i que tot el que fa el Govern ho fa bé, no fa res malament, tot ho fa fantàstic, l'única que ho fa malament en tot cas és l'oposició, governi o no però ho fa fatal, això és el missatge clau que s'ha de donar: bones notícies només del Govern, dolentes de tota l'oposició, això és el seu plantejament, així de simple però que és obsessiu. Resulta que la Sra. Estaràs ens dóna uns índex d'audiència que la directora després, la Sra. Maria Umbert, ens en dóna uns altres. Per altra banda l'oposició demana aquests estudis i no se'ns donen, amb la qual cosa el que està clar és que s'oculta una informació perquè no es vol donar a conèixer per part almanco dels grups de l'oposició i per tant per a una part de la ciutadania. En realitat IB3 té un índex d'audiència molt baix precisament per la seva manca dels principis que hem dit, per una manca de pluralitat, per una manca d'objectivitat i per una manca de veracitat, i això fa que els doblers públics, com dic, es malbaratin, i nosaltres entenem que és absolutament necessari que es donin dades fiables de quin és l'índex d'audiència i què es fa per millorar aquest índex d'audiència perquè, com dic, són molts de doblers que es destinen a aquesta radiotelevisió pública.

Per tot això i per acabar el nostre grup dóna suport a aquesta moció i entenem, i ho torn a repetir, que el tema de la radiotelevisió pública de les Illes Balears no és un tema menor, és un tema precisament de primera magnitud perquè és la forma d'entendre la política per part del Govern, una política basada en la manipulació, en la tergiversació, en l'opacitat i en el fet que la pluralitat no existeix; on les bones notícies només són

pels que governen i on tot allò dolent només ho fa l'oposició. Per tot això nosaltres consideram que això és vulnerar els principis fonamentals de la democràcia i per això demanam que aquesta moció s'aprovi, per restaurar uns principis que mai no s'haurien d'haver perdut.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula el Sr. Pere Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Realment aquests quatre punts són de sentit comú i per part del PSM-Entesa Nacionalista els donarem suport i intentarem no reproduir els arguments de fa 15 dies amb motiu de la interpel·lació.

Gairebé el punt que és la mare de tots els punts és el primer, perquè si no hi hagués dubtes sobre la pluralitat, veracitat i objectivitat de la radiotelevisió pública de les Illes Balears tal vegada no insistiríem tant en la necessitat d'un consell audiovisual, que mai no hi seria de més; no parlaríem de modificar la Llei de radio i televisió de les Illes Balears, encara és que es tramitès com es va tramitar i sense consens; i no tendríem necessitat de demanar els estudis d'audiència perquè la televisió tendria més audiència, seria una televisió acceptada per tothom, que tendria credibilitat i per tant dia a dia aniria guanyant audiència.

Aleshores aquí el punt de tots els punts és el primer, i fins i tot jo crec que el poden aprovar, així com està, que el Parlament insti el Govern a adoptar les mesures necessàries perquè els objectius de la ràdio i la televisió públiques siguin pluralitat, veracitat i objectivitat. El tema és quines mesures; aleshores quines mesures ha de prendre el Govern perquè la ràdio i la televisió públiques siguin plurals, veritables i objectives? Aleshores aquestes mesures serien, primer, un equip directiu professional i no de partit. Si s'hagués contractat un equip directiu de professionals amb experiència, amb una reconeguda imparcialitat i objectivitat, la televisió i la ràdio públiques no haurien nascut amb aquesta ombra de sospita que després s'ha confirmat que realment la televisió no compleix aquests objectius.

Una segona mesura que s'hauria de prendre és que especialment els informatius i els programes de debat estiguessin sota la responsabilitat de periodistes de carrera, independents i objectius, i ja sabem que l'objectivitat absoluta no existeix, però com a mínim la voluntat de ser imparcials i objectius. Bé, això tampoc no s'ha donat i els informatius estan dirigits per persones de partit; i no parlem ja dels programes de debat, amb uns tertulians que en un 95% són tertulians identificats absolutament amb el partit i a vegades s'hi du un sofridor per matar el paper i realment fer de comparsa dins unes tertúlies. Per tant, professionalitat en la direcció, professionalitat en els informatius, professionalitat en els programes de debat.

Clar, i la darrera, perquè ens surt a un escàndol per setmana, la darrera ha esclatat en el darrer programa. Una vegada més hem de citar el Sr. Carlos Dávila, que va fer un programa dirigit a les ONG i que en aquest moment està circulant un correu electrònic per tota la xarxa perquè aquest programa va provocar la indignació de tota la gent que d'una manera altruista dirigeix o participa en una organització no governamental. El programa va introduir sospites sobre l'honestedat, sobre l'honestedat, de les ONG fins al punt que el mateix presentador en un moment donat es va demanar si realment devia existir cap ONG que fos transparent i gestionés els recursos públics amb honestedat. Bé, això tindrà conseqüències, naturalment, perquè està creixent la indignació; en parlarem a la propera compareixença de la directora d'IB3; hem demanat el vídeo d'aquest programa i realment exigirem responsabilitats, si això passa.

Per tant el primer punt està molt lluny de complir-se, dia a dia empitjora aquesta situació, i realment els pocs programes de debat que hem tengut l'estómac de resistir ens demostren que allò és un frontó entre gent que es dona la raó uns als altres per lloar el programa del Partit Popular o per injuriar els adversaris polítics.

Bé, amb tota aquesta situació sí que seria necessari un consell audiovisual que vetllés pel compliment dels objectius d'un servei públic com ha de ser la radiotelevisió. En aquest context té raó de ser que repensem la llei de creació de la radiotelevisió de les Illes Balears. I quant als estudis d'audiència, mirin, aquest és un fet que per desgràcia pensam que aquesta televisió pública mai no podrà tenir una acceptació del gran públic si ja neix i té aquesta vocació de ser una televisió de partit.

Bé, tot això passa quan falta un poc més d'un any encara per a les eleccions, i per desgràcia creim que encara en veurem de més grosses, que així com ens acostem a les eleccions encara l'actuació serà més descarada, si és possible fer partidisme d'una manera més descarada des d'un mitjà de comunicació públic.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Sampol. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Molina.

EL SR. MOLINA I FRESNEDA:

Gràcies, Presidente. En primer lugar me gustaría hacer una aclaración, y es al tema que ha sacado el Sr. Diéguez de la violencia doméstica, al cual ha hecho alusión, y me gustaría rectificarle porque ese tema salió a colación de un tema de una persona determinada que usted sacó y que en ningún momento estábamos hablando de la línea informativa que sigue el ente, y esto sí que me gustaría dejarlo claro y me gustaría que el Sr. Diéguez por lo menos se mirase el *Diario de Sesiones*, que es allí donde está especificado.

Me ha sorprendido la exposición de motivos que precede a esta moción, sorprendido -y me van a permitir la expresión-

porque ustedes son como Juan Palomo, yo me lo guiso y yo me lo como. Comienzan diciendo: “*Del debat de la interpel·lació sobre la posada en funcionament de la televisió i la ràdio públiques d’IB3 es desprèn que un any després es continua amb les mateixes pràctiques de manipulació informativa*”, etc., etc. Se desprende; permítanme que en mi caso no coincida en esa conclusión. Mi conclusión y la de mi grupo es que el ente público ha realizado un esfuerzo tremendo en dotar a las Islas de un entramado técnico para captar señal en lugares alejados hasta ahora nunca vistos. Mi conclusión es que se ha realizado un despliegue informativo sin precedentes en multitud de actos institucionales y de interés general. Mi conclusión es que se ha dado un impulso importante a la industria audiovisual. Mi conclusión es que se está en el camino correcto para la vertebración territorial. Y multitud de conclusiones más que hemos sacado de la interpelación pasada, y le aseguro que en nada se asemejan a las suyas.

Ustedes están preocupados porque -así lo demuestran en sus acciones y en sus críticas- porque en el día de la inauguración se pasase por alto a 15 personas que vociferaban en contra de la puesta en marcha de una televisión balear. Están preocupados porque ciertas entrevistas se guardan en la nevera y se emiten dos semanas más tarde porque la actualidad informativa es otra. Están preocupados porque en un acto institucional -y repito, retransmisión de un acto institucional- no se emitan imágenes de una manifestación de 200 personas que estaban llevando a cabo fuera del recinto. ¿Usted se ha parado a pensar en cuántas retransmisiones de carácter institucional y a nivel estatal se llevan a cabo y se realizan fuera de los recintos manifestaciones y no se emiten en ningún momento imágenes de ellas? Sr. Diéguez, la diferencia está, como ya le dijo la directora general en la comparecencia, en retransmisión de acto institucional e informativo, y yo me voy a remitir..., a ver..., la directora general le intentó explicar la diferencia que había entre dentro y fuera, pero yo quizá voy a intentar ser más didáctico. En el programa, si pone acto institucional se retransmite y, si no, no se retransmite. Acto institucional en Ibiza, entrega de los premios Ramon Llull, medallas de oro de las Illes Balears; dentro, se retransmite; no veo manifestación de 200 personas fuera, no se retransmite.

(Intervenció inaudible i algunes rialles)

Esperemos al informativo.

Y esta semana se descuelgan poniendo el grito en el cielo y pidiendo la dimisión hasta del gato porque ha emitido un reportaje donde se deja entrever que existen lagunas en la investigación del 11-M. Sr. Diéguez, yo todavía estoy esperando a día de hoy alguna declaración de algún miembro del Grupo Socialista para pedir explicaciones y la dimisión a la dirección de Televisión Española por el reportaje extenso, mejor dicho publireportaje, que se emitió el pasado 1 de octubre en Informe Semanal y que era un homenaje, con todas las palabras, a los etarras miembros de la organización terrorista ETA que en su momento eran detenidos en la época de Franco; todavía no hay nadie que haya pedido la dimisión de nadie de Televisión Española.

En el mismo expositivo nos habla de un agujero económico insostenible. En cuanto a ese tema simplemente me limitaré a

lo que dijo la directora del ente público en su comparecencia en jueves pasado en la comisión de control, y en alusión a ese tema comentó que se están optimizando al máximo los recursos para obtener una alta rentabilidad social, y les contestó, a una de sus preguntas, que el ente autonómico no estaba para ganar dinero porque su rentabilidad es social. Y si como dijo su compañera la Sra. Costa en la interpelación cree que Extremadura, con 9 millones de euros de presupuesto inicial, va a tener una televisión autonómica de calidad, aquí la quiero ver yo cuando veamos los primeros resultados tanto en contenido, como en medios técnicos, como en horas de programación.

Ustedes constatan que tampoco se cumple el objetivo de la vertebración territorial ni de la normalización lingüística. Pues permítanme que discrepe, pero me llegan noticias de todo lo contrario. Existe a lo largo del día de programación multitud de conexiones con las islas de Ibiza, Formentera y Menorca, conexiones en directo y conexiones en diferido, conexiones con una muy alta calidad técnica, conexiones que acercan cada vez más una isla a otra, y todo con un mensaje muy claro: donde está la noticia está IB3.

(Remor de veus i rialles)

Y en último lugar la afirmación de que el catalán no es la lengua vehicular del ente. También la encontramos falsa porque, tal y como afirmó la Sra. Vicepresidenta en la interpelación, el catalán ocupa un 70% de la programación y se encuentra en el cien por cien de todos los espacios informativos e infantiles.

Señores diputados, el Grupo Parlamentario Popular no dará apoyo al punto número 1; entendemos que encierra en su formulación una premisa falsa: sugerir que estos principios informadores de los programas informativos de IB3, pluralidad, veracidad y objetividad, no son una realidad en IB3 Radio y en IB3 Televisión nosotros creemos que sí. Al punto número 2 tampoco daremos apoyo -gracias, Sr. Gascón-; este tema se ha tratado en el seno de la comisión para la reforma del *Estatut d’Autonomia*, por lo que fundamentamos el rechazo a la superior jerarquía normativa del *Estatut d’Autonomia*. En relación al punto 3 he de decirles que tampoco daremos apoyo; actualmente el marco legislativo y que regula el marco de la radio y de la televisión excluye de cualquier legislación autonómica las emisiones de radio y televisión de ámbito superior o diferente la autonómico que se reciben en el territorio de la comunidad autónoma; las únicas cadenas de radio y televisión recibidas en Baleares que tiene una ley de este parlamento que regula su creación y su funcionamiento son IB3 Radio e IB3 Televisión. Y en relación al punto 4 y último nos consta que a los señores diputados del Grupo Parlamentario Socialista, y con motivo de responder a una petición de información parlamentaria, se les entregó el informe resumen de los estudios mensuales de audiencia y opinión que, basados, como se ha informado reiteradamente, en estudios demoscópicos contratados por el ente público, obran en su poder. Por ello no daremos apoyo a este punto.

Y ya aprovecho desde esta tribuna que desde el Grupo Parlamentario Popular vamos a presentar una iniciativa para intentar aprobar el documento que regula la presencia de los

grupos políticos y grupos sociales más significativos en televisión.

Gràcies, president.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Diéguez...

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Acabaremos con relativa brevedad puesto que los toros que hemos puesto se han quedado ahí sin ser toreados por el portavoz del grupo parlamentario que da apoyo al Gobierno.

En primer lugar, sobre el tema al que ha hecho referencia que es el tema de la violencia doméstica no se preocupe, que se lo voy a preguntar a la Sra. Directora general para que me lo explique con todo detalle y para que justifique la respuesta que dio el otro día. Pero de momento, y créame que no soy el único, estamos preocupados por las palabras que dijo en su momento. Esperaremos a ver cómo nos responde y ya lo debatiremos en la comisión de control.

Bueno, que cuando hablamos de pluralidad y de objetividad se nos hable de que se hace un despliegue técnico sin precedentes no casa, o sea, no tienen que ver los despliegues técnicos porque los despliegues técnicos se pueden hacer por mil motivos distintos y es bueno que se hagan, pero otra cosa es el respeto a la verdad. O sea, yo le he planteado una cuestión aquí, no sólo ya con el documental famoso del 11 de marzo, un documental que me sabe mal que se meta en estos temas y que diga que Televisión Española hace homenajes a etarras. Por lo menos me alegro de que emplee la terminología "etarra", porque su jefe, el Sr. Aznar, el extinto Sr. Aznar, los llamaba Movimiento de Liberación Nacional Vasco. Ahora me alegro de que usted vuelva con los demócratas y los llame también etarras, y me gustaría más que los llamara banda terrorista, y me gustaría que en este homenaje que usted dice no estuviera aquel terrorista que fue excarcelado por el Sr. Aznar y que después de excarcelarlo el Sr. Aznar mató a un militante socialista, me gustaría que no estuviera.

Pero dejando a un lado el tema éste, dejando de lado este tema, que es un tema que creo yo que lo tenemos que sacar del debate político, tenemos que sacarlo del debate político y no lo hemos de meter, y yo si he hablado del reportaje del 11 de marzo no he entrado en el fondo del asunto, sino que he entrado en la discusión que hay alrededor de los puntos de vista que se manejan con respecto a ese documental, pero no he entrado ni en la veracidad ni en la no veracidad ni en tal, es una opinión de un grupo que yo no comparto pero que respeto, pero considero que no se tiene que decir por parte de la directora general que eso es algo aséptico. Es una opinión de un grupo y además de un grupo muy radical. Pero, en fin, dejemos ese

tema que creo que esos temas tenemos que sacarlos de la tribuna política de forma inmediata.

Bien, no ha entrado a discutirme algunas cosas que he dicho desde esta tribuna, como por ejemplo el hecho de que el reportaje sobre los dos años de política, de gobierno socialista, con el Sr. José Luis Rodríguez Zapatero, fuera un reportaje que quien cerrara la única valoración política que se hace de ese reportaje sea la del Sr. Zaplana, ¿esto le parece a usted normal, le parece a usted lógico que sea la única valoración? Efectivamente, por ahí lo han dicho, claro que sí es lógico en IB3, entra dentro de la lógica de IB3, la premisa mayor, manipulación. Segunda, aparece el Gobierno central, conclusión: a por ellos, soltad a Zaplana. O sea, eso es lógico dentro de IB3 y eso es lo dramático para esta comunidad.

Porque la censura se practica, la censura se practica, no le pondré ejemplos ajenos, a mí me han censurado directamente en IB3, y me dirigí a la persona que dijo: a ese no lo saques - por cierto, era un programa de deportes, que es lo que más me duele, porque si hubiera sido de política aun lo entendería, pero era un programa de deportes-, no el técnico, el técnico no era de deportes, mi intervención era sobre un tema de deportes, y uno de los que están cerca de los 20 millones dijo: a ese no lo saques. Y cuando se lo dije me lo negó, me lo negó, pero luego, en *petit comité* decía a los demás: ¿y éste cómo se ha enterado? Es que tenemos topes; pues sí, tienen topes, porque tienen muchos trabajadores indignados, muchos, más de lo que se creen.

El reportaje que se hizo sobre los dos años de gobierno de Zapatero, yo me lo había perdido, porque no lo había visto, pero fui corriendo para poderlo ver porque me llamaron desde IB3 diciendo: no te pierdas esto que es el colmo de la manipulación. Y han tenido que llevar mucho cuidado con que nadie de esta casa pueda controlar las frases que van a decir allí y han tenido que buscar a una persona concreta para que lo lea, sin intervención de nadie más, en fin, se tuvo que llevar un determinado cuidado, porque sabían todos que era una manipulación. Y así se lo digo, así de claramente, tienen a la gente indignada allí dentro; muchos profesionales no están de acuerdo con esa línea y les está perjudicando gravemente a su prestigio profesional.

Mire, el concepto dentro-fuera me parece que ahora ya lo voy entendiendo, lo tengo claro, yo se lo diré, a ver si, usted me dice si lo digo bien o no; a ver, dentro: gobierno; fuera: oposición, creo que lo he entendido ¿no? Es eso lo que están haciendo, dentro y fuera, la oposición fuera; eso es lo que están haciendo, en los programas yo se lo digo como lo montan y se lo han dicho todos, basta verlo, o sea, cuando llevan a un miembro de la oposición lo sepultan entre cinco intervinientes para que apenas pueda salir, si es que lo invitan.

Mire, lo que están haciendo ustedes con IB3 es lamentable, ¿por qué? Porque, entre otras cosas, estamos perdiendo una ocasión histórica para poder tener una televisión de todos, habría sido muy sencillo, o difícil aunque lo hubiera sido, ponernos todos de acuerdo en un debate para tener una televisión de todos y que hubiera salido con el apoyo de todos los grupos parlamentarios, podría haber salido perfectamente si nos hubiéramos puesto a hablar de ello. Pero la tesis de la

Sra. Vicepresidenta, que la ha mantenido aquí, es: ustedes cuando gobiernen hagan lo que quieran. ¿Cuál es la premisa? Que nosotros hacemos lo que nos da la gana ahora que gobernamos. Y con esas premisas lo que están haciendo es malgastar el dinero público para el público, será una televisión especialmente muy popular pero en el peor sentido para lo que significan los intereses de la población.

Por eso le digo, han perdido una oportunidad histórica, están haciendo un daño terrible a los profesionales también, están haciendo un daño muy serio a la población, están faltando a la verdad y tanto faltan a la verdad y tan cómodos se encuentran faltando a la verdad que van a votar en contra de que los objetivos de la radio y televisión públicas sean la pluralidad, la veracidad y la objetividad, van a votar en contra de eso, que lo sepa todo el mundo. Contra eso es contra lo que van a votar, es coherente con una posición política determinada que mantienen ustedes, es coherente, pero que lo sepa todo el mundo.

EL SR. PRESIDENTE:

Vagi acabant, Sr. Diéguez, per favor.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, acabo ya, Sr. Presidente. Van a votar en contra de que haya un consejo audiovisual, cuando dijo la señora directora que esperaba que fuera una iniciativa parlamentaria y que ella estaría de acuerdo, etcétera; falso, se lo presentamos, están en contra.

Van a votar en contra de que haya un proyecto de ley consensuado y van a votar en contra de que se entreguen a los grupos políticos los estudios de audiencia, minutaje y aparición de las diferentes fuerzas políticas.

¿Cómo vamos a considerar a IB3 después de esta negativa, cómo la vamos a considerar? Pues la vamos a considerar como el acorazado Aurora, plantado en víspera electoral en las ventanas de la oposición, dispuesto a abrir fuego. Y estaremos atentos a ello desde luego. Han conseguido ustedes tener una televisión de partido, será la televisión del régimen, no será la televisión de todos ni muchísimo menos y esa será su exclusiva responsabilidad.

Nada más, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENTE:

Gràcies, Sr. Diéguez. Senyores i senyors diputats, esperarem que el Sr. Diéguez arribi al seu escó, anam a votar.

20 vots a favor; 29 en contra; cap abstenció. Per la qual cosa, queda rebutjada la moció RGE 2011/06.

IV. Debat del dictamen de la Comissió de Cultura, Educació i Esports del Projecte de llei RGE núm. 5160/05, d'educació i formació permanent de persones adultes de les Illes Balears.

Passam, tot seguit, al debat del punt quart de l'ordre del dia, relatiu al dictamen del Projecte de llei RGE núm. 5160/05, d'educació i formació permanent de persones adultes de les Illes Balears.

Té la paraula el Sr. Conseller d'Educació i Cultura.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Sr. President, senyores i senyors diputats, moltes gràcies, Sr. President, per concedir-me només uns minuts per presentar davant el plenari, me pareixia obligat en el dia de la discussió en plenari del Projecte 5160/05, d'educació i formació permanent de persones adultes a les Illes Balears. És un plaer pujar a aquesta tribuna el dia de l'aprovació, esper, d'aquesta llei perquè era una proposta que el Govern duia des de temps enera impulsant, és una feina complexa i a més me complau especialment que en seu parlamentària hagi estat objecte d'un gran nivell de cooperació, d'un intens debat que segurament ha millorat d'una forma molt notable la llei i, malgrat crec que queden algunes esmenes vives que, per ventura, no seran acceptades pel grup parlamentari, no me correspon a mi, naturalment, dir-ho, però sí que sé, i me consta perquè he seguit el tema de prop, que és el reflex d'un gran debat i d'un gran nivell de participació i de consciència respecte de l'aprovació d'aquesta llei tan important. Per tant, agraeisc també a tots els parlamentaris la seva feina.

Llavors quedarà molt per fer, quedarà el desenvolupament reglamentari, quedarà una normativa de decrets, quedarà pressupostar els pròxims anys recursos per fer possible tot això, però el més important, que és l'aprovació de la llei, serà avui possible. Me deixin, per tant, senyores i senyors diputats, que els dirigeixi unes paraules.

En l'educació i la formació al llarg de tota la vida es fonamenta la dignitat de les persones, del seu desenvolupament personal i sociocultural i de la seva promoció laboral. Les persones adultes són subjectes d'educació i de formació al llarg de tota la vida, independentment de la seva edat, sexe o condició socioeconòmica. L'educació contínua és un element bàsic per al desenvolupament social i econòmic, sostingut i sostenible de les societats democràtiques que requereixen la incorporació activa dels seus membres i la seva participació ciutadana. Les noves realitats del mercat de treball i les noves qualificacions laborals i professionals requereixen nous aprenentatges, sobretot lligats a les noves tecnologies i a l'adquisició d'altres capacitats i destreses.

L'educació i la formació de les persones adultes és una exigència de la redistribució dels béns i serveis culturals; aprendre a aprendre és una de les necessitats més ineludibles de les persones, una vegada adquirit aquest hàbit s'està en condicions de seguir aprenent i de connectar amb les evolucions tecnològiques, organitzatives i culturals. Un dels principis bàsics del sistema educatiu és, per tant, el de l'educació permanent i determina com a compromís del sistema educatiu la necessitat de facilitar a les persones adultes i una incorporació als diferents ensenyaments.

La UNESCO, a l'informe de la Comissió Internacional sobre l'Educació per al segle XXI, refermava l'educació com a instrument indispensable perquè la humanitat pugui progressar envers els seus ideals de pau, llibertat i justícia social; i presentava l'educació al llarg de tota la vida com a una de les claus d'accés al segle XXI. L'educació al llarg de tota la vida és el camí per a una ciutadania activa i una condició per a la participació en societat; és un concepte totalment útil per fomentar el desenvolupament ecològicament sostenible per promoure la democràcia, la justícia i la igualtat entre homes i dones, per al desenvolupament científic, econòmic i social, per construir un món on els conflictes violents siguin substituïts pel diàleg, per assolir una cultura de pau basada en la justícia.

L'aprenentatge al llarg de tota la vida és una garantia per a l'adequat desenvolupament d'una societat i economia basades en el coneixement. L'aprenentatge permanent és un element central d'aquesta estratègia, fonamental no només per a la competitivitat i l'ocupació, sinó també per a la inclusió social a la ciutadania activa i al desenvolupament personal.

El text aprovat pel Fòrum Mundial de l'Educació inclou, com a un dels seus objectius, l'accés general de les persones adultes a una educació bàsica i contínua. El concepte de formació al llarg de tota la vida implica una nova manera de pensar la relació entre formació inicial i formació contínua, la realitat demostra que no tot es pot aprendre en qualsevol moment de la vida i que una formació inicial sòlida és una precondition per a la formació al llarg de tota la vida. Els nostres sistemes de formació inicial han de ser redefinits en aquesta perspectiva; possibilitar la creació contínua creant unes bases sòlides per a ella i pressuposar la formació contínua abandonant l'obsessió per ensenyar tot el necessari per a tota la vida, ja que les persones continuaran aprenent tota la vida i en el seu període inicial els esforços han de centrar-se en allò que és essencial i difícilment repetible. El concepte de formació al llarg de tota la vida requereix repensar el temps i els espais de la formació i el treball.

En aquesta nova societat hem passat d'estudiar molts pocs anys per treballar tota la vida, a estudiar tota la vida per treballar tota la vida, i és en aquest marc on es fa necessària una llei d'adults. Ja no estam en el temps que la naturalesa i un nivell de formació inicial decideixen tota la nostra vida; tots haurem d'actualitzar permanentment els nostres coneixements i les nostres competències. La societat de les Illes Balears es troba immersa en els canvis continus que sacsegen el món actual; aquests canvis poden contribuir a augmentar els desequilibris socials si no es prenen mesures que ajudin a les persones a adaptar-se a les situacions noves que es plantegen i ser capaços de donar resposta a les necessitats que van sorgint.

Part de la població adulta de les Illes Balears es troba mancada de la formació bàsica i com a conseqüència té moltes dificultats per a l'accés a les vies de formació professional. Ambdues coses augmenten el risc de marginació econòmica i social, en el nostre cas la realitat d'una immigració creixent hauria de conduir necessàriament a l'adopció de les iniciatives pertinents per tal de promoure la integració dels col·lectius afectats.

Conscients de totes les necessitats exposades, el Govern de les Illes Balears té la voluntat de possibilitar l'accés a l'educació permanent de les persones adultes, amb atenció especial a aquells col·lectius més desfavorits, des de la convicció que els ciutadans han d'estar formats per poder participar d'una manera crítica i responsable a la societat de la qual són membres. Per això, s'ha desenvolupat una llei que consolida i regula les actuacions en matèria d'educació i formació de les persones adultes de les Illes Balears, amb la intenció d'afavorir el seu aprenentatge permanent. En aquest sentit, s'entén que la formació de les persones adultes ha de contribuir a donar resposta a situacions socials específiques, a necessitats formatives del sistema productiu i als processos de millora de qualificació professional i, en definitiva, a l'educació permanent, així es podrà garantir el desenvolupament cultural i econòmic tant a les persones individualment considerades com dels grups socials.

És per tot això que avui es du i es debat en aquest Parlament de les Illes Balears un projecte de llei l'informe del qual va ser aprovat per unanimitat del Consell Escolar de les Illes Balears; un projecte de llei, com he dit abans, que ha gaudit d'un gran consens. Per tant, vull expressar la satisfacció, més enllà que aquest sigui un projecte benèfic per al conjunt dels ciutadans, la satisfacció del conjunt de l'executiu i molt especialment de qui els parla, que avui es pugui debatre definitivament ja aquest projecte de llei i sigui una realitat normativa a partir de demà mateix, a partir de la seva publicació definitiva en el butlletí.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. I a continuació passam al debat de les esmenes que es mantenen al projecte de llei. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, amb RGE núm .6559, 60, 61, 62 i 64, intervé la Sra. Diputada Margalida Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President, senyors diputats, senyores diputades. Hem d'iniciar la intervenció sobre el projecte de llei d'educació i formació permanent de persones adultes de les Illes Balears valorant positivament la presentació d'una llei sobre educació d'adults, la qual, vull recordar, que va ser iniciada a l'anterior legislatura, pel govern del pacte de progrés, i podem dir que al final d'aquesta legislatura les Illes Balears podran disposar d'una llei d'aquestes característiques.

També volem valorar positivament el treball realitzat a la ponència i a la comissió, amb l'aprovació de diverses esmenes presentades, i amb l'objectiu, a més, que hi ha hagut continuat d'arribar al màxim consens a una llei que permet la regulació de l'educació d'adults i permet, a més, el seu màxim desenvolupament, així com l'aprenentatge que al llarg de tota la vida suposi una garantia per al desenvolupament d'una societat i una economia basades en el coneixement i en la formació permanent de les persones.

Una llei que estableixi el marc general de la formació de les persones adultes era i és necessària. Els centres d'adults cada

vegada acullen més nombre d'alumnat, una gran part a més quasi bé d'una forma, diríem, de fa més poc temps, són persones joves que en el seu moment varen abandonar els estudis o fruit d'un procés de fracàs escolar continuat, però que volen formar-se i millorar el seu nivell de coneixements; també persones adultes, dones i homes, amb una formació precària des dels seus inicis quant a la formació, però que volen continuar no només aquesta formació sinó que la volen millorar. Així, en la societat actual i en la situació social escolar i econòmica de les Illes Balears on, com sabem i hem dit en reiterades ocasions en aquesta cambra, l'índex de fracàs escolar és molt elevat, on la precarietat laboral també esdevé un indicador molt preocupant i la falta de formació professional continuada també és una realitat, una regulació i ordenació de l'educació d'adults resulta, com hem dit i tornam repetir, important i necessària.

Entenem que és un element clau per millorar les possibilitats de formació i coneixement d'un ampli nombre de persones, moltes d'elles en una situació, a més, precària a nivell laboral, a nivell social, fins i tot personal. Creim que l'educació d'adults cada vegada donarà més cobertura a un gran nombre de persones amb una situació, com he dit, que no repetiré, de precarietat laboral i de fracàs escolar molt elevat, que existeix a la nostra comunitat i que hem de cercar mesures per intentar pal·liar-ho, però que la forma de millorar l'educació d'adults esdevé una passa endavant.

Així nosaltres, que quedi clar, ho hem dit en moltes ocasions, i avui mateix valoram positivament una iniciativa d'aquestes característiques, ara bé, nosaltres consideram que hi ha aspectes importants d'aquesta llei que s'haurien de millorar i per això hem presentat un seguit d'esmenes parcials que, com deim, algunes s'han aprovat, però d'altres les mantenim vives.

Concretament al capítol 1, referit a les característiques del tipus d'ensenyament, i concretament a l'article 12, referit a la formació per a l'ocupació, idèntic plantejam una esmena de supressió del punt 5, referit que tot un seguit de conselleries, siguin d'Educació, Treball, Benestar Social, Salut i Consum, que oferiran cursos. Si plantejam la supressió d'aquest punt és per un plantejament de fons: nosaltres entenem que l'educació d'adults i la proposta curricular l'ha de realitzar i s'ha de coordinar des de la Conselleria d'Educació, la qual ha de marcar la línia bàsica tant a nivell de continguts curriculars com a nivell de procediments en tot el que fa al procés d'ensenyament aprenentatge. L'educació d'adults ha d'estar emmarcada en un àmbit educatiu i desenvolupament global, tal com s'esmenta a l'exposició de motius de la pròpia llei. I entenem que oferir cursos, que és una qüestió que pot ser interessant no és un àmbit, és un àmbit, millor dit, d'educació, de possibilitat de formació continua dels treballadors i treballadores o de persones interessades en un àmbit de formació molt concret. Però l'educació d'adults com a tal entenem que ha d'estar, com deim, coordinada a les actuacions de les diverses conselleries per part de la Conselleria d'Educació.

Creim també que en aquest article queda prou clar que aquesta coordinació existirà, per tant no exclou la resta de conselleries, però mantenim aquesta esmena perquè consideram que així quedaria clar que qui coordina i qui du endavant les

actuacions en l'àmbit d'educació d'adults és la Conselleria d'Educació.

Al títol III, referit a la participació, és un títol molt important, al qual nosaltres hem fet tot un seguit d'esmenes, que alguna s'ha valorat positivament a la comissió, però que nosaltres consideram que s'ha de millorar tot això que fa referència a la participació, perquè entenem que és un element clau en tot allò referit als temes educatius i, per tant, per finançar una educació més democràtica, més oberta i on el desenvolupament de la persona i de la formació sigui un element clau.

Concretament, a l'article 16 mantenim una esmena al punt 2, la qual fa referència que tots els centres autoritzats a realitzar accions d'educació i formació permanent de persones adultes, siguin públics o privats, s'ha d'assegurar i regular la participació en el Consell Escolar, tant de les persones adultes com del professorat. Per tant, entenem que tant centres privats com centres públics han d'estar o han d'assegurar com deim la participació en els consells escolars d'aquesta part de la comunitat educativa fonamental, que són les persones adultes i el professorat. Per això proposam suprimir la frase de "sostinguts amb fons públics", perquè mantenir aquesta frase quedarien exclòs els centres privats i la seva obligatorietat en assegurar la participació en el consell escolar de l'alumnat i del professorat.

A l'article 19, també referit a l'assessorament, participació i cooperació, que ja hem dit que consideram que és un element molt important tot aquest capítol referit a aquest tema de participació, mantenim dues esmenes amb l'objectiu concret de millorar la participació en aquest àmbit educatiu. Concretament una esmena d'addició al punt 3, referida a la composició del Consell de l'Educació i Formació Permanent de Persones Adultes de les Illes Balears. A través d'aquesta esmena plantejam que hi formin part representants dels centres d'adults, tant del professorat com de l'alumnat, ja que, al nostre entendre, no hi estan suficientment representats. És cert que formen part d'aquest consell escolar que, vull repetir, és bàsicament consultiu i per tant assessor, no és executiu, no pren decisions, sinó que es consulta; en formen part una gran part o una gran representació de l'administració autonòmica, insular i local i també hi són representats els sindicats i empresaris, però consideram que s'hauria d'assegurar la representació més directa de l'alumnat i del professorat dels centres d'adults, ja que es tracta, com he dit, d'un consell consultiu de participació, d'assessorament i cooperació entre tots els implicats en la formació de les persones adultes. Per això creim que augmentar en aquests dos àmbits la participació donaria una millor cobertura a tot el que és tant l'anàlisi de la realitat com a l'hora de la participació i assessorament.

En la mateixa línia i al mateix article mantenim una esmena, amb l'objectiu també d'assegurar que es creïn les comissions insulars d'aquest Consell d'Educació i Formació Permanent de Persones Adultes i no deixar-ho en funció de les circumstàncies, tal com diu aquest punt. Per això, en aquesta esmena plantejam que se suprimeixi aquesta frase de "les circumstàncies si així ho aconsellen", ja que consideram, com he dit, molt important crear aquestes comissions insulars per així assegurar que cadascuna de les illes comptin amb un

consell consultiu assessor i de participació on es valorin les característiques pròpies de les illes i on realment es pugui tenir, com dic, una anàlisi més clara de la realitat educativa i, per tant, de totes aquelles actuacions que s'han de millorar o s'hi ha d'actuar.

Per acabar, al capítol cinquè, de centres i personal docent, i concretament a l'article 24, mantenim també una esmena d'addició al punt 2 de l'article, en què plantejam que tot el professorat, malgrat sigui professorat a temps parcial, formi part del claustre del centre. Això ho plantejam perquè consideram que tot el personal amb funció docent al centre ha d'aplicar el currículum respecte de tot el procés d'ensenyament aprenentatge consensuat pel claustre. L'única manera de fer-ho, entenem, i per tant que es contempli en el principi de cadascun d'aquests centres, i com dic, el consens arribat pel claustre de professorat, idò entenem que la millor manera per conèixer aquests principis educatius, i per altra banda també per poder fer propostes quant a millorar-los o reordenar-los, entenem que la millor manera és la participació directa d'aquest professorat, malgrat sigui, com dic, que faci una formació puntual, que participi en el claustre com a una manera d'entrar dins aquesta dinàmica educativa i per tant crear major cohesió dins els centres educatius.

Ja per acabar, dir que nosaltres hem presentat aquestes esmenes, però vull tornar a reafirmar que ha estat una llei, la qual nosaltres consideram, en primer lloc, absolutament necessària per regular un àmbit educatiu absolutament fonamental i que cada vegada, a més, tindrà una tasca més important a complir dins la nostra societat; que cada vegada també serà més difícil o d'alguna manera tendran circumstàncies més diverses de les que han estat en aquesta darrera dècada, perquè hauran d'actuar amb alumnat, a més cada vegada més jove, tenint en compte les característiques, com dic, de l'alt nivell de fracàs escolar i que després aquests joves volen tornar-se reintegrar al món de la formació, i per això creim que hauríem de dir que les nostres esmenes l'únic que pretenen, com dic, és millorar la participació, millorar que aquesta llei tenguí segons quins aspectes més ben definits, per tal que es seu desenvolupament sigui més obert, més participatiu i més positiu.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Rosselló. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, amb RGE número 6511, 14, 15, 19, 20, 21, 22, 24, 26, 27, 28, 35, 36 i 37, té la paraula el Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Em permetran que comenci la meva intervenció de defensa d'esmenes fent una breu valoració global de la llei que avui ens pertoca debatre en aquesta cambra. En aquest sentit he de dir, sense embuts, i encara que açò suposi coincidir, per una vegada, amb el conseller d'Educació, que consideram, en general, positiu aquest projecte de llei. Sovint, gairebé sempre, hem criticat la política educativa d'aquest govern, l'hem

criticada perquè no respon a les necessitats reals del sistema educatiu, perquè es legisla sense tenir en compte l'opinió de la comunitat educativa, perquè es prenen mesures que van en detriment de l'escola pública, però és cert que qualsevol regle té la seva excepció i avui ens trobam aquí amb una excepció del que és la manera habitual d'actuar de la Conselleria d'Educació, almanco al nostre entendre.

El projecte de llei que avui debatem és, com he dit, en general, positiu i és positiu perquè s'hi ha fet molta feina, ho reconeixem i ho valoram; però també hem de reconèixer i valorar que no s'ha partit de zero, sinó que s'ha basat substancialment en un projecte de llei que va deixar enllestit l'anterior govern, de fet hi ha paràgrafs absolutament idèntics, els puc llegir, però no és el moment. També el consideram positiu perquè s'han tengut en compte les aportacions de la comunitat educativa, s'han recollit moltíssims dels suggeriments del Consell Escolar de les Illes Balears, -dit sigui de passada, m'agradaria que açò passés sempre- i també perquè, amb esperit de consens, com ha dit el conseller, s'han incorporat moltes de les esmenes dels grups de l'oposició i, en concret, per allò que ens pertoca, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista.

Les esmenes que vàrem presentar a l'articulat inicial de la llei han estat acceptades en el debat de ponència, un 50% més o manco, més crec, en resten 14 de vives i esperem que algunes d'elles siguin acceptades al llarg d'aquest debat, i ho esperam, sincerament, perquè totes i cadascuna de les esmenes presentades tenen com a únic objectiu la millora d'aquest projecte de llei. Passaré llavors a la defensa concreta de les 14 esmenes que encara resten vives, 14 esmenes que, repetesc, pretenen simplement millorar la llei.

La primera esmena a la qual em referiré és potser, segur, la més important de totes les que hem presentat, la que té una justificació més evident i si es rebutja, malauradament pot deixar, i dic pot, el text de la llei en una indefinició que consideram indesitjable; em referesc a l'esmena que pretén modificar el mateix concepte d'allò que el projecte de llei entén per educació d'adults. El que defensam pot semblar una obvietat, però els asseguro que és d'una importància cabdal, defensam que la llei deixi clar que l'educació d'adults és per a adults. En el redactat actual açò no queda clar, es mou en una certa ambigüïtat i açò pot tenir, com té actualment, conseqüències negatives, no desitjades per ningú, tampoc pel Govern. Així, en el redactat alternatiu a l'article 2, que du per títol concepte, establim, a la nostra esmena que "S'entén com a educació permanent de persones adultes el conjunt d'actuacions i processos d'aprenentatge que realitzat al llarg de tota la vida tenen com a fi oferir als residents de les Illes Balears, majors de 18 anys, l'accés a diferents programes educatius". És a dir que es deixa clar que l'educació per a adults és per a adults, per a majors de 18 anys.

La legislació educativa, estatal i autonòmica, fixa clarament l'àmbit de les altres etapes educatives, no ens sembla que en el cas de l'educació d'adults aquest aspecte hagi de quedar en la indefinició.

Amb el redactat actual del projecte de llei, alumnes de 16 anys que encara tenen possibilitats educatives dins l'educació

secundària, poden accedir als estudis d'adults i açò és perpetuar la situació actual i té conseqüències molt perniciosos per al desenvolupament correcte dels ensenyaments impartits en els centres d'adults. En aquest respecte faig meves les paraules d'un director d'un centre d'adults que en respecte fa dos dies m'escrivia, quan li ho vaig explicar. Senyores i senyors diputats, açò és el que passa ara i allò que mitjançant aquesta llei se permet que segueixi passant.

Me deia: "en el nostre centre ens passa que hem d'acceptar alumnes de 16 anys, sense cap tipus de motivació, que es matriculen obligats pels seus pares, després que gairebé hagin estat exclosos dels instituts. La conseqüència és que prest els adults que han de compartir aula i estudis amb ells hi deixin d'assistir, perquè es fa impossible que comparteixin uns mateixos estudis persones, per exemple de 40 anys que volen treure una titulació, amb adolescents que vénen obligats sense cap interès. Pensam que els instituts tenen molts més recursos, més programes i també més experiència i també l'obligació legal per atendre aquest alumnat adolescent, que com a mínim fins els 18 anys no hauria de poder accedir, si no és per causes molt excepcionals, en els centres d'adults. En els 16 anys no hi treuen res i fomenten l'abandó d'aquells que sí volen treure un profit. Els centres d'adults no poden ser una unitat de respir dels instituts, cadascú que faci la seva feina".

Pens que amb aquestes paraules deixam ben clara la nostra postura al respecte i l'objectiu de la nostra esmena, evitar problemes innecessaris i de difícil solució de vegades als centres d'adults. Però també de les paraules que abans he llegit es desprèn que hi pot haver causes excepcionals, on és convenient permetre la matriculació als centres d'adults de menors de 18 anys, causes excepcionals però. I per tant, cal regular aquestes excepcions i no fer de l'excepció la norma. La nostra següent esmena introdueix llavors la regulació d'aquesta excepcionalitat, que ha de venir marcada per la impossibilitat d'assistir als instituts que són els centres adients per a alumnes menors de 18 anys. Impossibilitat que pot ser per malaltia, per un cas molt greu de necessitat social, però que vengui regulat i així ho pretenem.

La nostra esmena concretament proposa llavors incorporar al text el redactat següent: "per causes excepcionals, suficientment justificades i amb el previ vist i plau del Consell de l'Educació i Formació Permanent de les persones adultes, o de les comissions insulars pertinents, podran seguir aquests ensenyaments alumnes menors de 18 anys que hagin superat l'edat d'escolarització obligatòria i que es vegin impossibilitats d'assistir als centres educatius en règim ordinari". Aquí la clau és "el previ vist i plau del consell" i la paraula "impossibilitat d'assistir". Pens que queda ben clara la nostra postura al respecte, només excepcionalment alumnes menors de 18 anys podran accedir a l'ensenyament d'adults.

Passem llavors a la següent esmena. Una esmena que consider de caràcter absolutament tècnic, una esmena que pretén simplement que no quedi reflectit en el text de la llei una evident, en el nostre parer, falta de lògica. El redactat actual del projecte de llei, en el seu article 10, estableix la possibilitat de realitzar acords amb l'ensenyament d'adults per afavorir el desenvolupament d'ensenyaments de Formació Professional, fins aquí tot va bé. Però després diu que aquests acords seran

prioritàriament amb la modalitat presencial i a distància i açò és un contrasentit. Hi ha dues modalitats possibles, presencial i a distància, dir que es prioritzen totes dues és igual que no dir res. Prioritat significa preferència, primacia, si de dues opcions es donen preferència a les dues no s'estableix cap prioritat. Jo no crec que sigui massa complicat d'entendre. Per tant, consideram que ha de quedar ben clar que els ensenyaments seran prioritàriament presencials, que és la fórmula que dona millors resultats acadèmics, que assegura la (...) professor-alumne i que sens dubte, prefereixen tots els centres docents. Sense excloure, però sense prioritzar, l'educació a distància.

I passem a les següents esmenes, 4 esmenes que ara defensaré conjuntament perquè tenen la mateixa finalitat, el mateix objectiu i que no és altra que l'augment de la participació i de la capacitat de decisió dels representants del món educatiu i de la societat civil en general. Així podem observar que la llei crea dos òrgans col·legiats, la Comissió d'Educació i Formació Permanent, que està composta exclusivament per directors generals de diverses conselleries, sota la presidència del conseller d'Educació. I el Consell de l'Educació i Formació Permanent de persones adultes, que és el veritable òrgan de participació i que d'entre d'altres estarà format per representants dels centres d'adults, dels consells insulars, dels sindicats, de les associacions empresarials, etcètera.

Amb les nostres esmenes pretenem que algunes funcions que el projecte de llei confereix a la comissió, amb exclusiva repeticó composició governamental, aquestes funcions es traslladin, algunes, al Consell d'Educació d'Adults, allà on hi ha representació de la societat civil de les Illes Balears. Concretament pensam que les funcions de proposar al Govern de les Illes Balears criteris per al desenvolupament de les línies programàtiques definides en aquesta llei i avaluar i garantir l'educació de les actuacions derivades i els resultats del programa general, haurien de ser competència del Consell de l'Educació Permanent i no de la Comissió governamental. Ens sembla absurd que una comissió formada per directors generals i presidida pel conseller d'Educació tenguí la funció d'elevat criteris en el Govern. És a dir, que el Govern elevarà criteris al Govern. A nosaltres ens sembla absurd, seria més lògic, més raonable i més adient que fos el consell, d'ampla representació, qui elevés aquests criteris al Govern i llavors, naturalment, ja decidiria.

Passem a unes altres esmenes, dues esmenes que poden semblar de correcció estilística, però que tenen un rerefons més seriós. El projecte de llei defineix aquest consell que abans parlava, com a òrgan d'assessorament, participació i cooperació. Des del nostre grup proposam que s'elimini aquest darrer terme, "i cooperació". Pensam que el Consell de l'Educació d'Adults ha d'assessorar el Govern, ha de participar en les decisions que prenguin, però no necessàriament ha de cooperar amb l'administració, pot dissentir, pot no estar-hi d'acord. Per tant, per evitar temptacions i perills, volem eliminar aquest terme "i cooperació". Creim que un consell de representació de la societat civil no té cap obligació de cooperar, serà la d'assessorar i participar, però no sempre pot assentir, pot dissentir.

La següent esmena és molt important per al nostre grup perquè el projecte de llei estableix que si les circumstàncies així ho aconsellen, es podran crear comissions insulars del Consell d'Educació i Formació de persones adultes. "Si les circumstàncies així ho aconsellen", quines circumstàncies me deman jo? No n'hi ha prou amb la circumstància que som una comunitat amb una realitat plurinsular? No basta açò? Hauria de bastar. Des del nostre grup demanam que s'elimini aquest condicional absurd, que reflecteix la concepció de què hi ha d'haver per força una centralització. "Si les circumstàncies ho aconsellen" la nostra realitat plurinsular és prou circumstància com per aconsellar que hi hagi comissions de formació permanent de persones adultes a cada una de les illes.

La següent esmena a l'article 19, no m'hi referiré gaire perquè és el (...) lògic de les que he dit al principi. Aquesta esmena planteja que el consell tenguí la funció de fixar l'excepcionalitat o no per a alumnes menors de 16 anys.

Finalment i ja acab que me pas del temps, 3 esmenes que pretenen incloure 3 noves disposicions addicionals en el projecte de llei i que simplement fixen uns criteris de desenvolupament de la llei. La primera pretén que en el desenvolupament reglamentari es fixi l'organització i la càrrega horària dels programes de formació bàsica que s'imparteixen en els centres d'adults i que són equivalents a primària, secundària, obligatòria, batxillerat i formació professional. Actualment no hi ha una regulació en aquest sentit. La segona disposició addicional va en el mateix sentit i també disposa que es fixarà l'organització dels cursos de preparació per a l'accés a la universitat i als cicles formatius. Són en conseqüència esmenes clarificadores que pretenen que l'aplicació de la llei es faci correctament, sense oblidar cap aspecte i a tots els centres per igual, que hi hagi una regulació comuna.

I la tercera disposició addicional i final, ja acab. Primer de tot ve donada per l'extraordinària complexitat i amplitud de l'educació d'adults a què s'ha referit tan el conseller com la portaveu que m'ha precedit. Els ensenyaments d'adults no poden caure en la rigidesa normativa, han de ser força molt flexibles per donar respostes ràpides i adequades a les demandes socials. S'han de tenir en compte contínuament els mercats de treball, les necessitats de formació, les mancances del règim educatiu ordinari i açò pot canviar un any per l'altre. És per açò que cal establir mecanismes ràpids i eficaços de detecció i actualització periòdiques de les necessitats formatives de la població de les Illes Balears.

I amb açò he acabat la meva exposició i la meva defensa d'esmenes, esper que s'acceptin les esmenes presentades perquè sincerament pens que milloren el redactat actual de la llei, que com tots crec que coincidirem és una bona llei, però que voldríem encara un poc millor.

Gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Socialista RGE núm. 6571, 6573, 6592, 6593, 6599, 6604, 6605 i 6606/05, intervé l'Hble. Diputada Sra. Rosa Alberdi i Castell.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Moltes gràcies, Sr. President. Com vàrem tenir l'oportunitat de dir en ponència, considerem que el projecte de llei d'educació i formació permanent de persones adultes de les Illes Balears que es presenta avui, és en línies generals correcte i sobretot, compartim els seus plantejaments teòrics. Plantejaments teòrics que de vegades no troben la seva concreció en l'articulat i aquest ha estat precisament una de les fonts de les nostres esmenes, aconseguir la coherència entre els principis de l'educació d'adults que figuren en la pròpia llei i el contingut.

Un altra qüestió a comentar en aquest mateix sentit, és que donat que es tracta d'un projecte que fa plantejaments molt generals, com ha de ser així, el seu vertader abast i per tant, la seva vertadera intenció, ja ho ha dit el conseller, però és bo tornar-ho a repetir. Dic que la vertadera intenció de la conselleria en relació a dotar la nostra comunitat d'un bon i eficaç sistema d'educació i formació permanent de les persones adultes, dependrà en gran mesura d'aquest desenvolupament normatiu posterior que ja sabem que s'ha de produir. Aquí és allà on veurem realment si es resolen els problemes de coherència entre la teoria i la pràctica i si la conselleria està disposada a facilitar les dotacions econòmiques i de personal que assegurin l'acompliment dels objectius de la llei. Com segurament saben, jo ho han dit les persones que m'han precedit, la nostra comunitat no ha comptat mai amb una llei d'educació de persones adultes, encara que hi han hagut varis esborranys, esborranys en el que s'ha inspirat de manera notable la llei que ara està passant el darrer tràmit en aquest ple.

Igualment s'ha de remarcar que sabem que fa molt de temps que s'està treballant en aquest projecte de llei, ve de l'anterior legislatura i tenim constància, també ho han dit els meus predecessors, que en la seva elaboració s'han tingut molt en compte les contribucions tan del Consell Escolar de les Illes Balears, d'altres institucions pedagògiques de Balears i dels centres d'adults. Vull fer constar que la llei ha millorat el seu redactat en el tràmit de ponència i comissió, ja que tenia forces mancances en relació a la forma. Aquesta millora ha estat possible gràcies a dues coses, a l'esforç que s'ha fet de presentar esmenes i també, cal dir-ho, gràcies a l'esforç per acceptar aquestes esmenes que han millorat molt el seu redactat.

I per entrar ja en la defensa de les esmenes que presenta el Grup Parlamentari Socialista, començaré parlant de la importància de l'educació d'adults, en el nostre entendre dues raons la justifiquen. La primera és que l'educació d'adults ha de ser concebuda, potser més que qualsevol altre nivell del sistema educatiu, com una xarxa d'oportunitats que pugui ser aprofitada per totes aquelles persones que pel motiu que sigui, es varen desvincular del sistema educatiu i ara volen millorar la seva formació, o necessiten obtenir una titulació determinada. I la segona raó de la importància actual de

l'educació d'adults està relacionada amb el fet de què la nostra comunitat autònoma en els darrers anys s'ha convertit en la més important receptora de població immigrant de tot l'Estat espanyol. Aquest fet fa encara més prioritària una política adequada d'educació d'adults, ja que un bon nombre d'aquestes persones requereixen els serveis dels centres d'adults per aconseguir les titulacions homologades que els permetin progressar en la seva feina, o senzillament volen aprendre la llengua de la nostra comunitat. Sens dubte els centres d'adults tenen en relació a aquesta població, com també ho tenen els altres nivells del sistema educatiu, una important funció socialitzadora i poden jugar un paper bàsic com a transmissors de la nostra cultura.

Justificada la importància general de l'educació d'adults, vull comentar dues qüestions que constitueixen la base de les esmenes que ha presentat el Grup Parlamentari Socialista. Em refereixo al nostre posicionament respecte els principis que han d'inspirar l'educació de les persones adultes i quins considerem que han de ser els seus objectius. En aquesta breu síntesis que faré hi ha la justificació de totes les esmenes que varem presentar i de les 7 que ens han quedat vives. En opinió nostra s'ha de tenir molt en compte que les característiques de les persones adultes, tan de maduració fisiològica, psicològica i social, són totalment diferents a la de les persones joves. S'ha dit aquí, defensant l'especificitat de l'educació d'adults, dels centres d'adults, però jo hi vull tornar a fer esment. Per aquest motiu les persones adultes estan de forma general més preparades per planificar, establir prioritats, controlar els impulsos i preveure les conseqüències dels seus actes, que els dona una capacitat molt més gran per prendre decisions que les persones més joves. A aquest fet i també de forma general, s'uneixen unes circumstàncies externes, també totalment diferents, a les que viuen les persones menors de 18 anys. Circumstàncies definides per les responsabilitats familiars i laborals, les pressions derogades d'entorns de feina precaris i en molts casos, experiències prèvies de fracàs dins del sistema educatiu.

Aquests trets característics de l'alumnat adult, fan que tot projecte d'educació d'adults que es faci i que vulgui tenir èxit, el seu disseny i la seva organització han de basar-se en els següents principis bàsics. El primer és que els programes han d'estar concebuts i realitzats per oferir la màxima flexibilitat, a fi de què s'asseguri el major grau de personalització dels ensenyaments. El segon principi és que s'han de desenvolupar programes destinats a corregir les desigualtats i els riscos d'exclusió social. En aquest sentit també vull fer esment que tan a la ponència, com a la comissió s'ha fet un esforç importantíssim, ho vull agrair, per acceptar totes les esmenes que s'han fet en relació a corregir, a utilitzar l'educació d'adults com a correctora de la desigualtat d'oportunitats que pateixen les dones. El tercer principi és que s'han de potenciar les estructures de participació, tan de la comunitat educativa, en la planificació general de l'educació d'adults, com dels integrants dels centres en la seva gestió.

El quart és que s'ha d'assegurar l'avaluació del conjunt dels programes i també dels centres d'educació d'adults. El cinquè és que el professorat ha de tenir una especial formació a fi de poder atendre adequadament les necessitats de l'alumnat d'adults i la Conselleria d'Educació ha de fer plàns el seu

compromís i la seva voluntat de potenciar la formació específica del professorat en els centres d'adults, reconeixent-la com a mèrit. El sisè és que s'ha de promoure l'especificitat d'aquests centres d'adults, dotant-los de les persones i instal·lacions adequades a fi de què s'assegurin la realització eficaç de les funcions docents, però també de les tutorials i les administratives que han de portar a terme els centres. El setè principi és que a fi de respectar l'especial orientació que s'ha de donar a l'educació d'adults, es considerarà excepcional, tan l'admissió d'alumnes menors de 18 anys, com la utilització de centres no específics per donar aquesta educació. I el darrer principi és que a fi de facilitar l'assumpció dels objectius per part dels centres i del professorat, s'ha de promoure especialment la seva autonomia i capacitat d'autogestió.

Els objectius de l'educació d'adults, en el nostre entendre, es poden resumir en tres. Desenvolupar les capacitats de les persones a fi de què puguin adquirir els llenguatges que els permetin la comunicació i la participació en els diversos àmbits de la vida, el personal, el laboral, l'acadèmic i el social. El segon objectiu ha de ser millorar la formació o qualificació professional de les persones adultes, especialment en aquells aspectes que els permetin l'accés i la promoció en el món del treball. I en tercer lloc, els objectius de l'educació d'adults han de ser facilitar l'adquisició dels coneixements i les actituds que permetin a les persones fer efectius els seus drets de ciutadania. La mancança o l'escassa presència d'alguns d'aquests objectius o principis en el contingut de la present llei que s'està tramitant, és el motiu de moltes de les esmenes que el Grup Parlamentari Socialista ha presentat.

Un altre grup important d'esmenes, ja ho he dit, han estat les relatives a millorar la comprensió del text, o evitar-hi la redundància i fer-lo de més fàcil lectura. S'ha fet un esforç en aquest sentit però ens sembla que encara s'ha de fer un esforç més i per això seguim presentant les dues esmenes següents. La 6571 que suprimeix el punt 4 de l'article 6, ja que el seu contingut està repetit en el punt 3. I la 6573, de modificació de l'article 7 i que proposa la modificació del redactat perquè no consti el concepte d'actuacions, ja que en ell no s'entén el text. El text original diu: "les administracions públiques els centres i actuacions que imparteixen educació i formació per a les persones adultes garantiran aquestes actuacions". La nostra proposta és que consti simplement: "les administracions públiques i els centres", però tal i com varem quedar en comissió, si es vol deixar el terme "actuacions", llavors el que s'ha de canviar és el conjunt del redactat. La tercera esmena, la 6592, es basa en la idea de què el principi de participació no s'ha de contradir amb el d'eficàcia. Proposam quan parlam de què es crearan les comissions insulars del consell, que aquestes es facin en funcions idèntiques en l'àmbit de cada illa i amb la composició que es consideri idònia.

Fins aquí he argumentat les esmenes que pretenen corregir la forma i augmentar l'eficàcia. Ara passem a les que tenen a veure amb qüestions de major calat, o sigui amb els objectius que ha d'assolir l'educació d'adults i els principis que l'han de regir. La quarta esmena és la RGE núm. 6593, d'addició a l'article 19 i la seva raó deriva dels propis objectius que el projecte de llei dóna al Consell d'Educació i Formació Permanent de Persones Adultes de les Illes Balears. L'estableix com a l'òrgan de participació entre les diferents

administracions públiques i els agents econòmics i socials més representatius implicats en l'educació i formació permanent de les persones adultes. En el nostre entendre i perquè es pugui complir aquest objectiu, consideram que és necessari incloure un nou apartat en el punt cinquè allà on hi figuren les funcions d'aquest consell. Aquest punt és conèixer i aprovar amb caràcter general el programa d'educació i formació de les persones adultes.

La cinquena esmena és la RGE núm. 6599, també d'addició, a l'article 22 i en ella proposam afegir el terme excepcionalment: "abans de, en centres ordinaris". Ho feim perquè consideram que en l'actual redactat no es defensa suficientment l'especificitat dels centres d'adults, que a nosaltres ens sembla que ha de ser totalment garantida.

A la sisena esmena hi faré una modificació i una transacció, en el sentit de què varem presentar que en el punt tercer de l'article 25 digués: "el Govern de la comunitat autònoma de les Illes Balears, amb col·laboració amb les universitat". El que nosaltres proposam és que posi "amb la Universitat de les Illes Balears i altres institucions universitàries", a fi de què també hi consti la nostra universitat com a promotora d'aquesta formació específica del professorat.

Les esmenes setena i vuitena, la 6505 i 6506, són les dues d'addició a l'article 25. La raó de la primera és defensar l'especificitat tan de l'educació d'adults com de la formació del professorat. Consideram que si defensam ambdues coses ha de concretar-se el compromís del professorat, establint un terme per adquirir una formació específica. Els plantejam concretament que el professorat que imparteixi a les persones adultes ensenyaments compresos en aquesta llei, a més de comptar amb la titulació establerta amb caràcter general per impartir aquests ensenyaments, en el termini de 3 anys d'impartir-les, haurà d'haver adquirit una formació específica en educació i formació de persones adultes. Quan varem fer aquesta esmena, encara estava molt llunyana aquesta possibilitat de què els professors comprometin a adquirir aquesta formació. Però precisament ara com s'està plantejant a la reforma de Bolònia la formació del professorat de secundària, precisament permetrà aquesta formació específica a través d'allò que s'anomenen les mencions en els pot-graus per al professorat que es dediqui a l'ensenyament d'adults. I en darrer lloc, m'estic passant del temps, consideram que també és necessari i per això feim l'esmena 6606, que es concreti el compromís de la conselleria, valorant com a mèrit del professorat el fet d'acreditar cursos de formació específica en formació de persones adultes.

Ens sembla que aquestes esmenes contribuiran a fer més clars els objectius i assolir-los d'una forma més ampla i per això les proposam. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Torns en contra? En primer lloc el Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Gornés i Hachero.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Amb molta satisfacció pujam a aquesta tribuna per defensar la postura del Grup Popular entorn a la Llei d'educació de persones adultes. I dic açò perquè així donam compliment a un altre compromís adquirit en el nostre programa electoral, un programa ambiciós, un vertader *leit motiv* del nostre projecte polític. I qualsevol polític ha de sentir-se satisfet de poder desenvolupar i aplicar les seves idees. Mitjançant aquest projecte de llei es pretén regular un sector de gran importància a la nostra societat, com és el de l'educació de les persones adultes, un sector dinàmic, amb una trajectòria que ja permet acumular una certa experiència i que replega persones de tota condició entorn del saber.

La Conselleria d'Educació amb aquesta iniciativa pretén articular pautes entorn aquest sector del món educatiu, pautes que han de ser dirigides a millorar l'educació de les persones adultes. I és que la formació ha esdevingut una matèria que s'exerceix al llarg de tota la vida i aquests ja no només serveixen per aconseguir una determinada titulació, que per les raons que siguin algunes persones no varen poder obtenir en el seu moment, sinó que permeten formar-se en molts de camps i matèries. El mercat laboral, competitiu com pocs, ha estimulat a la nostra societat amb la necessitat de disposar de canals de formació i coneixement, per tal d'actualitzar-se constantment. He de destacar també la important tasca que els centres d'educació de persones adultes han desenvolupat en l'ensenyament de la llengua catalana, en fer el seu coneixement assequible a una gran part de la població, que d'altra manera quedava fora del circuit d'aprenentatge.

Els objectius del projecte de llei queden clarament especificats en el seu article 5, garantir el dret de les persones a l'educació, amb tot un seguit d'iniciatives que abasten des de la conscienciació pública, l'accés a distints nivells del sistema educatiu, garantir el funcionament de la xarxa de centres públics, coordinar les accions públiques i privades en matèria de formació, desenvolupar una ampla oferta formativa. I en definitiva, propiciar la igualtat d'oportunitats i la formació integral de les persones mitjançant l'educació. El projecte de llei planteja l'educació de persones adultes com una acció plural i transversal, de fet preveu la coordinació de les diferents conselleries del Govern de les Illes Balears, Educació, Treball, Benestar Social, Salut, etcètera, així com d'altres administracions insulars i locals.

També es regulen els programes i les actuacions de la formació de persones adultes, en el sentit d'orientació laboral i desenvolupament professional, amb la finalitat que es faciliti la inserció, l'actualització i la promoció laboral i empresarial, però també la formació cultural, orientada a conèixer la realitat, no només de les nostres illes, sinó també del món que ens envolta, com no podia ser d'altra manera. Es regulen aspectes dels centres que han d'impartir aquests ensenyaments, aspectes del professorat, del finançament, etcètera. En definitiva, una vertadera llei integral que focalitza l'extensió educativa d'una manera global i metòdica. Jo he de dir que en el meu entendre que és aquest un excel·lent projecte de llei, perquè s'hi suma el treball del Govern, dels seus tècnics i gestors polítics, al treball que hem desenvolupat els diputats, en ponència i en comissió.

S'han presentat unes 80 esmenes, de les quals se n'han acceptat o transaccionat al voltant de 50, el que dóna idea del consens general entorn al projecte de llei, com han reconegut també els portaveus que m'han precedit en l'ús de la paraula. El Grup Popular ha sabut reconèixer així l'esforç de tots els partits polítics a l'hora d'intentar millorar aquest projecte. Aquest esforç de consens que han fet tots els grups garanteix una llarga vida a la llei. Malgrat tot açò, han quedat vives algunes esmenes, a les quals no podem donar suport. Les esmentaré tot i que sigui breument.

A l'article 2, l'esmena 6511 del PSM, juntament amb altres que per coherència amb aquesta es presenten a altres bandes de l'articulat, fan referència a l'edat en què les persones adultes poden acollir-se a aquestes modalitats formatives. Nosaltres entenem que era una qüestió més de forma més que de fons i creim que el redactat del projecte de llei és més adequat. És cert que poden plantejar-se problemàtiques puntuals, però hi ha mecanismes per corregir situacions plantejades, com ha fet el PSM, però entenem que no s'han de posar barreres a la formació de ningú.

A l'article 6 es manté l'esmena 6571 del PSOE. No entenem aquesta esmena. No entenem que es vulgui suprimir un article que fa referència a la promoció del coneixement de la nostra realitat lingüística i cultural, que és diferent de considerar com a prioritàries les actuacions que condueixin a promoure la preservació i el desenvolupament de la nostra llengua i de la nostra cultura.

A l'article 7 el PSOE hi manté l'esmena 6573. Nosaltres li proposaríem una transacció: que després d'"actuacions" hi consti "d'altres entitats", que després de la paraula "actuacions" hi consti "d'altres entitats". Evidentment es tracta d'una correcció d'estil, si tan vol, gramatical, i amb aquesta esmena queda clar el sentit de la frase.

A l'article 9 queda viva l'esmena 6514 del PSM. El raonament que li feim és el mateix que hem explicat per a l'anterior esmena, que està relacionada. També viva està l'esmena 6515 del PSM, que pretén suprimir l'expressió "i a distància"; tal vegada el desentès està en concretar més aquest concepte, i per açò nosaltres li proposam posar una coma després de la paraula "presencial", tal volta així queda més clar que la prioritat és la que és.

Article 12, esmena d'Esquerra Unida i Els Verds 6559. No entenem que es vulgui suprimir aquest apartat, en el qual es diu que les conselleries competents en matèria d'educació, treball, benestar social, salut, etc., ofereixin cursos en funció dels interessos i de les demandes de la societat. Entenem que l'educació és una matèria transversal, ho hem dit repetides vegades, en la qual s'ha de veure implicat tot el Govern.

Article 16, l'esmena 6560 d'Esquerra Unida i Els Verds. Creim que el redactat del projecte de llei és millor que el que proposa aquest grup.

A l'article 18 hi ha dues esmenes vives del PSM, la 6519 i la 6520, que fan referència a suprimir dos punts d'aquest article i després traslladar-los a l'article 19. No podem votar-les a favor ja que creim que les propostes d'actuació i d'avaluació

han de correspondre, efectivament, a la comissió d'educació, que és l'organisme encarregat de coordinar les actuacions en aquesta matèria entre tot el Govern balear, i entenem que els criteris per al desenvolupament de línies programàtiques i l'avaluació i la garantia de les actuacions i del programa general han de correspondre a aquest àmbit, sense que açò impliqui que en cap cas no es minvi la participació en aquest àmbit del Consell de formació i d'educació de persones adultes.

A l'article 19 queden vives les esmenes 6561 i 6562 d'Esquerra Unida i Els Verds. Nosaltres entenem que la composició del Consell de formació i educació està més que compensada entre els diferents agents que el constitueixen actualment, i els centres d'adultes hi estan representats. Respecte a si les circumstàncies ho aconsellen es crearan comissions insulars -entre cometes- entenem que és una mesura cautelar que creim que s'ha de respectar i que en funció de la particularitat de cada una de les illes, atenent la necessitat i demanda, es podran articular aquestes comissions insulars.

També a l'article 19 s'hi mantenen les esmenes 6521, 6522 i 6524 del PSM. Són esmenes, entre nosaltres, de millora tècnica que nosaltres no compartim, ja que entenem que la paraula "cooperació" hi ha de ser, efectivament. És necessari cooperar entre institucions i organismes i creim que no hi fa cap nosa, no molesta. Respecte a les esmenes 6526 i 6527 ja han dit respecte del debat sobre l'article 18 el que pensaven; no els donarem suport, evidentment.

També el PSOE hi manté dues esmenes, la 6592 i la 6593, però entenem que el redactat de la llei s'ajusta els termes que corresponen i, en principi, valen també els arguments ja plantejats en debats anteriors per a algunes d'elles. Quant al fet que hagi de ser el Consell d'educació que hagi d'aprovar el programa general de l'educació nosaltres entenem que ha de ser la Comissió de formació i educació de persones adultes que l'ha d'aprovar, i defensam així el redactat original del projecte de llei. El Consell de formació té funcions clares d'avaluació i emissió d'informes i recomanacions.

A l'article 22 amb l'esmena 5662 del PSOE es proposa que els programes que facilitin l'obtenció de titulacions de batxillerat i formació professional específica s'impartiran en centres específics i proposen que de forma excepcional ho siguin els centres ordinaris. Nosaltres no podem acceptar aquesta excepció, ja que entenem que totes les infraestructures s'han d'administrar d'acord amb les necessitats pertinents i que si fa falta impartir docència, tot i que sigui de forma provisional o periòdica, en centre no específics s'ha de poder fer.

A l'article 24 es manté l'esmena 6564 d'Esquerra Unida en el sentit que el personal de les escoles d'adults entri a formar part també del claustre. No compartim aquesta idea que tot el personal amb funció docent formi part del claustre; és aquest un aspecte complicat i que podria ser fins i tot problemàtic, atesa la variació que hi ha en aquest sentit: la rotació i poca estabilitat d'una part d'aquest personal, el nombre d'hores que han d'impartir, etc., etc. No la veim factible, com també han expressat dubtes altres grups respecte d'aquesta qüestió.

A l'article 25 es manté l'esmena 6504, en la qual es proposa que la col·laboració sigui més específica amb la universitat,

amb una universitat, i nosaltres creim que “universitats”, en plural, és més obert i adient. El PSOE ha presentat una esmena *in voce* en aquest aspecte; entenem que estem parlant del mateix però, bé, nosaltres en vistes al consens si la poguéssim precisar un poc més en tot cas li votariem que sí.

Respecte a l'esmena 6505 li proposariem una transacció en el sentit de suprimir en el termini de tres anys d'estar impartint, substituir “haurà” per “podrà”, i la resta de l'article quedaria igual. Per tant l'article quedaria, en el seu punt 5: “El professorat que imparteixi a les persones adultes ensenyaments compresos en aquesta llei, a més de comptar amb la titulació establerta amb caràcter general per impartir aquests ensenyaments, podrà adquirir una formació específica en educació i formació de persones adultes”.

L'esmena 6506 del PSOE, a la qual votarem favorablement, és cert que hi teníem alguns dubtes sobre la valoració com a mèrit del fet d'acreditar cursos de formació específica, però una vegada aclarits no hi ha problema en acceptar-la.

Finalment hi ha algunes esmenes del PSM que van en el sentit d'articular noves disposicions addicionals. Jo els proposaria una transacció en el sentit de refundre les esmenes 6535 i 6536 en una sola, el text de la qual ja he fet arribar al proponent i esper que quedi acceptada.

Finalment l'esmena 6537 del PSM proposa afegir una disposició addicional sisena. Nosaltres li votariem que sí si vostè accepta retirar la paraula “reglamentàriament” del text.

Res més. Crec que com he dit anteriorment tindrem una bona llei que ajudarà enormement a la gestió d'aquest sector educatiu tan important per a les nostres illes, i vull acabar agraint la feina dels tècnics de la conselleria, del director general el Sr. Bosch i, evidentment, del conseller per impulsar una iniciativa que nosaltres entenem que afavorirà enormement el sector educatiu de les nostres illes.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Gornés, li pregaria que ens fes arribar les transaccions i modificacions que vostè ha proposat a la Mesa. Moltes gràcies.

A continuació i en torn de rèplica té la paraula, pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds, l'Hble. Diputada Sra. Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades, en primer lloc he de dir que..., ja s'ha dit abans per part de tots els portaveus, però allò cert és que s'ha destacat el consens, sobretot de la necessitat d'una llei d'educació d'adults, i això ha fet -diríem- que aquesta llei finalment es pugui aprovar. El que jo demanaria també és que el Grup Parlamentari Popular qualche vegada fos capaç també d'acceptar que hi ha coses, en aquest cas aquesta llei, que es varen iniciar l'anterior legislatura i que consideram que precisament hi ha una feina feta d'ara, és

evident, però també és una feina feta durant tota una sèrie d'anys que consideram que en qualche moment no estaria de més que el Grup Parlamentari del Partit Popular fos capaç de reconèixer també la tasca feta, perquè sempre el que fa és criticar el que va fer l'anterior pacte de progrés però creim que en aquest cas precisament s'hauria de destacar també la feina d'una llei que es va deixar bastant embastada i de la qual s'ha tret, fins i tot, articulats molt profer.

Dit això i entrant ja en la qüestió de les esmenes, concretament de les esmenes vives que ha mantingut el nostre grup, només he de dir molt breument que tot i que a nosaltres no se'ns ha presentat cap transacció hem de dir una vegada més que consideram que cada una d'elles el que pretén és evidentment millorar la llei. Concretament a l'article 12 només he dir al portaveu del Grup Parlamentari del Partit Popular que si suprimim aquest punt 5 és perquè entenem que tot allò que fa referència a la coordinació entre les distintes conselleries queda prou clar en tota la resta de punts d'aquest article, i per això consideram que aquest és el que deixa molt obert, excessivament obert, el tema de fer cursos, però en absolut no es qüestiona el tema de la coordinació entre les distintes conselleries.

En segon lloc, i respecte a les esmenes que presentam a l'article 16, he de dir que nosaltres consideram que la participació sí que queda minvada d'una part important dels protagonistes de l'educació, en aquest cas de l'educació d'adults, tenint en compte que les persones concretes, per tant l'alumnat i el professorat, consideram que no estan prou representades en aquest consell que, com diu molt clar, és consultiu, d'assessorament i participatiu. Per tant creim que el fet que hi hagués aquesta participació de la gent que directament actua en aquest àmbit seria molt més profitós i per tant donaria molta més cobertura a l'hora de fer propostes i també de fer consultes.

I, per acabar, també hem de lamentar que no s'accepti el fet d'eliminar aquesta, diríem, condicional -ja s'ha dit- del que sigui que si..., segons com es consideri es faran els consells assessors a cada una de les illes. Nosaltres reiteram la necessitat que cada illa tenguí el seu consell consultiu o el seu consell assessor perquè entenem precisament que és una manera d'entendre més la realitat de cada una de les illes, que d'una manera a més continuada i reiterada el Grup Parlamentari del Partit Popular fins i tot ens parla de modalitat lingüístiques de cada illa, i llavors a l'hora de plantejar que per exemple hi hagi un consell a cada una de les illes perquè analitzi la realitat educativa de cada una d'elles i per tant pugui fer propostes en aquest sentit, idè això només es condicioni i no sabem exactament a què. Nosaltres creim que això no és coherent amb el que es defensa en altres àmbits, que evidentment nosaltres amb les modalitats no estam d'acord amb el Partit Popular; per això no entenem que no pugui acceptar aquesta esmena.

I ja per acabar, respecte a l'article 19 nosaltres l'únic que plantejam amb la participació en el claustre és més que res perquè hi hagi una continuïtat a l'hora del plantejament curricular d'un centre, que tot el professorat, malgrat imparteixi només una sèrie d'hores, poques, però que realment formi part d'aquest currículum global i d'aquest procediment, d'aquesta

manera d'ensenyar i aprendre que té el centre i també que s'hi senti partícip a l'hora d'impartir docència en aquest centre.

Amb aquest ànim ho hem presentat però així i tot, com deim, és una llei que evidentment reflecteix el consens de tots en els aspectes fonamentals, tot i que ens hagués agradat que s'haguessin acceptat les esmenes que plantejàvem.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Seré breu en la meua intervenció, no intentaré repassar una altra vegada -és innecessari- ni argumentar les esmenes que hem presentat, sinó que intentaré contestar puntualment la intervenció del Sr. Gornés en alguns aspectes que crec interessant deixar clars.

En primer lloc voldria, Sr. Gornés, que reconsiderés unes paraules que ha dit perquè crec que no són adequades. Vostè ha dit aquí, dalt de la tribuna, que allò que intentàvem amb l'esmena que fixava l'edat de 18 anys, que llevat de causes excepcionals com és l'edat per accedir als centres d'adults, és que intentàvem posar barreres a la formació. Nosaltres no volem posar, com vostès, barreres a la formació de ningú. Jo crec que des del PSM no pretenem ni molt manco posar barreres a la formació de ningú; els alumnes menors de 18 anys tenen el seu lloc de formació, que són els instituts, i fixam que ha de ser molt excepcionalment que han d'anar a centres d'adults. Creim que s'ha perdut una oportunitat de deixar-ho clar. Jo sé que en el debat del consell escolar es va introduir a petició dels directors, precisament, dels centres d'adults i de representants d'adults la frase "un cop esgotades les possibilitats del règim ordinari". Això estic convençut que no basta perquè és exactament el que tenim ara, i el que volem és una salvaguarda perquè aquests alumnes de 16 anys, com esper que també vulguin vostès, no hi vagin sense haver esgotat totes les possibilitats que els donen la iniciació professional, la garantia social dins els centres ordinaris. Per tant no pretenem posar barreres a la formació de ningú, sinó establir clarament on ha de ser la formació de cada una de les etapes educatives.

No m'estendré més en aquest tema. Passem a un altre tema que crec que és important, també. Quan nosaltres establim que alguna de les funcions que es fixen en aquest moment a la Comissió de formació de persones adultes passin al Consell de l'educació i formació de persones adultes és simplement perquè creim que és de lògica que qui ha d'establir els criteris que ha d'elevat al Govern de les Illes Balears no ha de ser el mateix govern de les Illes Balears, que és el que compon la comissió; creim que estam parlant d'un absurd. Una altra cosa és que el Govern tenguí tot el dret a fer cas o no al consell, però que la decisió d'establir els criteris s'ha de fer dins un ens col·legiat on participen la majoria de sindicats, consells insulars, associacions professionals, empresaris..., per tant és més lògic que allà es fixin uns criteris que després el Govern podrà o no acceptar. El que ens sembla que no és lògic de cap de les

maneres és que creï una comissió de directors generals presidida pel conseller d'Educació, és a dir, de govern, per elevar criteris al Govern; creim que hem de donar participació i no hem de tenir por a la participació, elevar criteris no crec que sigui condicionar ningú.

Quant a allò que sí crec que és un error és que no es creïn ja les comissions possibles insulars del Consell de formació permanent d'adults. Cada realitat de les illes és absolutament diferent, vostè ho sap també com jo; en mercat de treball..., en qualsevol de les circumstàncies, dels criteris i dels ítems que estudiéssim per introduir un tipus d'estudis dins els centres d'adults, cada una de les illes és absolutament diferent. Per tant les circumstàncies ja ho aconsellen, la mateixa realitat pluriinsular que tenim a les Illes Balears ja aconsella crear aquestes comissions. Per tant no entenem que facin aquesta salvaguarda, aquesta excepció, "si les circumstàncies així ho aconsellen". Les circumstàncies així ja ho fan i per llei hauria de quedar fixat.

Finalment no m'estendré en les altres esmenes, ja de caràcter més tècnic. Simplement reiter que crec que és una bona llei, l'haguessin pogut millorar un poc més amb les nostres esmenes i no ha estat així, però així i tot creim que..., ens causa satisfacció que s'aprovi.

I queden les tres transaccions que vostè m'ha proposat. Una és a l'esmena, crec, la 6515, que l'ha feta *in voce* aquí mateix, que era -la primera de totes- afegir una coma al redactat de forma i manera que amb aquesta coma quedés més clar que es prioritza l'educació presencial i no a distància. Efectivament així és i per tant accept la transacció. També acceptaré la transacció de les dues esmenes finals, de les tres esmenes finals, refundre dues disposicions addicionals en una sola mentre es manté el text idèntic, i per tant a nosaltres ens és absolutament igual i per tant l'acceptam i encantats d'acceptar-la. I la darrera també l'acceptarem, ja que nosaltres volíem que es fixés l'obligació d'establir dins el reglament clarament allò que suposa això, però consideram que els mecanismes de detecció, encara que no s'estableixin reglamentàriament, si hi ha el compromís del Govern de fer-los bé anirà.

Per tant ens felicitem de l'acceptació transaccional d'aquestes tres esmenes, creim que s'hagués pogut millorar acceptant-ne algunes altres més, però així i tot consideram, com he dit abans, que d'aquest debat en surt una bona llei.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Alberdi Castell.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Seré breu, eh?, el que passa és que estic més còmoda aquí, només és això.

Començaré per les transaccions. Sr. Gornés, acceptem la transacció a l'esmena 6573 perquè realment ens sembla que,

com han fet la correcció, si posem el terme “d’altres entitats” la cosa queda ben redactada.

Quant a l’esmena 6604, que era jo qui els proposava una transacció, els concreto exactament en què consistia; al punt 3 de l’article 25 diu: “...el Govern de la comunitat autònoma de les Illes Balears, en col·laboració -diu en aquest moment- amb les universitats, promogui la formació específica...”, etc.; la meua proposta és que “el Govern de la comunitat autònoma de les Illes Balears, en col·laboració amb la Universitat de les Illes Balears i altres institucions universitàries...”, amb la qual cosa queda obert que es puguin signar els convenis que facin falta però també, alhora, se significa que la nostra universitat hi hauria de tenir un paper important, i jo els agrairia que m’acceptessin aquesta transacció.

I quant a l’esmena 6605, la transacció que ens hi feia no l’acceptarem, ja que ens sembla que en desvirtua el fons. Quan la vàrem plantejar, la vàrem plantejar perquè quedés clar, per un cantó, l’especificitat de la formació de l’educació d’adults i l’especificitat en la formació del professorat que s’hi dedica. Quan vostès ens fan la transacció i en lloc de dir “haurà” diuen “podrà”, en realitat ho deixen a la lliure elecció i ens sembla que així no es reafirma vertaderament el compromís.

Jo he de dir el mateix que han dit tots els meus companys: ens sembla que és una bona llei. Ens hagués agradat que ens haguessin acceptat les esmenes, que en realitat hem presentat tots els grups de l’oposició, que tenen a veure a promoure realment la participació de la comunitat educativa i els agents socials en la planificació de l’educació d’adults, a defensar l’especificitat dels centres d’adults i a promoure la formació especialitzada del professorat. Ens hagués semblat que així quedava una llei molt més rodona. De totes maneres ens sembla -ja ho hem dit i en aquest cas donem tota la raó al Sr. Conseller- que s’ha fet una passa important. El que passa és que ara -també ho ha dit el Sr. Conseller- ara queda el repte fonamental, queda el repte d’assolir un sistema d’educació d’adults que sigui tal com defineixen els principis de la pròpia llei, i això necessita un desenvolupament normatiu flexible, però alhora adequat, i necessita sobretot que els donem els diners, els recursos econòmics i també personals que facin possible que aquesta llei es desenvolupi del tot.

Ara ve un repte fonamental: es pot aprovar aquesta llei, que pot ser molt bona i no desenvolupar-la si no es compleixen aquestes condicions, o donar-li la importància que té l’educació d’adults i promulgar els necessaris decrets i dotar-la dels mitjans econòmics adients. Nosaltres, com sempre, preferiríem la segona d’aquestes versions. Estarem amatents perquè així sigui.

Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Pel Grup Parlamentari Popular el Sr. Simó Gornés té la paraula.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sr. President. Molt breument, també, per contestar alguns aspectes que s’han plantejat.

Respecte a la constitució dels consells de cada una de les illes jo és que ja no sé com dir-ho: si es posa aquesta excepcionalitat és precisament per atendre si es detecta la necessitat; si hi ha la necessitat estic segur que pel Govern de les Illes Balears aquestes comissions quedaran perfectament constituïdes; és a dir, no hi ha res a amagar, no hi ha res estrany, aquí, sinó que es posa una disposició en el sentit que si s’ha de fer es farà, no passin cap pena.

Barreres a la formació, diu vostè, Sr. Diputat. Tanta sort que sol dur almanco les meves primeres intervencions escrites i queda també recollit al *Diari de Sessions*. He dit: “Poden plantejar-se problemàtiques puntuals, però hi ha mecanismes per corregir situacions plantejades com les que ha exposat el PSM, però no volem posar, no volem posar barreres a ningú”. No he dit que vostès vulguin posar barreres a ningú; nosaltres no volem posar barreres a ningú, açò és el sentit literal de la meua expressió.

(Intervenció inaudible)

Respecte a la polèmica de les funcions del Consell d’educació i de la Comissió d’educació, ja sé que a vostè aquest govern no li agrada; a pesar que la llei surti amb un alt consens ja sé que a vostè la llei no li agrada. Però, clar, és que jo li he dit reiterades vegades en nombrosos debats en aquesta comissió que el Govern de les Illes Balears té un concepte de transversalitat respecte a l’educació i hi participen distintes conselleries. Jo entenc que vostès encara tinguin el tic de l’anterior pacte de progrés, on tot eren compartiments estancs, on el PSM estava gelós que altres conselleries poguessin intervenir o poguessin participar de la seva gestió pública. Idò miri, senyor, açò s’ha acabat, nosaltres tenim una visió global de l’educació i creim que aquesta és la millora manera de poder-ho plantejar.

(Remor de veus)

I crec que res més. Les escoles d’adults de Menorca tenen un lema: “Aprendre t’obre portes”, i sí, senyores i senyors diputats, jo he de confessar que amb la tramitació d’aquesta llei, i amb l’aprovació, crec que s’obriran moltíssimes portes per a l’educació a les nostres illes. Per tant crec que tota la societat balear està d’enhonorada.

Gràcies.

(Petit aldarull a la sala i aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Gornés.

A continuació passarem a la votació de les esmenes que es mantenen al projecte de llei, i he de recordar que per part de les esmenes que ha presentat el Grup Socialista s’ha acceptat l’esmena 6605... 6? Idò posava 5. I s’ha transaccionat la 6573. És correcte, Sra. Alberdi?

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Sí, Sr. President. I també s'ha transaccionat la 6604.

EL SR. PRESIDENT:

6604 i 6573 transaccionades i, acceptades, la 6606.

I per part del PSM, Sr. Riudavets té la paraula.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Les transaccionades són la 6515, la 6535, la 6536 i la 6537. He acceptat les quatre transaccions.

EL SR. PRESIDENT:

Perfecte. Idò totes aquestes esmenes, si els sembla bé, es poden donar per aprovades, i ara podem votar els blocs de la resta de les esmenes.

Per tant, senyores i senyors diputats, votam conjuntament. Es passa a votació.

20 vots a favor, 32 en contra, cap abstenció.

Seguidament passam a la votació dels articles als quals es mantenen les esmenes, i si cap grup no demana votació separada farem votació conjunta dels articles 2, 6, 7, 9, 10, 12, 16, 18, 19, 22, 24 i 25.

Senyores i senyors diputats, passam a votació.

32 vots a favor, 20 en contra, cap abstenció.

Finalment passarem a la votació de la resta de l'articulat, al qual no es mantenen esmenes, i si cap grup no demana votació separada farem votació conjunta de denominació del títol del projecte, article 1, article 3, article 4, article 5, article 18, denominació del títol segon, denominació del capítol primer del títol segon, article 11, denominació del capítol segon del títol segon, article 13, articles 14 i 15, denominació del títol tercer, denominació del títol quart, article 17, denominació del títol cinquè, articles 20, 21 i 23, denominació del títol sisè, article 26, denominació del títol setè, articles 27 i 28, denominació del títol vuitè, article 29, article 30, disposició addicional primera, disposició addicional segona, disposició addicional tercera, disposició derogatòria única, disposició final primera, disposició final segona i exposició de motius.

Senyores i senyors diputats, passam a votació.

Per unanimitat, 52 vots a favor.

Es faculta els Serveis Jurídics de la Cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tenguí una redacció coherent.

Una vegada esgotat el debat i les votacions aquesta presidència proclama aprovada la Llei d'educació i formació permanent de persones adultes de les Illes Balears.

(Aplaudiments)

V. Debat del dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals del Projecte de llei RGE núm. 6089/05, de gestió d'emergències de les Illes Balears.

Seguidament passarem al debat cinquè del punt de l'ordre del dia d'avui, relatiu al dictamen del projecte de llei RGE núm. 6089/05, de gestió d'emergències de les Illes Balears.

Sr. Conseller, no intervé? Per tant passam al debat de les esmenes que es mantenen als títols preliminar, primer i segon, RGE núm. 7136, 37, 42 i 44, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Per defensar les esmenes té la paraula el Sr. Eduard Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, de les 39 esmenes que va presentar el nostre grup a l'articulat del projecte de llei de gestió d'emergències, després de la tramitació ens en resten vives 9; a ponència se n'acceptaren 22 i 8 foren acceptades via transacció a la comissió. El nostre grup va optar en el seu moment per no presentar esmena a la totalitat i, en conseqüència, amb les nostres esmenes hem intentat introduir millores que reforcessin la coherència i l'eficàcia de la llei. Com he dit 30 són les esmenes que han estat acceptades però encara en resten 9 que en la mateixa línia consideram que, d'aprovar-se, millorarien el text inicial.

Passem, llavors, a exposar les quatre primeres esmenes, que corresponen al primer dels dos debats que avui tindrem sobre aquest tema. Tres d'elles fan referència a una mancança de la llei que per al nostre grup és ben evident; em referesc als plans d'autoprotecció, que són obviats absolutament a la llei. Els plans d'autoprotecció són els que estan obligats a redactar centres, establiments, empreses o instal·lacions que desenvolupen activitats generadores de possible risc, i aquests plans, que consideram fonamental, no apareixen a la llei, i aquesta mancança es fa més evident si repassam la legislació d'altres comunitats autònomes. Per exemple la Llei foral *de protección civil y atención de emergencias* de Navarra en el seu article 9.3 estableix: "*Los planes de protección civil podrán ser de los tipos siguientes: planes territoriales, planes especiales y específicos y planes de autoprotección*". La Llei de protecció civil de Catalunya en el seu article 15.1 ens diu: "Els plans de protecció civil poden ser territorials, especials i d'autoprotecció". La *Ley de gestión de emergencias* d'Andalusia estableix per la seva part: "*Los planes de emergencia responden a la siguiente tipología: planes territoriales de emergencia, planes especiales o planes específicos, planes sectoriales y planes de emergencia interior o de autoprotección*". La Llei de protecció civil i gestió d'emergències del País Valencià dedica tot un article, l'article 8, a establir els plans d'autoprotecció. I si no continuu posant més exemples és perquè la resta de comunitats no tenen encara una llei d'emergències.

Per quin motiu, llavors, aquesta llei, la Llei d'emergències de les Illes Balears, no regula els plans d'autoprotecció? Sincerament la motivació d'aquesta mancança ens defuig. En comissió el portaveu del Partit Popular, el Sr. Prohens, va argumentar que no s'inclouen els plans d'autoprotecció per una raó que, com a mínim, consideram que no té gaire sentit: es va dir que no hi figuraven perquè ja eren a la llei del 1998 i al Decret 8/2004. A part que a la llei del 98 tampoc no hi figuren, no hi són, allà, no és un raonament acceptable. Feim una nova llei d'emergències i avui la votam definitivament, una llei que pretén ser integral i deixam sense regular els plans d'autoprotecció perquè ja són a un decret. Sincerament jo crec que açò no té massa sentit. A l'exposició de motius d'aquesta llei que presumiblement avui s'aprovarà se'ns diu textualment: "Per tant aquesta llei pretén defugir de la improvisació de la única forma possible: mitjançant la planificació", i també se'ns diu que és necessari complementar la Llei 2/1998, de 13 de març, acostant-la a un nou model de gestió de matèries d'emergències a la nostra comunitat. Se'ns diu que cal complementar la llei del 1998 i no ho feim esment als plans d'autoprotecció; la llei del 98 només fa una referència genèrica a mesures d'autoprotecció, si s'havia de complementar ara era el moment. I jo em deman quin sentit té una llei que en temes de seguretat, en temes de greu risc generat per empreses, centres o instal·lacions s'ha de remetre a un decret anterior; per què no s'incorpora el decret a la llei?, per què no es vol incorporar allò que nosaltres demanam a les nostres esmenes?, que és traslladar el decret a la llei.

Jo crec que les coses estranyes, i açò és molt estrany, malauradament fan malpensar, i açò -ja els ho dic- és molt estrany. Simplement vull llançar un dubte: quin interès hi ha a no obligar per llei les empreses a elaborar plans d'autoprotecció i a deixar el tema per a un decret que es pot modificar per decisió del Govern sense passar per aquest parlament?, quan totes les altres comunitats autònomes sí ho regulen per llei. A mi m'agradaria que el portaveu del Partit Popular ens ho expliqués quan pugés aquí a la tribuna.

I ja acab aquesta intervenció perquè quatre esmenes no donen per a molt més. Només vull assenyalar que la quarta simplement allò que pretén, com és una de les línies constants del nostre grup parlamentari, és donar un major paper als consells insulars, un paper de coordinació i suport en l'elaboració dels plans territorials municipals. Estic convençut que dins la nostra arquitectura institucional els consells insulars tenen molta importància, i és evident que la legislació que surt d'aquest parlament ho hauria de recollir.

Bé, són les quatre esmenes que hem presentat, de les nou les quatre que he defensat primer. Esperem sincerament que se n'aprovin perquè creim que recollir els plans d'autoprotecció dins la legislació és simplement una qüestió de lògica, i les qüestions que queden fora de la lògica no haurien de ser dins el Parlament.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Riudavets.

Les esmenes que presenta el Grup Parlamentari Socialista són la 7178, 80, 82, 83, 84, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 93, 95, 96, 97, 200, 201, 203, 205, 206, 207, 12, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 21, 23, 24, 25, 26 i 27, i per defensar les esmenes té la paraula el Sr. Antoni Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Como se puede ver hay un número de enmiendas importante: 34, creo que son; ya se consumen casi los 10 minutos solamente nombrándolas. Vamos a procurar ser lo más escuetos en la defensa de las mismas, y para tratarlas con un cierto criterio de orden voy a agrupar en varios apartados las diferentes enmiendas, para no ir viéndolas una tras otra.

Hay una serie de enmiendas que hemos presentado que pretenden mejorar el léxico de la ley, porque entendíamos que había muchos conceptos que no estaban adecuadamente expuestos en la ley, y así por ejemplo con la 7178 pretendíamos substituir en la definición de lo que es una emergencia quitar la palabra "imprevista" y poner la palabra "inhabitual", puesto que la ley define una emergencia como un suceso imprevisto, y realmente -y por fortuna- muchas situaciones de emergencia se pueden prever, habiendo incluso servicios específicos de prevención de emergencias. Entonces no es la previsibilidad o no lo que convierte a un suceso en una emergencia, sino que dicho suceso sea inhabitual; por ejemplo el sida en determinados países no genera emergencia por ser desgraciadamente habitual, mientras que un tsunami, que puede ser previsto y han centros de prevención de tsunamis, sí que genera o puede generar una emergencia en cuanto que sea inhabitual su presencia en un lugar determinado. Digamos que son problemas de léxico.

Vamos a ver unos cuantos más. Hay otro problema que yo creo que en el fondo es un problema de léxico pero que tiene mucha importancia tal como está redactado en la ley, que pretendemos solucionarlo con la enmienda 7186: el artículo 9 faculta a la administración de emergencias para limitar o restringir -y atención a la palabra- la libertad de los ciudadanos, cuando entiendo que debería referirse a la movilidad de los ciudadanos; no es lo mismo limitar la libertad que limitar la movilidad. Yo entiendo que lo que quiere decirse en la ley es que en un determinado momento se pueden tener que poner restricciones a la movilidad de la gente, que no salgan o que salgan de un lugar de peligro; en fin, esto es algo normal y habitual, pero una restricción a la libertad es una cuestión muy distinta. Ciertamente que en derecho comparado vemos que esta palabra aparece en otras leyes, pero el hecho de que haya habido un error en otras leyes no nos justifica para repetirlo aquí. Más hemos de tener en cuenta que nuestra constitución impide que la administración civil, directa o indirectamente, pueda privar de libertad; otra cuestión es afectar a la movilidad de las personas, pero no se puede modificar o afectar a la libertad.

La 7212 va referida al artículo 31.1. Nosotros pedimos que los planes de protección civil se activen no sólo en situación de emergencia sino también en situaciones de riesgo, que es cuando más útiles resultan. La emergencia ya supone un daño, es una catástrofe o una calamidad, daño para las personas, para

las cosas, etc., pero en situación de riesgo es cuando se deben activar los planes de protección civil, no en situación de emergencia, que ya supone un daño causado.

La 7214 va referida al artículo 32.1. En estos artículos se nos dice que las administraciones deben preparar a la población para situaciones de grave riesgo. Nosotros entendemos que hay que quitar la palabra "grave", es decir, la administración tiene la obligación de preparar a la población no sólo cuando hay un riesgo grave sino simplemente cuando hay un riesgo; cualquier riesgo tiene que ser objeto de prevención por parte de la administración.

Son una serie de ejemplos con los cuales tratamos de demostrar que esta ley desde un punto de vista de su léxico técnico es manifiestamente mejorable, y son una enmiendas que entendemos que más que tener un contenido o un alcance de nivel político, que puedan sustentarse en una diferencia ideológica, en lo que se sustentan es en una coherencia lógica con los conceptos que deben protegerse en una ley de emergencias.

Luego hay otra serie de enmiendas, otro grupo de enmiendas, que son aquéllas que pretenden resarcir a los ciudadanos de la facultad expropiatoria de la Administración. Miren, la Administración en situaciones de emergencia puede requisar bienes, puede obligar a los ciudadanos a hacer determinadas actuaciones, puede exigir a los ciudadanos que aporten sus medios para combatir situaciones de emergencia, etc.; tiene una serie de exorbitancias que es normal que las tenga la Administración. Estamos de acuerdo en que sea así, pero consideramos que en algunas cuestiones, cuando la emergencia ya ha pasado, se debe compensar al ciudadano de las pérdidas que le ha ocasionado su prestación. Pondré algunos ejemplos.

Nuestra enmienda 7190 pretende que en el artículo 11.2 se añada al final del párrafo, después de decir que la Administración tiene derecho a coger determinados bienes o a pedir determinadas prestaciones, se reconoce el derecho de los ciudadanos a ser indemnizados en caso de que resulten lesionados ejecutando una misión encomendada por la Administración; por ejemplo, si se le pide a un ciudadano que utilice su excavadora para limpiar la carretera y sufre un percance tiene derecho a ser indemnizado. Pero nosotros pedimos también que los ciudadanos tengan derecho a recuperar los bienes fungibles que empleen en la prestación, es decir, que si un ciudadano ha tenido que utilizar un tanque de un depósito de energía, de propano, o de gasoil o de lo que sea, pues que sea resarcido en ese gasto; no entendemos..., sí que entendemos que la Administración pueda querer coger ese recurso, pero pasada la situación de emergencia no entendemos por qué motivo no tiene por qué indemnizarlo. Pedimos también que cuando según el artículo 12 se permite requisar combustible o energía, en el mismo sentido que estamos diciendo ahora, se tienen que indemnizar por la Administración no sólo los daños sino también el bien que se ha requisado, el valor del bien que se ha requisado.

La 7215 va referida al artículo 32. El artículo 32 obliga a las empresas privadas susceptibles de generar situaciones de emergencia a colaborar con las administraciones públicas para

realizar simulacros y actividades de preparación de la población. Estamos de acuerdo en ello y en que tiene que existir esa obligación, pero también debiera preverse que tienen derecho a una compensación en los costes.

En el mismo sentido de compensar esas exorbitancias de la Administración el artículo 8.1 permite que los ciudadanos mayores de edad queden obligados a colaborar personalmente en tareas de protección civil siguiendo órdenes e instrucciones de las autoridades competentes en materia de emergencias; no se refiere este artículo a conductas pasivas o de omisión, es decir, "no salga usted a la calle", una conducta, "no salga usted a la calle" tiene que ser aceptada por un menor de edad, un mayor de edad y un jubilado, no hay ningún problema con ello; se refiere a conductas activas, y entendemos que una persona jubilada no debe estar obligada a trabajar so pena de gravísimas sanciones, y entendemos que la edad de jubilación es un criterio objetivo que debe eximir de la obligación de colaborar en determinadas tareas; si no, tal como está la ley, a una persona de 95 años se le puede pedir que vaya a apagar un fuego y, si no, ponerle una multa de 300.000 euros. Entonces entendemos que esto es algo fuera de lugar y por eso pedíamos que se pusiera ese límite en la edad de jubilación para determinadas prestaciones activas.

Otro grupo de enmiendas va referido a la relación existente entre lo público y lo privado. El artículo 5 prevé que habrá un órgano competente que gestionará todas las emergencias de Baleares integrando todos los servicios de urgencias y emergencias públicos y privados. Nuestra enmienda pretende que ese órgano competente sea bien una empresa pública o bien directamente la Administración pública y no una privada, para no poner en manos de una empresa privada todos los servicios de urgencias y emergencias públicos y privados de Baleares. Imagínense si no, si estuviera esto en manos privadas, imagínense que en Baleares sólo hubiera dos clínicas, por ejemplo, y una de esas clínicas fuera accionista de la empresa privada de control; ¿a qué clínica se llevarían las cargas más duras, a la socia o a la no socia?, más teniendo en cuenta que no hay ningún derecho a recuperar el valor ni de una sola tirita. Entonces, si esa clínica fuera accionista de una empresa determinada pues podría derivar a la otra y llevarle todas las cargas sin derecho a indemnización alguna. La gestión de emergencias no puede estar en manos de una empresa privada, que normalmente defenderá intereses privados, y más en una cuestión tan delicada como ésta.

La 7188 va sobre el artículo 9.4. En este artículo se dice que la Administración puede y debe inspeccionar las medidas de autoprotección previstas en los planes de emergencias. Estas inspecciones está previsto que se hagan por la Administración con sus propios medios o por empresas privadas; una vez más y por razón de la materia, que es seguridad colectiva, entendemos que la Administración pública es la que se tiene que encargar de la inspección; igual que la inspección de los establecimientos turísticos no se deja a empresas privadas ni se subcontrata a una empresa privada, tampoco, y con mucha más razón y mucho mayor motivo, la inspección de la seguridad tiene que quedar en manos privadas.

La 7193 pretende que al artículo 17.1 se le añada un nuevo párrafo para conseguir que la red de información y alarma,

prevención y detección y seguimiento de situaciones de emergencia, que es de carácter gravísimo para una comunidad autónoma, sea también de carácter público.

Una enmienda también de cierta importancia es la siguiente, es la que presentamos al artículo 34. El artículo 34 prevé que la formación especializada en materia de emergencias pueda ser impartida por la EBAP, la Escuela Balear de Administración Pública, y por entidades públicas o privadas acreditadas según los criterios que fije la autoridad competente en materia de emergencias. Con esta enmienda pretendemos establecer una incompatibilidad para que no pueda haber tráfico de influencias, y consiste en que no puedan existir vínculos de parentesco entre dichas empresas y los funcionarios relacionados con la materia. Son dos enmiendas importantes, ya que como dije en la enmienda a la totalidad en su momento nuestra posición es que esta normativa podría derivar en unas consecuencias muy perniciosas para los ciudadanos, puesto que si hubiera negocios externos que pudieran estar vinculados por lazos de parentesco con el propio funcionario que estuviera encargado del control de las emergencias en Baleares, ello podría prestarse a situaciones muy desagradables. Evitemos las tentaciones y evitaremos los pecados.

Continuo. Solamente quería pedir un poco más de tiempo en este primer debate, prometiéndole al Sr. Presidente que en el segundo debate emplearé la mitad del tiempo previsto puesto que son muchas menos las enmiendas que defendemos.

Respecto al artículo 6 -estamos ya en ese último grupo de enmiendas que se refiere a la relación entre instituciones y los ciudadanos- el artículo 6 establece el derecho de los ciudadanos a ser informados de los riesgos graves que les puedan afectar. Es una de las pocas obligaciones que impone la ley al Gobierno, y si el Gobierno incumple qué sanción se prevé?, ninguna. Para los ciudadanos en esta ley hay sanciones de hasta 600.000 euros, pero para el Gobierno si incumple sus obligaciones, aunque sea alguna de estas pocas que existen, no hay sanción ninguna. Entendemos que si la administración incumple también tenga que ser sancionada.

Voy acabando y pasando a otras de las enmiendas que tienen mucha importancia; son la 7195, 96 y 97. Van referidas al artículo 18. El artículo 18 obliga a que toda la legislación urbanística y de ordenación del territorio atienda a la planificación de emergencias, y somete todos los planes que hagan los consells, ayuntamientos, etc., etc., a un informe preceptivo de la comisión de emergencias que será vinculante, pero que se podrá hacer o no hacer según parezca a esta comisión de emergencias; si en dos meses no se hace se entiende que se da el visto bueno. Incluso se prevé que esta comisión pueda cambiar el plan territorial de una isla, incluso se prevé este posible evento. Bien, no se sabe ni cómo estará constituida la comisión de emergencias que tendrá a partir de ahora la llave de todas las urbanizaciones de Baleares; ahora, seguro que sí que forma parte de esta comisión el propio conseller de Interior y la Dirección General de Emergencias, con la cual el criterio de la Conselleria de Interior y de la Dirección General de Emergencias se podrá superponer a un municipio o a un consell insular, pasará a ser clave en el urbanismo de las islas, y tal como está la ley si un plan tiene problemas de riesgo y no se hace informe en dos meses se

aprueba, lo que permite que se pueda hacer eso que se llama "la vista gorda" si interesa y sin sanción. ¿Se imaginan que una persona corrupta llegara a controlar esta comisión, lo que podría ser esto? Evitemos la tentación y evitaremos el pecado. Al legislador le conviene tomar normas de prevención para evitar que haya problemas de estas características.

Estamos de acuerdo en que la legislación urbanística y de ordenación del territorio tenga en cuenta la actividad planificadora de emergencias, estamos completamente de acuerdo, pero el sometimiento de informes caso por caso para cada instrumento urbanístico puede tener efectos no deseables, como ya se ha expuesto. Lo correcto es que cada institución haga su normativa respetando los mapas de riesgo; que se publiquen unos mapas de riesgo y una institución - ayuntamiento o consell - haga su normativa respetándolos, y que si no los respeta sea un juez el que diga por la vía contenciosa si lo está haciendo bien o si lo está haciendo mal, pero por el sistema que está optando esta ley lo que se hace es que todas las urbanizaciones de Baleares tendrán que pasar por el visto bueno de emergencias, con lo cual se constituye un califato urbanístico en la propia conselleria de Interior.

Bien, me quedan todavía unas cuantas enmiendas, así que voy a ir acabando ya. Se impone una serie de obligaciones para hacer planes de protección civil a nivel de consells insulares, de municipios turísticos de más de 20.000 habitantes, etc., y no se da ni un céntimo para ello, es decir, la deuda que se va a provocar a los ayuntamientos o el gasto que se va a provocar a los ayuntamientos no va tener ninguna compensación. Ya dijimos, cuando aquí hicimos el decreto..., cuando se estuvo hablando sobre la normativa de protección en las playas, que se estaba haciendo una norma y que no se estaba dando la compensación a los ayuntamientos, que eso no iba a poderse llevar a efecto, y se nos dio la razón porque en el presupuesto siguiente se tuvo que poner una partida para compensar a los ayuntamientos. Aquí convendría, habría convenido más que en la ley se previera este tipo de compensación a los ayuntamientos, porque si no lo que se está haciendo es arruinar a los ayuntamientos.

En fin, me quedan todavía muchas enmiendas para defender y por último -acabo con esta ya, Sr. Presidente-, la última enmienda que voy a defender de forma individualizada va referida al servicio 112. Es la 7227, aunque hay algunas que son coherentes con la misma. Nosotros pretendíamos que sea gestionado directamente por la conselleria competente en materia de emergencias, y pedíamos en nuestra enmienda mediante una empresa pública al efecto. Lo que nos interesa es que después de la experiencia que ha habido con el régimen de concesión sea explotado ya ese servicio por la conselleria directamente, bien sea por sus propios funcionarios o bien por una empresa pública, y más teniendo en cuenta que nos encontramos con un mecanismo en la actualidad de rescate de la concesión puesto en marcha, con lo cual si aprobamos este artículo tal como nosotros sostenemos, si lo aprobamos tal como decimos y como se propone en nuestra enmienda, el resultado del procedimiento está garantizado en el sentido de que siempre pasará a manos públicas, siempre estará en manos públicas el servicio 112, y lo que tendrá que decidirse en un caso u otro es si el actual concesionario tiene derecho a ser indemnizado o no tiene derecho a ser indemnizado, pero el

futuro del servicio 112 quedará garantizado en manos públicas. Por eso entendemos que esta enmienda es de gran importancia.

Nada más, Sr. Presidente, y prometo en la próxima intervención ajustarme más al tiempo.

EL SR. PRESIDENT:

Torns a favor? Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida el Sr. Rosselló té la paraula.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Moltes gràcies, Sr. President. Molt breument, donada l'hora i donat el temps que s'ha consumit amb aquest debat, intentaré, vaja, seré brevíssim, perquè des d'Esquerra Unida i Els Verds, que hem seguit tot el debat en ponència, en comissió i ara en plenari d'aquesta llei, que consideram una llei important, molt important per a aquesta comunitat, hem vist amb satisfacció que s'han recollit algunes de les esmenes presentades pels grups de l'oposició, que se'n transaccionen algunes altres i, per tant, creim que pot sortir un bon debat.

Senzillament nosaltres donam suport a les esmenes que ha presentat el PSM i que ha presentat el Partit Socialista Obrer Espanyol, i feim una petició al PP perquè en el que queda de tramitació tengués les mires suficientment amples per poder incorporar part d'aquestes esmenes que sense cap dubte enriquirien la llei.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rosselló. Torns en contra? Torns en contra? Sr. Prohens, pel Grup Parlamentari Popular.

EL SR. PROHENS I VICENS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, ens trobam avui en debat parlamentari per a l'aprovació del projecte de llei de gestió d'emergències de les Illes Balears. Debatre en 10 minuts 30 i busques d'esmenes és pràcticament impossible; necessitaríem 8 o 10 hores per fer una profunda anàlisi de preguntes i respostes en l'intent de fer tombar l'adversari cap a la part que convendria a un o a l'altra. Teòricament s'entén que això està fet ja en comissió.

En contestació al Grup Nacionalista, al PSM, al Sr. Riudavets, heu tengut fins ara, igual que els altres grups, un notable a l'hora del consens, i per això les meves paraules d'agraïment referent en aquest sentit. Passaré ara, doncs, al debat de les esmenes que ens ha estat impossible incorporar.

A l'article 20, esmenes 7136 i 7137; aquestes dues esmenes pretenen incloure dins aquesta llei els plans d'autoprotecció. Com ja hem reiterat durant aquest debat, la competència de les administracions en matèria de protecció civil és concurrent entre l'administració de l'Estat i de les comunitats autònomes, segons ha declarat el Tribunal Constitucional. En aquest sentit la llei que avui estam debatent ha d'adaptar-se a les prescripcions de la normativa estatal constituïda, respecte al

punt a què fa referència aquesta esmena, per la Llei 2/85, de 21 de gener, sobre protecció civil, i el Reial Decret 407/1992, de 24 d'abril, mitjançant el qual s'aprova la norma bàsica de protecció civil. L'article 6 de la Llei 2/1985 estableix que el Govern establirà un catàleg de centres, establiments i dependències que, en funció del risc que dugui inherent la seva activitat, hauran d'adoptar sistemes d'autoprotecció, dotats amb els seus propis recursos i del corresponent pla d'emergència per a accions de prevenció de riscos, alarma, evacuació i socors. De forma anàloga a aquesta regulació la llei autonòmica 2/98, de 13 de març, d'ordenació d'emergències a les Illes Balears, va recollir a l'article 5.6 aquesta regulació; el catàleg de centres, activitats i instal·lacions va ser aprovat pel Decret 8/2004, de 23 de gener, al qual es despleguen determinats aspectes de la Llei d'ordenació d'emergències.

A l'article 21 l'esmena 7141, el contingut mínim de tots els plans territorials de protecció civil, inclou entre altres aspectes l'anàlisi dels riscos existents i, com a conseqüència d'això, les mesures a adoptar en cada cas. Però pot succeir que uns determinats plans territorials municipals no prevegin, al no tractar-se d'un possible risc, un accident d'un avió, per exemple; en aquest cas la direcció de l'emergència correspondria a l'administració territorial competent d'àmbit superior, sempre que en el corresponent pla estigués previst aquest risc. Això és conseqüència, a més, de la normativa bàsica estatal, que ho disposa concretament a l'article 3.2 del Reial Decret 407/1992 abans esmentat, i del Pla territorial de la comunitat autònoma, que podrà tenir el caràcter de pla director. Aquest caràcter de pla director està atribuït a la nostra comunitat autònoma mitjançant el Decret 50/98, d'aprovació del Pla territorial de les Illes Balears en matèria de protecció civil, Platerbal. Establirà el marc organitzatiu general en relació amb el seu corresponent àmbit territorial i permetrà la integració dels plans territorials d'àmbits inferiors.

Ja la darrera esmena del Grup Nacionalista, la 7142, aquesta esmena tampoc no la podem acceptar. Com he dit abans, el Pla territorial de la comunitat autònoma de les Illes Balears té el caràcter de pla director, i han d'existir els mecanismes necessaris perquè la resta de plans, tant els municipals com els de les illes, s'integrin. Per això es considera necessari que, aquesta tasca de coordinació a la qual el seu grup parlamentari fa referència, l'exerceixi l'òrgan competent per a l'aprovació del Pla territorial de les Illes Balears en el qual han de poder integrar-se tota la resta.

A l'article 23 l'esmena 7144. Valguin aquí els comentaris fets a la 31 i a la 37.

Quant a les esmenes del Partit Socialista a l'article 2, esmena 7178, defensam que la paraula "imprevista" cobreix molt millor que "inhabitual" que defensau vosaltres, mentre que a l'article 3 -esmena 7180- la paraula "nacional" no es pot evitar per guardar la coherència amb la resta de normativa de protecció civil, Llei 2/1985.

A l'article 5 proposam una transacció al darrer punt amb la següent redacció: "El sistema serà coordinat i dirigit per l'òrgan competent de titularitat pública mitjançant el sistema de gestió i emergències SEIB 112".

A l'article 6 -esmenta 7183- ja es dona per entès que les administracions públiques compleixen sempre les lleis. No ho podem dubtar, per això està a Llei 30/92, de règim jurídic de les administracions públiques.

L'esmena 7184 pens que vostè fa un poc de demagògia, Sr. Diéguez, amb aquest article. No es fa referència al fet que se'ls pugui fer feina, els que no estiguin capacitats no, tot el contrari, però sí que puguin ser adequats o obligats, per exemple deixar ca seva si així ho requereix el moment i la situació.

L'article 9, l'esmena 7186, la inclusió del terme "mobilitat" es podria acceptar, però no pot substituir la "llibertat", això podria implicar problemes innecessaris a un moment donat, per exemple en cas d'una malaltia o en qualche cas possible de contagi. Per tant, el dit, estam disposats a acceptar el terme "mobilitat" però no en substitució.

La 7187, com ja he dit abans, la present llei s'ha d'adaptar tenint en compte les competències de l'Estat i de la nostra comunitat autònoma a la Llei estatal de protecció civil 2/1985.

La 7189, defensam precisament que a un futur puguin sorgir nous riscos fins ara desconeguts.

I a l'article 11, esmena 7190, com vostè bé sap, en la seva condició de jurista, l'article 337 del Codi Civil defineix els béns fungibles com a aquella espècie de béns mobles respecte dels quals no es pot fer un ús adequat a la seva naturalesa sense que es consumeixi.

Article 12, esmena 7191, el (...) ja ve previst al darrer paràgraf de l'article. Afegir l'esmena que es proposa, el que suposaria augmentar els béns o drets dels quals era titular el ciutadà abans de requisició.

Article 17, a l'esmena 7193, proposau la següent redacció: "Establirà una xarxa d'informació i alarma de titularitat pública." La normativa de contractació permet que la gestió d'un servei de forma directa o indirecta no es considera adequat tancar la portes a una gestió indirecta en cas que l'administració no pugui gestionar directament la xarxa.

Article 18, esmena 95, 96 i 97, voldria fer un petit resum de l'article al qual es refereixen aquestes tres esmenes. L'article en qüestió, el 18, parla de la incidència de la planificació en matèria de protecció civil en els instruments d'ordenació del territori i urbanístics. Doncs bé, l'article 18.2 disposa que aquests instruments, abans de la seva aprovació definitiva, seran sotmesos a informe preceptiu de la comissió d'emergències i protecció de les Illes Balears que es pronunciïn sobre els aspectes de protecció civil que puguin implicar el model adoptat. El punt 2 estableix els casos en què aquest informe de la Comissió d'Emergències i Protecció serà de caràcter vinculant, i el punt 3 estableix el termini màxim per a l'emissió de l'informe, així com els efectes del silenci administratiu.

Article 21, esmena 7200, s'ha de preveure un mecanisme de direcció i coordinació efectius de les emergències en aquells supòsits en què no existeixi pla territorial aprovat o en què les

emergències no estiguin previstes llevats que, en cas contrari, existiria un buit legal d'imprevisibles conseqüències.

Esmena 7201, no es pot pretendre col·lapsar l'activitat d'una administració, fent la tasca que correspon a una altra i sobretot tenint en compte que el pla territorial de cada un dels municipis serà diferent atenent les seves característiques i riscos existents.

Article 22, l'esmena 7203, quant a l'esmena anterior, els aspectes que han de recollir els plans territorials són diferents per a cada un dels municipis, però això, el termini en atendre la sol·licitud, dependrà dels municipis que facin ús d'aquesta facultat en els termes en què ho facin, però en cap cas es nega la possibilitat de prestar assistència tècnica als municipis.

Article 25, esmena 7205, evidentment que un òrgan administratiu no pot envair competències d'un altre, essent inadmissible fer-ho constar expressament a una norma perquè, tal i com qualcú ha dit, és ocios posar-ho a l'articulat de la llei.

L'esmena 7206, des del nostre grup parlamentari no s'entén per què s'ha de suprimir la referència "als municipis" quan aquests, en determinats casos, estan obligats a elaborar plans territorials de protecció civil.

L'esmena 7207, igualment, i li podria respondre com a inadmissible, com li he dit, a l'esmena 7205.

Article 31, esmena 7212, aquesta esmena per part nostra està acceptada i hi votarem a favor.

A l'article 32, esmena 7214, el que pretén el Grup Socialista implicaria la informació i divulgació relativa a totes les emergències ordinàries, essent això del tot impossible.

L'esmena 7215, com ja li vaig en comissió, la necessitat d'adoptar mesures d'emergència per a aquestes empreses devé de l'activitat perillosa que desenvolupen, activitat que és la que constitueix el negoci, l'empresa i fons dels seus beneficis. I per tant, si aquesta activitat suposa un perill per als treballadors o per a la població és aquesta empresa que s'ha de fer càrrec de les despeses que s'originin en matèria de mesures d'emergència, mesures entre les quals s'ha d'incloure la realització de simulacres.

L'esmena 7216, article 32.3, estableix que els promotors dels simulacres o de les campanyes informatives hauran de comunicar prèviament a l'autoritat competent en matèria d'emergències la realització d'aquestes activitats i les dades necessàries per al seu control. Si veu l'article 41.1 de la llei se n'adonarà que les autoritats competents no són només del Govern, sinó també dels consells insulars i dels municipis. Veu, Sr. Diéguez, com no som tan insolidaris!

L'article 34, esmena 7217, no es considera adequat renunciar a la possibilitat que el sector privat pugui col·laborar amb aquesta formació, sempre que s'acreditin els requisits necessaris per impartir-la.

L'esmena 7218, la redacció en els termes de l'esmena implica a la pràctica que cap entitat privada podria realitzar tasques de formació.

I 7219, valgui el que he dit respecte de les dues anteriors per contestar-la.

Les esmenes 7221, 23, 24, 25 i 26 de l'article 37, m'agradaria llegir dues petites frases de la llei que avui debatem: la primera, que forma part del preàmbul de la llei, que no és necessari llegir la frase sencera on diu "a més, és necessari complementar la Llei 2/1998, de 13 març", referència que es repeteix a l'article 1, on es fixa l'objecte de la llei. La segona, a la disposició derogatòria que estableix que "Queden derogades totes les disposicions de categoria igual o inferior a aquesta llei que s'hi oposin". Crec que estarem d'acord tots amb el fet que la Llei 2/1998, d'ordenació d'emergències de les Illes Balears, no queda derogada, sinó ben el contrari, aquesta la complementa.

Els paràgrafs que es volen suprimir amb aquestes esmenes són competències que ja s'atribueixen al Govern de les Illes Balears a l'article 7 de la Llei 2/1998, tractant-se del paràgraf que es vol suprimir d'especificacions i competències que ja tenia atribuïdes el Govern de les Illes Balears. Complementa així el contingut de la Llei 2/1998, donant compliments a l'article 1 de la llei que es tramita.

A l'article 38 proposam una transacció, un nou punt 5, amb la redacció següent: "El SEIB-112 serà gestionat directament per la conselleria competent en matèria d'emergències".

I ja en aquesta primera part no tenc res més a dir, ens veurem després en el debat de la contrarèplica.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Prohens. En torn de rèplica, pel Grup del PSM, Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

En primer lloc, vull agrair al Sr. Prohens per la meva part les seves paraules d'agraïment. I després dir que de les tres justificacions que m'ha donat per a no incloure dins la llei els plans d'autoprotecció, no acab d'entendre cap de les tres i no m'ha contestat la pregunta final que li he fet al respecte. Per una part me ratlla que la norma bàsica de protecció civil no contempla els plans d'autoprotecció o no permet que s'inclouin; bé, jo el que sé, que ja li he dit, és que totes les comunitats, excepte una, que tenen llei de protecció, llei d'emergències, inclouen els plans de protecció, li he citat la llei de Navarra, li he citat la llei de Catalunya, li he citat la llei del País Valencià i la llei d'Andalusia. Per tant, no hi ha cap problema amb la norma bàsica de protecció per incloure els plans de protecció dins la llei.

Com a segona argumentació per a no incloure'ls, m'ha parlat de la Llei del 98, dient que ja eren allà; no és cert, allà es

parla només de mesures d'autoprotecció, i, com vostè sap, tenen a veure, però no és ni molt manco el mateix.

I quant, després me fa referència al Decret 8/2004, que sí, efectivament, parla dels plans d'autoprotecció, però açò era la meva pregunta que no m'ha contestat vostè: per quin motiu no s'incorpora el decret a la llei? Per quin motiu es regulen tota la resta de plans per llei i els plans d'autoprotecció que afecten empreses, centres o instal·lacions amb especial risc no es regulen per llei? És estrany i no ho entenem, la pregunta és tan senzilla com aquesta i vostè no me l'ha contestat. Per tant, jo crec que aquí hi ha un buit que encara és l'hora que des del Partit Popular se'ns hagi explicat el per què.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Riudavets. Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, muchas gracias, Sr. Presidente. Vamos a ver cómo salimos de ésta porque el diputado del Partido Popular, del Grupo Parlamentario Popular ha defendido las enmiendas sin atenerse al texto del dictamen de la comisión, puesto que ha planteado algunas transacciones que estaban incluidas ya en el texto del dictamen de la comisión, así que vamos a ver cómo poder salir del pequeño lío que vamos a tener armado aquí. Pero en fin, para no liarlo más, voy a tratar de aclarar los puntos que creo que competen en esta réplica por la intervención del Sr. Prohens.

Y decir, por lo que he entendido, se nos ofrece una transacción a dos enmiendas, que son la 7182 y 7227, la 7182 va referida al artículo 5.3, y la 7227 no tengo el artículo al que va referida, pero las dos tienen como denominador común que se refieren a que el servicio 112 pasará a ser explotado o gestionado por la conselleria competente en materia de emergencias, que en estos momentos es la Conselleria de Interior y concretamente por la Dirección General de Emergencias, que pasará a ser un servicio de titularidad pública; es decir que no pasará a ser explotado en un futuro, a partir del momento de aplicación de la presente ley, en régimen de concesión. Quisiera que quedara claro, puesto que, en caso de que haya cualquier tipo de discusión, pues siempre se suele decir que uno va a referirse a lo que fue el espíritu del legislador; entonces, el espíritu del legislador en el momento de aceptar esta enmienda es ese, que no se explote en adelante en régimen de concesión sino en régimen de titularidad pública, bien sea por gestión directa, por parte de funcionariado propio, en este caso de la Dirección General de Emergencias, o bien por medio de una empresa pública, que la hay también al respecto.

Y por tanto, estas dos transacciones las aceptaríamos, por lo que afecta, ya digo, a la 7182 y 7227.

Luego, hacer dos o tres observaciones sobre la 7186, sobre el término de "movilidad" y "libertad", que yo sigo insistiendo en que confunden los términos de movilidad y de libertad. Le digo que quedaría mucho mejor decir que "la administración

puede privar de movilidad” y no de “libertad”; porque si usted me dice que se tiene que obligar a una persona a que no salga de un determinado recinto en un momento determinado, no se le está privando de su libertad, sino de movilidad, que, en definitiva, una privación de movilidad, uno puede decir, no, es que toda privación de movilidad supone una restricción a la libertad, no. Una medida que restringe la libertad es una medida que tiene un carácter sancionador, usted puede restringir la movilidad de una persona sin sancionarla, pero siempre que restrinja la libertad necesitará poner una sanción, y la administración civil no puede poner sanciones que directa o indirectamente supongan privación de libertad. Por eso digo que el término libertad está mal utilizado, y si usted quiere restringir a una persona que porque tenga una enfermedad contagiosa no deba de salir de un centro determinado, le restringirá su movilidad, pero no la tendrá privada de libertad, puesto que privar de libertad no lo podrá hacer nunca la administración civil, pero en fin.

Luego, se me refiere a los bienes fungibles que me dice que no está de acuerdo en que si a un ciudadano se le expropiaran bienes fungibles le sea repuesto su valor, porque me dice que los bienes fungibles son aquellos que se destruyen con su primer uso; esto es cierto, por ejemplo, un tanque de propano, si a una persona se le utiliza el propano de un tanque que tiene, efectivamente, como bien fungible se destruye y se gasta en el primer momento en que se utiliza, ¿me podría dar alguna razón por la cual esa persona no tenga derecho a recuperar el valor de ese tanque propano?. Yo no digo que no lo tenga que poner a disposición de la administración pública, efectivamente lo tiene que poner a disposición de la administración pública en una situación de emergencia, evidentemente, pero una pasada la situación de emergencia no veo porque no se le tenga que pagar el propano que se le ha empleado, creo que es de estricta justicia.

Sobre dos temas importantes se ha pasado de puntillas y no sé si ahora en su contraréplica me podría dar alguna explicación y me podría decir ¿por qué no quieren que haya un régimen de incompatibilidades entre el funcionariado de la Dirección General de Emergencias y las empresas privadas que se dediquen a la formación, inspección, etcétera, en materia de emergencias, por qué no quieren que lo haya? Le hemos puesto una enmienda para que lo haya y me dicen que no quieren que lo haya. Yo no conozco ninguna justificación para rechazar esa enmienda que esté en el ámbito de lo razonable, si la conozco sí que le agradecería que me la dijera.

Y por último, acabo con ello, los planes de urbanismo, eso que se llama instrumentos de ordenación y de urbanismo, que todos tienen que pasar por el visto bueno de esta comisión de emergencias, también me gustaría que me explicara ¿por qué motivo no podría bastar que quien tiene que llevar a cabo una planificación se atenga a los mapas de riesgo, y en caso de discusión pues que decida un juez imparcial? Y por qué motivo tiene que ser una Dirección General de Emergencias, o la comisión de emergencias que se genere al efecto, la que decida si ese plan urbanístico puede pasar o no, pero con el agravante de que puede hacer la vista gorda, es decir, de que no está obligada a dictaminar, porque si estuviera obligada a dictaminar podríamos estar seguros, podríamos suponer que si hay una situación de riesgo no pasaría una urbanización, pero

si no está obligada a dictaminar no nos da ninguna seguridad, por lo menos que se les obligue a dictaminar, por lo menos. Quisiera, si es posible, que en el trámite que tiene de cierre pues nos aclarara estas dos cuestiones: ¿por qué no quieren una incompatibilidad y por qué ese informe preceptivo de urbanismo, de emergencias, para todos los instrumentos de ordenación y de urbanismo es un informe cuanto menos de carácter opcional por parte de la comisión de emergencias y no es obligatorio? Ya no digo si tiene que haber o no, que no queremos que lo haya, pero si lo tiene que haber ¿por qué no es obligatorio y es optativo?

Nada más, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diéguez. Sr. Prohens.

EL SR. PROHENS I VICENS:

Gràcies, Sr. President. Senyors i senyors diputats. Sr. Riudavets fins ara jo diria que hem demostrat que quan hi ha bona voluntat tot és possible, i els ciutadans en general ho agraeixen i és el que esperen de nosaltres, no sigui mal pensat. Respecte de l'articulat de la llei, nosaltres entenem que queden cobertes totes les necessitats per a la millora i per donar suport, en cas d'emergència, als ciutadans. He dit abans que les esmenes presentades per vosaltres, més de vint, les hem acceptat, això demostra el nostre tarannà i no menys esforços per anar plegats i aconseguir el màxim d'unió entre uns partits i els altres en aquesta llei d'emergències que debatem i que és tan necessària per a la nostra societat.

Més que una rèplica, per intentar fer canviar d'opinió a l'hora de votar, vull entendre que després de tot el que hem acceptat el Partit Popular del seu grup, són tan sols cinc esmenes que ens fan enfora i que entenc que no és fàcil estar-hi d'acord, per tant nosaltres a aquestes esmenes, a aquestes cinc seves, les votarem en contra.

Quant al PSOE, únicament voldria, en aquesta primera part del debat, continuar demanant esforços a tots els grups i a vosaltres en aquest cas en especial que han esmenat per arribar al màxim de consens possible, perquè estam convençuts que, com deia abans, la llei d'emergències, per molt de dretes o d'esquerres que siguem, no ens pot tenir molt enfora uns dels altres, ja que es tracta de protecció civil. Per part nostra, dir-vos que ja hem demostrat les nostres intencions en l'acceptació d'una vintena d'esmenes acceptades també al Partit Socialista, per tant ha estat una tasca entre tots els grups cordial per a totes les bandes, com no pot ser d'una altra banda, tractant-se, com deia, d'una llei tan necessària per als ciutadans de la nostra comunitat. Per això, tenim l'obligació de prevenir qualsevol situació d'emergència que es pugui presentar, perquè ja sabem quins resultats podem tenir en cas contrari.

Sr. Diéguez, he comentat a la meua anterior intervenció, que els punts de vista que puguem tenir poden ser diferents, els nostres dels vostres, però jo li demanaria que per favor també deixi de veure bubotes o fer insinuacions rares sobre si hi ha negocis privats o si des d'alguna institució es vol dominar una o una altra situació, rotundament no, Sr. Diputat. El que volem

és complir la Llei 2/98, de 13 de març, d'ordenació d'emergències de les Illes Balears, amb les millors condicions per donar resposta a la societat en cas que faci falta, això és el que volem i amb el màxim consens, no pensava fer-ho, però sí li vull recordar que si vostès quan governaven haguessin fet els deures, ara no els haurien hagut de fer nosaltres amb aquesta llei, però sense demagògies, sense interrogants, Sr. Diéguez, aquesta llei, com li he dit, només té una finalitat, i és servir als ciutadans de la millor manera en cas d'emergència.

A més de les vint esmenes que li vàrem acceptar en comissió, avui li hem acceptat les que hem dit abans i, a més, li vull anunciar que a l'article 9, a l'esmena 7186, acceptam la paraula "mobilitat".

Vull agrair també en aquesta primera part del debat la col·laboració de tots els grups, tant del Grup Mixt, com també la del Sr. Rosselló, que el vàrem tenir en comissió i en ponència, per la seva actitud a l'hora d'arribar a acords i consens. Per tant, moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Tenen la paraula els grups que no han intervengut. Sr. Nadal. Ah!, perdoni, idò així haurem d'esperar un poc per donar temps, tenia en compte la seva intervenció ... Mentrestant, Sr. Diéguez i Sr. Prohens, perquè quedi clar, s'accepta la transacció de les 7182, 7227, 7186 i d'accepta tal com està la 7212. És correcte?

Sr. Diéguez, si és tan amable ...

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, Sr. Presidente, hay dos que están claras, que son la 7182 y la 7227, pero me temo que por lo que se refiere a las otras, las propuestas que se hacen por el Grupo Parlamentario Popular están ya incorporadas al dictamen desde comisión.

EL SR. PRESIDENT:

Bé. Sí, té la paraula, Sr. Prohens.

EL SR. PROHENS I VICENS:

No, no, com deia el Sr. Diéguez, estan incorporades.

EL SR. PRESIDENT:

Idò si estan incorporades, abans d'entrar a votació, la 7192 i la 7227 les donarem aprovades per assentiment i votam la resta. Correcte?

Sí, Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Gràcies, Sr. President, sé que ja és molt tard, però crec que en aquest punt valdria la pena que suspengués, almenys, un minut per saber realment què feim amb la votació i amb les transaccions que hi ha hagut, no sigui cosa que es produeixi

algun problema i que votem ara, com que nosaltres a la resta hem de votar que no a tot, però hi ha alguna d'aquestes que ha anunciat el nostre portaveu que hi podria haver part de la transacció que podria ser acceptada. En qualsevol cas, és un minut perquè quedi ben clar des de Presidència i des de Serveis Jurídics, què és el que es vota.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord. Dos minuts de descans.

EL SR. PRESIDENT:

Continuam amb la sessió plenària. Ja ha quedat aclarit pels diferents portaveus i queda de la manera següent: es transacciona l'esmena 7182 a l'article 5.3, que diu "de titularitat pública", i la 7227, article 38, on diu que el servei d'emergències de les Illes Balears serà gestionat directament per la conselleria competent en matèria d'emergències. Per tant, aquestes dues esmenes, 7182 i 7227 no es voten, perquè estan ja aprovades per assentiment, i ara votam la resta de les esmenes.

Senyores i senyors diputats, passam a votació les esmenes.

20 vots a favor, 28 en contra, 1 abstenció.

A continuació, passam al debat de les esmenes que es mantenen als títols III i IV, a les disposicions addicionals transitòries i a l'exposició de motius del dictamen, RGE núm. 7156, 57, 59, 60 i 61 del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Té la paraula el Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. En aquest segon debat, són cinc les esmenes, quatre eren a l'altre, del Projecte de Llei d'emergències que el nostre grup parlamentari manté vives després del pas per ponència i comissió.

La primera té un caràcter funcional, però que crec que té la seva importància. L'article 42 del projecte de llei crea una comissió d'emergències i protecció que defineix l'òrgan col·legiat de coordinació i cooperació de l'administració autonòmica en matèria d'emergències i protecció civil. Aquesta definició apareix a la mateixa llei. Estranyament, però, el projecte de llei no estableix les funcions d'aquesta comissió, sinó que una vegada més ens trameta a la Llei 2/1998, concretament respecte de les seves funcions ens diu que - textualment -: "es tindrà en compte el que disposa la Llei 2/1998, de 13 de març, d'ordenació d'emergències i la normativa de desenvolupament". El curiós és que si cercam el que diu la Llei 2/1998 ens trobam amb el següent: "el Govern establirà reglamentàriament l'organització i el funcionament de la referida comissió". No deixa de ser bastant recargolat l'assumpte, la llei nova ens envia a una llei anterior que ens diu que ho fixarà un reglament. Per al nostre grup, una comissió de tanta importància ha de tenir fixades les seves funcions per llei, per aquesta llei que avui presumiblement s'aprovarà, ve't aquí, llavors, la nostra esmena, proposam que s'inclogui a l'article 42 un llarg paràgraf que assenyali les funcions de la comissió

d'emergències i protecció, que d'entre d'altres proposam que sigui l'homologació de plans de protecció, la coordinació dels òrgans de protecció civil, l'adopció de mesures preventives, etc., és a dir, mesures de gran importància que la llei no fixa, que la llei anterior tampoc no fixa, que remet a un reglament i que no es poden deixar, creim nosaltres, a un desenvolupament reglamentari, sinó a una llei, perquè és lògic que siguin allà.

L'esmena següent és puntual. Des del nostre grup parlamentari preteníem, ja n'hem parlat al debat anterior, que aquesta llei regulés necessaris plans d'autoprotecció, aquesta esmena era una conseqüència de les anteriors, i establia l'obligatorietat sancionable que els directors dels plans d'autoprotecció assistissin a les reunions de coordinació. Com no (...) incloure a la llei aquests plans, per tant aquesta esmena suposam que també serà rebutjada.

Finalment, les tres esmenes finals de les cinc que hem presentat en aquest segon debat. El nostre grup parlamentari pretén que s'incorporin a l'articulat de la llei dues noves disposicions addicionals i una disposició transitòria. La primera disposició addicional que proposam vol fixar el compromís del Govern en el desenvolupament de la llei, l'article 7 de la llei estableix el dret de participació i col·laboració amb l'elaboració dels plans d'emergència, allò que no diu és com es vehicularà aquesta participació, i no voldríem que quedés com altres vegades en una declaració de bones intencions, en un article decoratiu en el si de la llei. És per això que proposam una nova disposició addicional que estableixi el compromís del Govern a desenvolupar reglamentàriament el dret de participació reconegut a la llei.

La següent esmena, proposam una altra disposició addicional, seria la vuitena en cas que s'aproves. Aquesta llei fixa un bon nombre d'obligacions als municipis i als consells insulars, entre les quals cal destacar, per important, l'elaboració dels plans insulars i municipals d'emergències. Al nostre criteri al respecte és que cada obligació que des del Govern s'estableix per als municipis i consells insulars, ha de venir acompanyada de la conseqüent partida pressupostària per fer-la possible; vam dir el mateix respecte del Decret de salvament a platges, vam dir el mateix a la Llei de coordinació de policies. Per aquest motiu, proposam que s'incorpori una disposició addicional que digui textualment: "El Govern de les Illes Balears establirà anualment les adients dotacions pressupostàries adreçades a consells insulars i municipis a fi de donar el suport econòmic necessari per mantenir en funcionament efectiu l'estructura de protecció civil a les Illes Balears". Ens sembla una proposat lògica i sobretot justa, si s'estableixen obligacions s'han d'aportar els sous necessaris per dur-les a terme. De fet, l'avantprojecte de llei municipal i de règim local de les Illes Balears, ara en període de consultes, a l'article 199 preveu compensacions financeres quan per llei s'estableixin obligacions rellevants. És exactament el que succeeix amb aquesta llei d'emergències i, per tant, avancem-nos-hi i proposem que es fixi que el Govern donarà suport econòmic als ajuntaments i als consells insulars per a l'aplicació de la llei.

Finalment, la darrera esmena -ja acab- que va en la mateixa direcció. Es tracta ara d'una disposició transitòria que pretén que el Govern doni suport econòmic puntual als municipis per

a la integració dels seus sistemes de gestió d'informació amb la plataforma tecnològica i de telecomunicacions, el SEIB 112.

En definitiva, creim que són esmenes en positiu per aconseguir una llei d'emergències que sigui eficaç o més eficaç, que sigui factible o més factible del que és ja i aplicable per a tots.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Riudavets. El Grup Parlamentari Socialista ha presentat les esmenes 7228, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 52, 53, 54 i 7177. Per defensar aquestes esmenes té la paraula el Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Nos quedan tres títulos, el tercero, cuarto y quinto, voy a procurar defender de la forma más conjunta todas estas enmiendas que nos quedan en este momento. Por lo que respecta al título III hay un artículo que nos preocupa especialmente por la cantidad de problemas que puede suponer, es el artículo 41.2. Dicho artículo confiere el carácter de agente de la autoridad absolutamente todo el mundo que interviene en una emergencia, sin que nadie nos haya explicado, ni nos lo explicarán hoy tampoco, nadie espera una explicación de por qué esa medida. Por eso nosotros hemos presentado una enmienda, la 7229, por la que consideramos que la condición de agente de la autoridad quede restringida a aquellas personas que ostenten la condición de funcionarios y no cualquier persona que esté integrada en un dispositivo de emergencias tenga la condición de agente de la autoridad. Creemos que es excesivo.

Por lo que respecta a lo que en la ley se llama "entes locales", consells y municipios. Hemos presentado enmiendas de supresión de las obligaciones que la ley les impone y no porque no estemos de acuerdo con que puedan tener esas obligaciones, sino porque las obligaciones que impone la ley, que suponen cargas económicas importantes, están hechas sin dotación económica. Impone muchas cargas, pero no tienen ninguna compensación. Así pues no se trata de oposición de fondo, sino simplemente porque consideramos que son especialmente de carácter antimunicipalista cargar a los ayuntamientos con obligaciones sin compensación, como ya hemos dicho antes que pasó con la normativa de seguridad en las playas. Los ayuntamientos en materia de emergencias se van a ver obligados a hacer lo mismo, dentro de unos meses se abrirá una línea de subvenciones para ayudar a los ayuntamientos. ¿Y no sería más lógico que con la ley se prevean los recursos económicos?

Por lo que afecta al título IV, se fija el régimen de infracciones y sanciones. La ley dispone de obligaciones para todas las administraciones, tanto para el Govern, consells, ayuntamientos, esto está bien. Pero con una diferencia, no hay ninguna obligación del Govern prácticamente sometida a plazo y si la hay, en caso de que la haya, no está sometida a ninguna posible sanción por incumplimiento. Mientras que los

ayuntamientos y los consells pueden verse obligados a soportar sanciones de hasta 600.000 euros. Por ejemplo, si aprueban un plan de emergencia en el plazo que la ley establece y eso sin contar con la ayuda económica. La Conselleria de Interior se está perfilando día a día como el peor enemigo de los ayuntamientos.

El régimen sancionador también presenta problemas técnicos importantes. Se considera infracción muy grave la comisión de tres infracciones graves en un año, con sanciones firmes en vía administrativa. Es decir, sin necesidad de esperar a la resolución de 3 posibles recursos contenciosos-administrativos. ¿Qué puede suceder? Que en caso de que de forma injusta la administración persiga a un ayuntamiento, o empresa, le imponga dichas sanciones graves, de forma injusta, como hipótesis, puede tener que acometer esa administración o esa empresa una multa de 600.000 euros, ver clausurados sus locales, etcétera. Y al cabo de un tiempo los tribunales declarar injustas las 3 sanciones que han constituido una muy grave y tenerse que volver para atrás, la situación sería terrible, tanto por el daño indebido, como por la responsabilidad que tendría la administración. Por eso consideramos más adecuado que se apruebe la enmienda 7234, con la que solicitamos la supresión del término: "firmeza en vía administrativa" y que se hable sólo de sanciones firmes. Si no son firmes hace mal acumularlas. Además hay una consolidadísima jurisprudencia que para apreciar como agravante la reiteración en faltas en vía administrativa, se exige para computarlas que sean firmes. Esa doctrina es aplicable a esta ley. Las cuantías de las multas son preocupantes. Nos podemos encontrar con que hechos puedan quedar impunes, no calificados de acuerdo con su debida gravedad por la desproporción entre conducta y sanción, ya lo veremos en su momento.

Hemos presentado enmiendas para reducir los plazos de prescripción. Los plazos de prescripción según la ley son 3 años para las infracciones muy graves y así se va bajando. Entonces nosotros proponemos que las infracciones muy graves el plazo de prescripción sea de un año. Si la administración deja pasar un año sin incoar un expediente sancionador por un asunto relacionado con emergencias, entendemos que no habrá sido tan mala la infracción. Permitir, como dice la ley ahora, que puedan pasar tres años de la administración, no es sino incentivar la desidia administrativa. En el ámbito de emergencias no sucede como con el derecho penal. Un delito se puede llevar a cabo con ocultación del hecho y de sus efectos, por ejemplo escondiendo un cadáver asesinado, no se descubre hasta el cabo de un tiempo y por eso de prevén unos plazos de prescripción largas.

Pero conductas como las que se sancionan en esta ley, por ejemplo obstaculizar acciones de emergencias, impedir la requisita de un bien, negativa de un medio de comunicación a transmitir un aviso de instrucción, por cierto los medios de comunicación que no transmitan un aviso de instrucción podrán ser multados con 600.000 euros y cierre del local. Y esa orden se la puede dar cualquier agente de la autoridad. O sea, una persona que no sea funcionario llama a una emisora y dice: "oiga, haga usted este aviso", no lo hace, 600.000 euros y cierre del medio de comunicación, es lo que dice la ley. Le digo que está un poco desproporcionado y se podría arreglar con nuestras enmiendas. Pues bien, ese tipo de conductas son

conductas que no sólo son obvias para la administración sino que desde el primer momento la administración tiene la obligación de reprimirlas y no dejar pasar 3 años hasta que las sancione.

Nuestra postura es, ya digo, de acortar los plazos de prescripción, puesto que de otro modo es incentivar la desidia de la administración. ¿Alguien podría comprender o compadecer a la administración que estuviera 3 años sin sancionar a un individuo que ha boicoteado una acción de emergencias? Pues esto es lo que se defiende en esta ley, que se pueda estar 3 años sin que pase nada.

Las últimas enmiendas que quería defender de modo individualizado y con esto finalizo, eran la 7253 y la 7254. Son dos enmiendas a la disposición transitoria primera y que tienen que ver con la gestión pública del servicio 112. Entonces estando establecido ya en los artículos anteriores por la aceptación de la propuesta que ha hecho el Grupo Parlamentario Popular, que dicho servicio va a ser de titularidad pública y gestionado directamente por la conselleria, por si misma o por medio de una empresa pública al efecto. Estas dos disposiciones transitorias se pueden retirar porque se vería afectada la obligación de la medida que hemos acordado en el debate anterior por la obligación general que se impone en esta ley de en el término, creo que es si no recuerdo mal, de un año de adaptarse todas las instituciones y organismos a lo establecido en esta ley.

Nada más, con esto termino y me gustaría que se me diera alguna explicación a las cosas que estamos pidiendo porque en el anterior debate me he quedado sin saber por qué se quiere establecer el califato urbanístico en la Conselleria de Interior y por qué no quiere hacer una normativa de incompatibilidades. No se me ha dicho nada al respecto y me gustaría que si no me pueden aclarar las anteriores dudas, por lo menos las que hemos expresado ahora se nos contestaran de forma expresa.

Nada más, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diéguez. Torns a favor? Torns en contra?

EL SR. PROHENS I VICENS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Ja en aquesta segona part del debat de la Llei d'emergències, passaré en primer lloc a contestar les esmenes del Grup Nacionalista, intentaré també ser breu i guanyar qualque minut perquè ja és tard.

A l'article 42, esmena 7156. Aquesta llei no crea la comissió d'emergències i protecció de les Illes Balears, aquesta comissió la va crear la Llei 2/98 i el seu règim jurídic el va establir el Decret 8/2004, de 23 de gener, de desplegament de determinats aspectes de la Llei d'ordenació d'emergències de les Illes Balears. El que es recull en aquest article no és més que recordar que aquesta comissió té funcions relacionades amb l'objecte que regula aquesta llei, amb la finalitat de donar la major seguretat jurídica possible.

A l'article 46, esmena 7157. Entendríem l'esmena dins el marc dels plans de protecció civil perquè s'ha de permetre la integració dels plans territorials d'àmbit inferior en els d'àmbit superior. Però això no succeeix en els plans d'autoprotecció i que per dir-ho d'alguna manera són independents els uns dels altres i no s'integren als plans de protecció civils pròpiament dits. Són únicament instruments d'autoprotecció.

A l'esmena 7160 no estam d'acord en l'afirmació del Sr. Riudavets en què quasi totes les funcions, sinó totes, que conformen les competències dels municipis i consells insulars no són noves, sinó que estan recollides a normes que estan en vigor, sobretot la Llei 2/1985 estatal, el Reial Decret 407/92, pel qual s'aprova la norma bàsica de protecció civil, la Llei 2/98 autonòmica, o el Decret 50/98, pel qual s'aprova el Pla (...).

A l'esmena 7161 succeeix el mateix que el que hem dit abans respecte l'esmena 7160. L'obligació d'integració del servei d'urgències i emergència a la plataforma tecnològica SEIB 112, regulada en aquesta disposició transitòria, no és més que fixar un termini de compliment d'una obligació que ja es recollia de forma genèrica a la normativa estatal, concretament al Reial Decret 903/1997, de 16 de juny, pel qual es regula l'accés mitjançant xarxes de telecomunicacions, el servei d'atenció a telefonades mitjançant el número telefònic 112. I l'article 9 de la Llei 2/98 d'ordenació d'emergències de les Illes Balears.

Quant a les esmenes presentades pel Partit Socialista, faré referència a la 7229. L'esmena en els termes en què està redactada no és viable. És necessari no circumscriure el caràcter d'agent de l'autoritat només als funcionaris perquè en determinats supòsits i depenent de l'especificitat del risc el qual es fa front, haurà de tenir la condició d'agent de l'autoritat personal no funcionari, *stricto sensu*, com ara personal de l'administració institucional, o d'altres administracions públiques no territorials. Per exemple, la Universitat, l'exèrcit, que poden integrar-se dins els diferents grups d'acció. A part d'això, vostè no pot dir que una persona podria perquè li dona la gana, tancar un diari perquè considera que no ha publicat una determinada informació perquè existeix una presumpció i un *instantum* de certesa. Sr. Diéguez, hem de tenir un poc de bona fe respecte a com les persones van a la seva feina. Finalment acabaré pensant de veritat que és un poc mal pensat vostè. Li record de totes maneres que, a part de justificació a la inclusió de personal no funcionari en els expedients sancionadors, el presumpte responsable sempre pot fer ús dels mitjans de prova que l'ordenament jurídic posa al seu abast. Així com també pot fer al·legacions i presentar els documents que consideri adients a la seva defensa.

Els articles 43 i 44, esmenes 7230 i 7231. Tal i com diu el projecte de llei de gestió d'emergències a les Illes Balears, l'article 1, article que no ha estat objecte d'esmenes, part de la seva finalitat consisteix en establir i regular el sistema públic de gestió d'emergències i en especial, el de protecció civil de la comunitat autònoma. Sistema que comprèn l'actuació de totes les administracions públiques, dirigida a protegir la integritat de les persones, els seus béns, el patrimoni col·lectiu i ambiental davant hipotètics danys a les situacions d'emergència, catàstrofe, o calamitat. Sent això així, repetim,

sense que hagi estat objecte d'esmena, és preceptiu regular les funcions que integren cada una de les competències de les administracions que conformen aquest sistema.

L'article 45, esmenes 7232, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42 i 43. Vull explicar-los l'estructura en el procediment sancionador de les atribucions a les diferents administracions per imposar sancions respecte a una mateixa matèria. No és que m'ho inventi jo, basta veure la normativa sancionadora en matèria de sanitat, consum, o trànsit. La potestat sancionadora s'atribueix fins a una determinada quantia a l'administració municipal. Si el fet suposa una sanció que superi la quantia fixada la competència passarà a l'administració provincial, en el nostre cas els consells insulars i seguint el mateix raonament, finalment a l'administració de la comunitat autònoma. Doncs, això és ni més ni manco el que fa aquesta llei. Sr. Diéguez, vostè deu considerar la Direcció General d'Emergències com una classe nova d'administració. Jo l'he cercada a la Constitució i no l'he trobada, però bé, si vostè ho diu, segur que és una nova classe d'administració. Sr. Diéguez, la Direcció General d'Emergències és un òrgan de l'administració de la nostra comunitat autònoma i a ella se li atribueix la potestat per imposar sancions per una determinada quantia, però no perquè sigui la direcció general, sinó perquè és un òrgan competent en la matèria del qual se regula el procediment sancionador.

L'article 49, esmenes 44, 45, 46 i 47. Proposam una nova redacció, una transacció d'una nova redacció a tot l'article. Les esmenes 7253 i 7254, que han estat retirades, creim que hauríem de proposar un nou punt, des del nostre grup proposam un nou punt amb el següent text: "s'aplicarà al 112 el Pla general aplicat a la transitòria d'un any".

I l'esmena 7177, com es després clarament d'aquest estudi, nombrosos articles troben el seu fonament en els preceptes de la Llei 2/98, de 13 de març, d'ordenació d'emergències de les Illes Balears, la qual cosa fa impossible la supressió del paràgraf recollit en aquesta esmena.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Prohens. Sr. Riudavets en torn de rèplica.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Sr. Prohens, jo crec que estam fent un diàleg de sords vostè i jo, cada vegada que faig una proposta i la intent argumentar a dalt de la tribuna, vostè me remet a altra legislació. He tornat fer una referència als plans de protecció, ara resulta que me diu vostè que són independents, tan independents que no figuren a la llei. Quan li deman dins una disposició adicional que se posin fons per als ajuntaments i consells insulars, diu no importa perquè açò no és una obligació nova sinó que ja hi havia la llei anterior i el decret anterior. Quan li deman augmentar la participació vehicular, la participació que fixa l'article 7 ens diu que ja ho deia la llei i el decret anterior. Quan li dic que..., una altra que li he demanat, no era la llei anterior, era la llei estatal perquè ja ho deia allà i

no importava. Vostè és el pitjor propagandista d'aquesta llei, tot és a una altra banda.

Nosaltres consideram que hi ha d'haver una Llei de gestió d'emergències i el que demanam es que s'incorpori el que diu el Decret 8/2004 perquè és un decret que recull els plans d'autoprotecció i altres coses que consideram que han de quedar recollides per llei i açò és el que vostè no argumenta perquè no volen recollir per llei un seguit de mesures, composició de la comissió, plans d'autoprotecció, suport als ajuntaments, per què? M'agradaria que me contestés i acabaríem d'una vegada aquest diàleg de sords que ja fa molts de dies, ponència, comissió i ara que ho duim i no hi ha manera.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Muy brevemente, solamente comentar tres cuestiones que se han planteado por parte del portavoz del Grupo Parlamentario Popular. Indicar que efectivamente si un medio de comunicación no hace un comunicado que le ha sido exigido por un agente de la autoridad, según el régimen sancionador que figura aquí, es sancionado como infracción muy grave con 600.000 euros y cierre de las instalaciones. Entonces delimitar, aunque sólo fuera para supuestos como este que ese agente de la autoridad y restringirle un poco, creo que sería positivo.

Tal como está ahora, el agente de la autoridad puede ser efectivamente muchos funcionarios y mucha gente que colabora en materia de emergencias, pero según la ley lo que se dice es que todo aquel que tenga algo que ver con la situación de emergencia, una persona contratada en protección civil, que puede ser magnífico para hacer una determinada función, de carácter a lo mejor mecánico, pero que no puede tener el criterio técnico jurídico-suficiente para tomar según qué decisiones, puede tomar una decisión y puede pedir que se haga ese comunicado y si no se hace la infracción es la que le he dicho.

Lo de *iuris tantum*, supongo lo que quería decir es que la testifical del agente de la autoridad hace prueba frente a todos, mientras no haya una prueba en contrario, esto es supongo lo que quería decir. Efectivamente, pero lo que sucede es que entre la palabra del agente de la autoridad y la palabra de ese hipotético medio de comunicación, la que prevalece, la que tiene autoridad, es la del agente de la autoridad. Quiero decir que sería la palabra de uno contra la del otro, que es normalmente como suceden estos casos y entonces eso podría tener consecuencias muy graves.

Nos ha hecho una propuesta de transacción para el artículo 49, respecto a las enmiendas 7244, 45, 46, y 47. No es que lo consideremos mucho mejor, pero es menos malo que el régimen que tenía antes, con el régimen que estaba previsto anteriormente, podíamos habernos encontrado con una especie de duelo en hockey-corril con las diferentes administraciones, puesto que el consell podía sancionar a un ayuntamiento, un

ayuntamiento podía sancionar al consell, la dirección general podía sancionar a un ayuntamiento también y podíamos cruzarnos una serie de expedientes sancionadores en vez de con el (...) 45, podría encontrarse alguna lucha entre administraciones con expedientes sancionadores y no habría sido bueno. Tal como está ahora no es sea mucho mejor, pero bueno, nosotros le aceptaremos la transacción porque sin duda, mejora lo que estaba bastante mal.

Y respecto la 7253 y 7254 las retiramos porque entendemos que decaen al haberse aprobado las que hemos significado en el debate anterior.

Nada más Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diéguez. Sr. Prohens.

EL SR. PROHENS I VICENS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Riudavets, nosaltres entenem que sí, que queden recollides totes aquestes preocupacions seves i ja li he dit, mitjançant les lleis a què fet esment. Li vull reiterar també que en cas que no voteu amb el Partit Popular aquestes poques esmenes que no ens hem pogut posar d'acord, voldré creure més per caires polítics, és perquè una altra redacció de qualsevol altra cosa és degut a què la intel·ligència de les persones de vegades podem captar d'una manera o de l'altra.

Moltes vegades i segurament aquí, s'han fet intervencions diputats de diferents grups i jo segurament avui un bon company meu del grup diria que després d'haver estat d'acord en quasi tot amb vosaltres i haver arribat a més, a molts d'acords i si no ha pogut ser a més és degut a què la intel·ligència de les persones, mitjançant les neurones és tan gran fins i tot que arriba a què un mateix escrit pugui ser interpretat de diferents maneres per diferents grups i sense mala intenció. Vull manifestar que nosaltres votarem en contra d'aquestes esmenes del Grup Nacionalista.

Quan a les presentades pel PSOE, ja en aquesta segona part del debat, la Llei d'emergències de la nostra comunitat. Vull dir en principi que el PSOE en comissió no va fer massa esforços a l'hora d'emetre transaccions del Partit Popular. Però també és veritat que quedava el debat d'avui i així ha quedat demostrat, crec, bona part amb aquesta intenció. Sr. Diéguez, sinó totes les esmenes que seria demanar massa, sí que estam agraïts que algunes s'hagin retirades al llarg d'aquest debat i heu admès algunes transaccions del Partit Popular.

Senyores i senyors diputats del PSOE heu de saber que si no hem aconseguit que estiguessin totalment d'acord amb nosaltres, dormiré tranquil perquè pens que hem fet el que havíem de fer, senzillament els dos partits majoritaris d'aquesta cambra han estat d'acord amb moltes coses i amb les que no ens hem respectat uns als altres i les votacions al final han decidit. A més, afegir que l'elaboració d'aquesta llei està basada en altres comunitats que ja la tenen en marxa, com són Andalusia, València, País Basc, Catalunya, Aragó, aquesta darrera és la que més se sembla a la nostra. Som comunitats

quasi totes, allà on hi participa molt directament el Partit Socialista i concretament a Aragó i que és allà on la nostra llei té més coses en comú.

Li he reiterat al llarg del debat Sr. Diéguez, com altres vegades, lleis paregudes s'han votat per unanimitat en aquesta cambra. Aquesta pareix que no serà possible. Jo crec que vostès des del Partit Socialista intenten posar interrogants, per ventura fer un poc de demagògia a favor de diferents punts, com ha estat avui el cas, a favor d'empreses privades o en contra, intentant limitar a consellers o a directors generals les seves atribucions, etcètera. Però jo estic convençut que aquesta llei té la redacció necessària per donar resposta a les emergències dels ciutadans de les nostres illes. Una altra cosa és Sr. Diéguez i aquí el convid a què vetlli la tasca en el desenvolupament i funcionament de la mateixa i denunciï qualsevol cosa rara, d'aquestes que vostè de vegades veu.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Prohens. Per part del Grup Mixt té la paraula el Sr. Miquel Nadal.

EL SR. NADAL I BUADES:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Prohens, vostè ho ha explicat ara en aquesta darrera intervenció, el que ha estat el procés d'elaboració d'aquesta llei, els dos partits majoritaris s'han posat d'acord amb la majoria de coses i després ha sortit el que ha sortit.

Unió Mallorca no pot donar suport a tot el contingut del projecte de llei d'emergències i demanarà la votació separada dels articles 32, 37, la disposició addicional quarta i la disposició addicional cinquena. I no podrem votar a favor d'aquests articles i d'aquesta disposició addicional. Els partits petits de vegades feim suggeriments, de vegades les feim a la ponència, no se tenen en compte, però les feim amb bona intenció i amb la intenció de millorar el text de la llei proposada pels partits grossos. Però de vegades és possible i de vegades no. Aquesta afirmació i decisió de no donar suport a aquests dos articles i aquestes dues disposicions és una decisió pensada i meditada, és fruit d'una reflexió i per això no podrem donar suport a tot el projecte. Això no vol dir, en absolut, que res d'aquesta llei ens agradi, no, no és així, hi ha coses d'aquesta llei que trobam que són positives.

Pensam que aquesta llei té aspectes positius que demostren que s'ha fet un esforç, un esforç important normatiu i que darrera aquesta redacció final hi ha hagut molta feina, com ha dit el Sr. Prohens entre els dos partits grossos, però hi ha hagut molta feina. Però de vegades, ni l'esforç normatiu ni la feina ben feta són suficients per superar tots els efectes o tots els obstacles que aquesta regulació presenta. I aquest és el cas, en el nostre entendre d'aquest projecte de llei. No hem estat capaços entre tots de superar els defectes que tots els grups veim que encara té. La veritat és que Unió Mallorca ha confiat fins en el darrer moment que existiria la possibilitat de solucionar el que en el nostre criteri és el problema més greu

d'aquest projecte de llei i aquest problema no resolt és l'atac de les competències dels ajuntaments i dels consells insulars en matèria de gestió d'emergències. El grup de diputats d'Unió Mallorca va proposar, ja en fase de ponència, un seguit d'esmenes per eliminar aquest obstacle que per a nosaltres és de gran importància. Però aquestes esmenes no varen ser tregudes en compte per part del Grup Parlamentari Popular. El resultat és que aquest projecte de llei, en la seva versió definitiva, mitjançant les transaccions fins i tot que s'han aprovat avui en aquesta cambra, inclou tot un seguit d'articles que vulneren, ja ho he dit, tan les competències dels ajuntaments, com les competències dels consells. I vulneren aquestes competències no tan sols d'una forma formal, sinó en el fons de la qüestió.

Vulnerant, en la nostra opinió, les competències dels consells i dels ajuntaments en matèria de gestió d'emergències se posa en entredit l'estructura institucional de la nostra comunitat autònoma. No podem copiar les lleis d'altres indrets perquè Navarra no té illes. Hem de fer una cosa que s'adapti a la nostra pròpia tipologia, nosaltres som una comunitat d'illes. A més, l'Estatut d'Autonomia és vigent, no el que aspiram a tenir en el futur, sinó el vigent, en el seu article 39 atorga als consells competències en matèria de gestió d'emergències en el seu àmbit territorial. És evident que l'administració autonòmica ha de tenir la capacitat de coordinar en matèria d'emergències. Si cada un dels consells té competències sobre cada una de les illes, bé està que el Govern pugui exercir les competències de coordinació i a més les competències normatives. No obstant això, no és això el que està en qüestió en aquesta llei. Allò que sí està en qüestió en aquesta llei és el límit de la coordinació, és el límit d'aquesta coordinació. Fins on arriba o ha d'arribar la capacitat del Govern de coordinar els tres consells insulars? O a partir d'on comença la invasió de competències d'aquests consells o dels ajuntaments.

Les nostres esmenes situaven l'atenció als articles, com ja he dit abans, 32, 37 i les disposicions addicionals quarta i cinquena de la llei. I no varen ser admeses i no entrarem ara en el detall de les mateixes. Però la línia argumental bàsica era precisament la que he dit abans, la defensa de la competència dels ajuntaments i del consell, la defensa del servei que presten els serveis de bombers dels ajuntaments, que en tenen i del consell i l'excel·lència professional dels professionals que hi fan feina. Volem entendre que quan una administració té competències legislatives i de coordinació pugui tenir la tendència, la temptació a assumir més coses del paper que les anteriors lleis li atorgaven. I a més a més, estam segurs que aquesta tendència surt de la bona intenció i de les ganes de poder aportar les pròpies idees damunt un sector concret, quan més ample millor.

Per això pensam que en aquest projecte de llei hi ha coses que són correctes, però hi ha uns límits que no es poden sobrepassar i les competències dels consells i dels ajuntaments són, en el criteri d'Unió Mallorca, aquests límits que no es poden sobrepassar. La veritat és que no podem passar per alt aquesta circumstància, no podem actuar com si aquestes competències no estiguessin en perill. No podem senzillament abstenir-nos...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant Sr. Nadal, per favor i si és tan amable.

EL SR. NADAL I BUADES:

Acab, Sr. President. Sabent que aquestes competències estan en perill. Unió Mallorquina ha apostat i aposta molt fort pel paper dels consells i dels ajuntaments, dins l'estructura institucional de la nostra comunitat autònoma. Unió Mallorquina creu que aquesta tasca, aquest límit no se poden superar, són allò que és essencial en el nostre marc normatiu bàsic, són l'estructura institucional que entre tots hem anat construint amb molt d'esforç. Si oblidam els fonaments essencials de la nostra comunitat, estam renunciant a tot allò pel qual molts de nosaltres hem fet molta feina, tots els grups. I cap llei, ni cap voluntat de coordinació justifica, en el parer d'Unió Mallorquina, aquesta renúncia. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Nadal.

Senyores i senyors diputats, ens disposarem ja a la votació, tenint en compte que en aquesta primera votació de les esmenes el Grup Parlamentari Socialista ha retirat la 7253 i 7254. I s'han acceptat la transacció que fa referència a l'article 49 i són les esmenes 7244, 45, 46 i 47.

Per tant i dit això, aquestes se donen per aprovades, esper per assentiment.

Passam a votar la resta.

Senyores i senyors diputats passam a votació.

19 vots a favor, 29 en contra, 1 abstenció.

Ara passam a votació els articles que s'hi mantenen esmenes i tenint en compte la petició que ha fet el portaveu del Grup Mixt i que demana votació separada 32 i 37, jo li deman que poden votar conjuntament aquestes dues?

Passam a votar les esmenes 32 i 37.

(Remor de veus)

Els articles?

Votam el 32 i 37 i després votarem la resta.

Passam a la votació dels articles 32 i 37.

Votam els articles 32 i 37.

29 vots a favor, 20 en contra, cap abstenció.

Ara votam la resta d'articles.

Senyores i senyors diputats passam a votació.

30 vots a favor, 19 en contra, cap abstenció.

Finalment es passa a la votació dels articles que no s'hi mantenen esmenes. I aquí també se'ns ha demanat, per part del Grup Mixt, votació separada de les disposicions addicionals quarta i cinquena. Per tant, ara votarem les disposicions addicionals quarta i cinquena.

Senyores i senyors diputats passam a votació.

32 vots a favor, 4 en contra i 13 abstencions.

Ara votam la resta.

Per tant, senyores i senyors diputats passam a votació.

Unanimitat 49 vots a favor.

Per tant, es faculta als serveis jurídics de la cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tenguí una redacció coherent. Aquesta presidència, en conseqüència proclama aprovada la Llei de gestió d'emergències de les Illes Balears.

(Aplaudiments)

VI. Adopció d'acord sobre la proposta de la Mesa d'aplicar el procediment de tramitació directa i per lectura única al Projecte de llei RGE núm. 10031/05, de creació del Col·legi Oficial de Terapeutes Ocupacionals de les Illes Balears.

A continuació passam al sisè i darrer punt de l'ordre del dia que correspon a l'adopció d'acords sobre la proposta de la Mesa d'aplicar el procediment de tramitació directe i per lectura única el projecte de llei RGE núm. 10031/05, de creació del Col·legi Oficial de Terapeutes Ocupacionals de les Illes Balears.

Abans de debatre aquest projecte de llei, procedeix al pronunciament del ple de la cambra sobre la proposta de la Mesa de tramitació directe i per lectura única.

És correcte?

VII. Debat i votació, si n'és el cas, del Projecte de llei RGE núm. 10031/05, de creació del Col·legi Oficial de Terapeutes Ocupacionals de les Illes Balears.

Finalment, passam al setè punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació pel procediment de tramitació directe i per lectura única del projecte de llei RGE núm. 10031/05, de creació del Col·legi Oficial de Terapeutes Ocupacionals de les Illes Balears.

Té la paraula el Grup Mixt? No. El Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds? Sr. Rosselló? Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista? Grup Parlamentari Socialista? Grup Parlamentari Popular?

Puc entendre que s'aprova per unanimitat?

S'aprova per unanimitat i s'aixeca la sessió.

Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS